

நெண்டி நாடகம்

(தென்மோடிக் கூத்து)

பதிப்பாசிரியர் :
யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்

வெளியீடு :
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டு மற்றும்
இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
வடமாகாணம்.

நொண்டி நாடகம்

(தென்மோடிக்கூத்து)

பதிப்பாசிரியர்

யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்

ஆசிரிய ஆலோசகர்
வலயக் கல்வி அலுவலகம்
யாழ்ப்பாணம்

வெளியீடு

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
வடக்கு மாகாணம்.

தலைப்பு	: நொண்டி நாடகம்
விடயம்	: நாடக எழுத்துரு
பதிப்பாசிரியர்	: திரு. யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்
முதல் பதிப்பு	: 2021
வெளியீடு	: பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு, வடமாகாணம்.
பக்கங்கள்	: xxvii +107
அச்சுப்பதிப்பு	: நியூ எவகிர்ன் அச்சகம், (பிறைவேட்) லிமிட்டெட், இல.693, கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொ.பே. 021 221 9893
ISBN	: 978 - 624 - 911 - 06 - 6
Title	: NONDY NADAGAM
Subject	: Drama
Edited by	: J. Johnson Rajkumar
First Edition	: 2021
Publication	: Department of cultural Affairs Ministry of Education cultural Affairs, Sports and youth, Affairs Northern Province.
Printers :	: New Evergreen Printers. (Pvt) Ltd. No. 693, K.K.D Road Jaffna.
ISBN	: 978 - 624 - 911 - 06 - 6

வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணத்தில் பாரம்பரியமாக ஆடப்பட்டு வந்த தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து மரபிலே மிகவும் பழமையான கூத்துவடிமாக இதுவரை அச்சேறாது அழியக்கூடிய நிலையில் இருந்த 'நொண்டி நாடகம்' பதிப்புச் செய்யப்படுவதனையிட்டுப் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

ஒரு இனத்தின் மரபார்ந்த விடயங்களைப் பேணுவதும் ஆவண மாக்குவதும் அடுத்த சந்ததிக்கு கையளிப்புச் செய்வதும் வாழும் சமூகத்தின் அவசியமான பணியாகும். அந்தவகையில் கடந்த நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்டதாகக் கருதப்படுகின்ற பழமையான இந்த நூல் அச்சுவாகனமேறுவதன் மூலமாக அடுத்த சந்ததிக்கு கொண்டு செல்லப்படும் என்று நம்புகிறேன். கூத்துக்கள் நிகழ்த்தப்படும்போது அராங்குடன் கலைந்து விடுகின்றன ஆனால் கூத்து நூல்களே காலங் கடந்தும் வாழக்கூடியவை அவை எமது இலக்கிய மரபிற்கும் அணிசேர்த்து நிற்பவை.

இந்த பதிப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்ட யாழ்ப்பாண வலயக்கல்வி அலுவலகத்தின் நாடகமும் அராங்கியலும் பாட ஆசிரிய ஆலோசகரும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பிரதி இயக்குநருமான யோ.யோண்சன் ராஜ்குமார் அவர்களை நான் வாழ்த்தி நிற்கின்றேன். அவரைப் பல காலமாக நான் அறிவேன் நாடகக்கலையின் வளர்ச்சிக்கும் கூத்துக் கலையின் மேம்பாட்டுக்கும் அவர் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றி வருகின்றார். எமது முதுசமான கூத்து நூலொன்றை பதிப்பு செய்ய அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியைப் பாராட்டி நிற்கின்றேன்.

எனவே இக்கூத்து நூலின் பதிப்பு முயற்சியை மேற்கொள்ள முன் வந்த வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள பணிப்பாளர், மற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக் களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்து நிற்கின்றேன்

திரு.இ.இளங்கோவன்,
 செயலாளர்,
 கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
 விளையாட்டுத்துறை மற்றும்
 இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
 வடக்கு மாகாணம்.

வெளியீட்டுரை

தமிழர்களின் மரபுசார்ந்த கலை இலக்கியங்களின் தாயகமாகத் திகழ்வது யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமாகும். ஆரம்பத்தில் கூத்து நூல்கள் இங்குதான் எழுதப்பட்டு இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டன. என்பார்கள். அத்தகைய பழையமையான கூத்து நூல்கள் லொன்றாகிய நொண்டி நாடகத்தினை நூலாக வெளியீடு செய்வதனையிட்டு பெருமகிழ்வடைகின்றோம். இந்நொண்டி நாடகமானது யாழ்ப்பாணத்தில் பல கிராமங்களிலும் மன்னார், மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களிலும் பாரம்பரியமாக ஆடப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இதுவரை எங்கும் நூலுருப் பெறவில்லை. இதனை ஆடும் மரபும் நலிந்து செல்லுகின்ற சூழலில் கையழுத்துப் பிரதிகளும் அழியும் நிலையில் இருந்த சூழலில் இந்த நூலாக்கம் நிறைவைத் தருகின்றது.

ஒருகாலத்தில் தனிமனிதர்களாக புலவர் தம்பிமுத்து, ஆசிரியர் மு.ஆசீர்வாதம், பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் போன்றோர் பதிப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். அவர்களுக்குப்பின் இத்தகைய முயற்சிகள் நடைபெறாத சூழலில் எமது திணைக்களம் இம் முயற்சிகளிலீடுபட்டு பல நூல்களை பதிப்புச் செய்து வருகின்றது. மன்னார் பிரதேசத்திலே வழங்கி வந்த பல கூத்து நூல்களை கடந்த காலங்களில் பதிப்பு செய்த நாம் யாழ்ப்பாணத்தில் வழக்கிலிருந்த இந்த நாடகத்தை நூலாக வெளியிடுவதில் மகிழ்வடைகின்றோம்.

இணுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவர், மன்னார் கீத்தாம்பிள்ளை புலவர், குருநகர் அவறாம்பிள்ளை புலவர் போன்றவர்கள் நொண்டி நாடகங்களை எழுதினார்கள் என்ற தகவல்கள் இருந்தாலும் அவை எங்கே என்பதோ, கிடைக்கப்பெற்ற பிரதிகள் யாருடையவை என்பதோ இன்று அறிய முடியாதுள்ளது. இன்று ஆடுவோரும் அருகிக் காணப்படும் நிலையில் இது முற்றாக அழிந்து போகலாம் என்ற சூழலில் நெடுந்தீவில் வழங்கிவந்த, அண்ணாவியார் அமிர்ந்தநாயகம் அவர்களால் பேணப்பட்ட ஓரளவு முழுமையானதாகக் காணப்பட்ட இந்த நொண்டி நாடகத்தினை இனங்கண்டு பதிப்புச் செய்கின்றோம்.

மிகவும் பிறழ்வடைந்த நிலையில் இருந்த பிரதியை சீர்செய்து ஆழமான ஆய்வுரை ஒன்றினையும் இதனுடன் இணைத்து, இப்பதிப்பு முயற்சியை பெறுமதியானதாக ஆக்கியிருக்கின்ற இந்த நூலின் பதிப்பாசிரியர் யோ.யோண்சன் ராஜ்குமார் அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைக் கூறுவதுடன் இந்நூலுருவாக்கதிற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைவருக்கும் நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்து நிற்கின்றேன்.

திருமதி . சுஜீவா சிவதாஸ்

பிரதிப் பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
வடக்கு மாகாணம்.

பதிப்புரை

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப் படுகின்ற இந்நொண்டி நாடகமானது ஈழத்தின் பழைமையான கூத்து வடிவங்களில் ஒன்றாகும். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு போன்ற பிரதேசங்களில் நொண்டி நீண்டகாலமாக ஆடப்பட்டு வந்துள்ளமையை அறியக்கூடியதாவது. இதுவரையும் இந்நாடகம் நூலாக்கம் பெறவில்லை. அதேவேளையில் நொண்டி நாடகத்தினை எழுதியவர்கள் பற்றியும் பல்வேறு தகவல்கள் உள்ளன. நெடுந்தீவுப் பிரதேசத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற இந்நொண்டி நாடகப் பிரதியே பதிப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. நொண்டி நாடகம் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் இந்நூலின் பதிப்பு சார்ந்த பணிகளில் எழுந்த சவால்களையும் இப்பதிப்புரை தருகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நாயக்க மன்னர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களில் ஒன்றாக 'நொண்டி நாடகம்' காணப்படுகின்றது. பள்ளு, குறவஞ்சி போன்ற ஏனைய நாயக்க மன்னர் கால இலக்கியங்கள் அனைத்தும் இலக்கியங்களாக இருந்தாலும் அவை நாடகங்களாக நிகழ்த்தப்பட்ட வடிவங்களாக இருந்து இலக்கியங்களாக ஆகியவை என்பதே ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். ஆனால் ஈழத்தில் நொண்டி நாடகமானது நாட்டுக்கூத்தாக ஆடப்படும் நாடக வடிவமாகவே காணப்படுகின்றது.

தமிழ் நாட்டில் நொண்டி

தமிழ் நாட்டில் விஜயநகர நாயக்க மன்னர் காலத்தில் (கி.பி 1700-1900) அடிநிலை மக்கள் மத்தியில் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்த ஆற்றுகை வடிவங்களான 'பள்ளு', 'குறவஞ்சி', 'நொண்டி' என்பன இலக்கிய வடிவங்களாக மேற்கிளம்பின. அந்த வகையில் நொண்டி நாடகத்திற்கு தமிழ் நாட்டிலே நீண்ட வரலாறு உண்டு. நொண்டி என்பது 'ஒற்றைக்கால் நாடகம்' எனவும் அழைக்கப்பெற்றது. இது நொண்டியான ஒருவன் அரங்கில் தோன்றி தனது வரலாற்றினைக் கூறும் 'தனிமனித ஆற்றுகையாக (One man play) நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் நொண்டி நாடகமானது கி.பி. 1623 - 1659 வரை ஆட்சி செய்த திருமலை நாயக்க மன்னன் காலத்தில் மதுரைவீரன் அரச குடும்ப பெண்ணைக் கவர்ந்ததனால் கைது செய்யப்பட்டு மாறு கால் மாறு கை வாங்கிய உண்மை வரலாற்றில் இருந்தே தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டுமென தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை அடிப்படையாகக்கொண்டு யோண் சாமுவேல் என்ற ஆய்வாளர் கூறுகின்றார்.¹

தமிழ் நாட்டில் நொண்டியாகவே நாடகத்தில் முதலில் தோன்றும் நொண்டியானவன், வாழ்வில் தவறியதை ஒருவனாக வந்து அந்தத் தவறினால் நொண்டியாகிய தனது வரலாற்றினை நகைச்சுவையுடன் செய்து காட்டுகையாக கூறுவதுடன், இறுதியில் தனது தவறுக்கு மனம் வருந்தி இறைவனிடம் வேண்டி மீண்டும் கால் வரப்பெறுவதுமே எல்லா நொண்டி நாடகங்களினதும் அடிப்படையான கதையம்சமாகும். பள்ளு, குறவஞ்சி நாடகங்களைப் போலவே ஒரே கதை அமைப்பினையே எல்லா நொண்டி நாடகங்களும் கொண்டிருந்தாலும் எந்த தெய்வத்தை நோக்கி நொண்டி பாடப்படுகின்றதோ அந்த தெய்வத்தின் புகழ் பாடப்படுவதும் அந் நொண்டி நாடகங்களின் பண்பாக உள்ளது. அதே போன்று நொண்டி செய்கின்ற தவறுகளும் வேறுபட்டவையாக காட்டப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக 'பழனி நொண்டி' நாடகத்தில் அயோத்தியில் இருந்து வாசுசிங்கனென்ற ஒருவன் பழனிக்கு வந்து சின்னப்பன் என்ற பிரபுவிடத்திலே வேலைசெய்கின்றான். அதேநேரத்தில் ரத்தினியின் என்னும் தாசிவீட்டுக்குச் சென்று தங்கி இருந்து களித்து செல்வமெல்லாம் அழித்து விடுகின்றான். பின்னர் அவளுக்கு கொடுப்பதற்காக மதுரையில்

சொக்கலிங்க நாயக்கர் வீட்டில் மாணிக்கக் கல்லைத் திருடி அதனை மீண்டும் தாசியிடத்தில் இருந்து கொடுத்துவிட அவள் மாணிக்க கல்லை செட்டி ஒருவனிடத்தில் விற்கும்போது தட்டான் ஒருவன் அதனைப் பார்த்து மன்னனிடம் முறையிட வாசுசிங்கன் பிடிபட்டு கைகால் அரியப்படுகின்றான் அதனால் நொண்டியாகின்றான். பழனியில் தன்னிலை உணர்ந்து வருந்தி ஈஸ்வரனிடத்தில் வேண்ட மீண்டும் கைகால் வரப்பெறுகின்றான்.² சீதக்காதி நொண்டி நாடகத்தில் நொண்டி பண்ணையாரிடத்தில் தொழில் செய்பவனாகவும் அங்கு பண்ணையாரின் மனைவிக்கு ஆசைப்பட்டு அவளுடன் உடன் போக்காகச் சென்று அவளின் ஆடம்பரத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது குதிரை திருடுகின்றான். அதனால் கைகால் வெட்டப்படுகின்றான். திருக்கச்சூர் நொண்டியில், தாசிவீட்டில் தஞ்சமடைந்தவனை பல வசிய மருந்து கொடுத்து அவர்கள் வசியம் பண்ணுவதாகவும் தாசிக்கு பொன் கொடுக்க திருடுவதால் பிடிபட்டு நொண்டியாகின்றான். தில்லை விடங்கன் ஐயனார் நொண்டி நாடகத்தில் தாசிக்குக் கொடுப்பதற்காக யானை திருடச் சென்று அரச சேவகர்களால் பிடிபட்டு மாறுகால் கை வாங்கப்படுவதாக கூறப்பட்டுள்ளது.³ எனவே பெரும்பாலான எல்லா நொண்டிகளிலும் தாசிகள் வீட்டுக்குச் செல்லும் தீயஒழுக்கமும், திருட்டுத் தொழிலும் அதனால் வரும் தீமையும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டு மனந்திருந்தி மன்னிப்பு வேண்டி இறைவனால் கைகால் குணமாகுவதாகவே கூறப்படுகின்றன. எனவே இந்த நொண்டி நாடகம் தாசியர் ஒழுக்கத்திற்கும் திருட்டுத் தொழிலுக்கும் எதிரான விழிப்புணர்வினை ஊட்டுகின்ற வடிமாகும். இது நகைச் சுவைக்கும் எள்ளல் தன்மைக்கும் இடம் தருகின்ற ஒரு நாடக மரபாக இருந்துள்ளது. “தெய்வங்களையோ செல்வர்களையோ எள்ளி நகையாட முடியாது எனவே ஏழை எளியவர்களான குற்றவாளிகளை பாடி நகையாட முடியும்”⁴ என மு.வரதராசனார் குறிப்பிடுகின்றார். சாதாரண தனி மனிதர்களை, குற்றவாளிகளாக்கி அவர்களது வாழ்வை எள்ளல் பொருளாக்குவதற்கு அக்காலத்தில் முயன்றுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டில் பல நொண்டி நாடகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ‘சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்’, ‘திருச்செந்துார் நொண்டி நாடகம்’, ‘திருப்பல்லாணி நொண்டி நாடகம்’, ‘திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம்’, ‘திருமலை நொண்டி நாடகம்’, ‘திருவிடைமருதூர் நொண்டி நாடகம்’, ‘தில்லை விடங்கன் ஐயனார் நொண்டி நாடகம்’, ‘குளத்தூர் ஐயன் நொண்டி நாடகம்’, ‘சாத்தூர் நொண்டி நாடகம்’, ‘சாரங்கபாணி நொண்டி

நாடகம்', 'பழனி நொண்டி நாடகம்', 'மதுரகவிராயர் நொண்டி நாடகம்', 'அவினாசி நொண்டி நாடகம்', 'ஞான நொண்டி நாடகம்' என 24 நொண்டி நாடகங்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளதாக டாக்டர் ஆறு அழகப்பன் தனது தமிழ் நாடகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁵

இவற்றுள் மிகவும் பழமையான நொண்டியாக 1697 இல் எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சீதக்காதி நொண்டியையே குறிப்பிடுவர். எனவே தமிழ் நாட்டின் நொண்டி நாடகமானது பள்ளு, குறவஞ்சி போன்று ஒத்த கதையமைப்புடன் மேற்கொள்ளப்படும் ஓரூர் நிகழ்த்தும் நாடகமாக வழங்கி வந்துள்ளது. ஆனால் ஈழத்தில் நொண்டியானது நாடகமாகவே நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

ஈழத்தில் நொண்டி நாடகம்

ஈழத்தில் நொண்டி நாடகமானது தமிழ் நாட்டு மரபில் இருந்து முற்றாக வேறுபட்டதாக பல பாத்திரங்கள் தோன்றி நடிக்கப் பெறும் நாடகமாக, கூத்து வடிவமாக 17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து ஆடப்பட்டு வந்துள்ளது. இது தமிழ் நாட்டு நொண்டியிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. 'நொண்டி' என்பவன் தீயநோக்கங் கொண்டவன் என்பதும் அவனது குற்றச்செயலுக்காக தண்டிக்கப்படுகிறான் என்பதுமே தமிழ் நாட்டு நொண்டிக்கும் ஈழத்து நொண்டிக்குமான ஒற்றுமையாக வரமுடியும்.

இவ்வடிவம் தென்மோடிகூத்து வடிவத்திலேயே யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பிலும் ஆடப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. எனினும் நொண்டி நாடகம் என்ற பதத்தில் அழைக்கப்பட்டமைக்குக் காரணம் பழைய யான கூத்து வடிவங்களாக இருந்தாலும் அவை நாடகம் என்ற பதத்தினாலேயே எழுத்துருக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக 'இராம நாடகம்', 'தர்மபுத்திரன் நாடகம்', 'எஸ்தாக்கியார் நாடகம்', 'ஞான சவுந்தரி நாடகம்', 'தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம்' போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பெரும்பாலான எல்லாக்கூத்து வடிவங்களிலும் நாடகம் என்ற பதமே இடப்பட்டுள்ளது. காரணம் இவை நாடகங்களே. பாடல் வடிவத்திலே உரையாடல்கள் எழுதப்பட்ட நாடக வடிவங்கள். கூத்துக்கள் என்று நாம் இனங்காண்பது அதன் ஆற்றுகை வடிவத்தினையே. கூத்து அதன் நிகழ்த்துகை சார்ந்த விடயம். அதனால்தான் கூத்தின் தாளக்கட்டுக்கள் ஆடல்முறையின் நுட்பங்கள் எதுவும் நூலில் இடம்பெறுவதில்லை.

எனினும் ஆசிரியர் மு. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் பதிப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டபோதுதான் நாட்டுக்கூத்து என்ற பதத்தினை முதன் முதலாக கூத்து நூல்களில் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார். எடுத்துக் காட்டாக 'தேவசகாயம்பிள்ளை' 1926 ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்ட பிரதியில் அது 'தேவசகாயம் பிள்ளை நாடகம்' என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது.⁶ அதனை 1974 இல் மு. ஆசீர்வாதம் மீள்பதிப்புச் செய்தபோது 'தேவசகாயம் பிள்ளை' என்ற பெயரை இட்டதுடன் அடைப்புக்குறிக்குள் நாட்டுக்கூத்து என்று இட்டுள்ளார்.⁷ எனவே நொண்டி என்பது நாடகமாக எழுதப்பட்டது தென்மோடி கூத்து வடிவத்திலேயே ஆடப்பட்டு வருகின்றது. மன்னாரில் வடபாங்கு வடிவத்தில் (யாழ்ப்பாணப்பாங்கில்) ஆடப்பட்டு வருகின்றது.

ஈழத்திலும் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு போன்ற பல இடங்களிலும் நொண்டி ஆடப்பட்டு வந்துள்ளது. மன்னார் பிரதேசத்தில் இது ஒரு காலத்தில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்திருக்கின்றது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, அறுபதுகளில் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் கூத்துக்களைப் புத்தாக்கம் செய்து பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு அவற்றினை மேடையேற்றினார். அவ்வாறு மேடையேற்றிய கூத்துக்களில் 1963ஆம் ஆண்டு மேடையேற்றிய நொண்டியும் ஒன்றாகும். "1963 இலே பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணாக்கரைக் கொண்டு நொண்டி நாடகத்தை தயாரித்தேன். இது மட்டக்களப்பில் வழங்கி வந்த ஒரு தென்மோடி நாடகமாகும். வஞ்சக நொண்டியிடம் ஏமாறும் அப்பாவி செட்டி ஒருவனைப் பற்றிய கதை இது. இந்நாடகம் நகைச்சுவை நிரம்பியது. கர்ணன் போரைச் செம்மைப்படுத்த கையாண்ட நடைமுறைகளே இதற்கும் பாவிக்கப்பட்டன. இதிலே நொண்டியாக பேரின்பராசாவும், செட்டியாக மௌனகுருவும், செட்டி பெண்ணாக சுகுணவல்லி கந்தையாவும் நடித்தனர். நொண்டி நாடகத்திற்குப் பெயர்பெற்ற மன்னாரிலே இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டபோது ஒன்றரை மணித்தியாலத்திற்குள் எப்படி ஆடுவார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம் கதை கெடாமல் வடிவாகச் செய்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு இது ஒரு முன்மாதிரி என்று ஒருவர் தெரிவித்தார்"⁷ என பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். அவரது கூற்றில் இருந்து மன்னாரில் நொண்டி பிரபல்யமாக ஆடப்பட்ட நாடகம் என்பது புலனாகுவது மட்டுமன்றி மட்டக்களப்பில் ஆடப்படுவதற்கும் அதற்கும் பெரிய வேறுபாடு இருந்தமைக்கும் சாத்தியமில்லை என்பதும் தெளிவாக உள்ளது.

தற்போதும் மட்டக்களப்பில் சில கிராமங்களில் நொண்டி சிறப்பாக மேடையேற்றப்படுகின்றது. குறிப்பாக படுவான்கரைப் பிரதேசத்திலேயே இது அதிகம் ஆடப்படுவது வழக்கம். இறுதியாக 2019 இல் அப்பிரதேச

அண்ணாவிமார்களின் துணைகொண்டு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் “ஆற்றுகை மையமான கற்றல் செயற்பாட்டினை” அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது.⁹ யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருகாலத்தில் பல கிராமங்களில் மேடையேற்றப்பட்டு வந்தாலும் யுத்த கால இடைவெளியில் இதன் மேடையேற்றம் மிகவும் குறைந்துள்ளது.

குருநகர் கிராமத்தில் பாரம்பரியமான கூத்தர்களினால் 1968, 1969 காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலும் புல்லாவெளியிலும் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. பின்னர் இறுதியாக 1979 ஆம் ஆண்டு புல்லாவெளியில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது.¹⁰ பாஷையூர் கிராமத்தில் 1960, 1970 களில் பாவுலுப்பிள்ளை அண்ணாவிமாரால் பழக்கப்பட்டு பல தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.¹¹ ஆனால் குருநகர் கிழக்கு கிராமமான சென்றோக் சனசமூக நிலையச் சமூகக் கலைஞர்களால் பல காலம் இது தொடர்ச்சியாக மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. ஒரு வகையில் இது அவர்களின் அடையாளம் என்றே கூறலாம். அவர்கள் குருநகர் கலைஞர்களுடன் இணைந்து கூத்தாடுவதில்லை. அவர்கள் இதனைத் தொடர்ச்சியாக ஆடி வந்தமைக்கு சமூகக் காரணங்கள் ஏதும் இருந்திருக்க முடியும். அவைபற்றி அறிவதற்கு அக்கிராமத்தில் மூத்த கலைஞர்கள் யாரும் இன்று உயிருடன் இல்லை. அண்ணாவிமார், மரியதாஸ் அவர்களே அம்மரபின் தனித்துவமான இறுதி அண்ணாவிமார் அவரது நெறிப்படுத்தலில் 1997 ஆம் ஆண்டு மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. அக்கூத்தின் ஒளிப்படமே அட்டைப்படத்தில் இடப்பட்டுள்ளது. அதற்குப்பின் யாழ்ப்பாணத்தில் இது அரங்கேற்றவில்லை. துரதிஸ்டவசமாக அவர்களால் ஆடப்பட்ட நாடகப்பிரதி முதலாக அழிந்துவிட்டது.

நெடுந்தீவிலும் 1986 அளவிலேயே இது இறுதியாக மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. நயினாதீவில் அண்ணாவிமார் நா.வை. விசுவலிங்கத்தினால் ஒரு தடவை மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது.

மன்னார் கிராமத்தில் அரிப்பு பிரதேசத்தில் இது அதிகமாக ஆடப்படுவது வழக்கம். இறுதியாக 2010 ஆம் ஆண்டில் அக்கிராமத்திலும், 2019 இல் அக்கிராமத்துக் கலைஞர்களால் கலையருவியிலும் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது.¹² முல்லைத்தீவில் இது இறுதியாக மேடையேற்றப்பட்ட தகவல்கள் எதனையும் அறிய முடியவில்லை. எனவே ஒரு காலத்தில் இங்கு பல தடவைகளில் மேடையேற்றப்பட்ட நொண்டி

மன்னார், மட்டக்களப்பு தவிர ஏனைய இடங்களில் பெருமளவில் வழக்கொழிந்து வந்துள்ளமையையே காணுகின்றோம். எனவேதான் இதனை நூலாக்கும் இம் முயற்சியானது அதன் எச்சங்களையாவது காப்பாற்றுகின்ற முயற்சியாகும்.

இங்கு பதிப்பு செய்யப்படும் நொண்டி நாடகமானது நெடுந்தீவுப் பகுதியில் பயிலப்பட்டு வந்த ஒரு பிரதியாகும். அண்ணாவியார் அ.அமிர்தநாயகம் அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட பிரதியையே பதிப்புக் கெடுத்துக் கொண்டோம் அப்பிரதியும் பல பிறழ்வுகளுடன் காணப்பட்டது. அதேநேரத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் குருநகரில் ஆடப்பட்ட பிரதியின் சில பகுதிகளும், மட்டக்களப்பில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நெறிப்படுத்திய சுருக்கப்பட்ட நொண்டி நாடகத்தின் பிரதியும், மன்னாரில் அரிப்பு பிரதேசத்தில் வழங்கி வந்த சுருக்கப்பட்ட நொண்டி நாடகப் பிரதியும் கிடைக்கப் பெற்று ஒப்புநோக்கப்பட்டே இவ் ஆய்வுரை எழுதப்படுகின்றது.

நாடக ஆசிரியர்

இலங்கையில் கூத்து நூல்கள் எழுந்த காலமாக 17 ஆம் நூற்றாண்டினை பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் குறிப்பிடுவார்.¹³ கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுதப்பட்டே பல இடங்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டது என்பதனை பலரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர் “ஈழத்தில் எழுந்த நாட்டுக்கூத்துக்கள் பல யாழ்ப்பாணப் புலவர்களால் பாடப்பட்டவை”¹⁴ என பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனும் குறிப்பிடுகின்றார். அந்த வகையில் கூத்துக்களை எழுதிய மூத்த புலவர்களாகக் கருதக் கூடியவர்கள் வட்டுக்கோட்டை கணபதி ஐயர் இவர் அலங்காரரூபன், அதிரூபாவதி, கூத்துக்களையும் மானிப்பாய் சுவாமிநாத முதலியார், இவர் இராம நாடகம், தர்மபுத்திரன் நாடகம் என்பவற்றையும் இணுவில் சின்னத்தம்பி புலவர் நொண்டி நாடகம், அனுவுத்திரன் நாடகம் கோவலன் நாடகம் என்பவற்றையும் எழுதியதாக அறிய முடிகின்றது.

கவிதைக் களஞ்சிய நூலில், இணுவில் சின்னத்தம்பி புலவரால் 1784 அளவில் ஒரு நொண்டி நாடகம் எழுதப்பட்டுள்ளது என்ற தகவல் காணப்படுகின்றது.¹⁵ எனவே ஈழத்தில் எழுந்த மூத்த கூத்துக்களில் ஒன்றாக நொண்டி நாடகத்தினைக் குறிப்பிடலாம். அதேவேளை 1898 இல் மன்னாரில் கீத்தாம்பிள்ளை புலவரால் ஒரு நொண்டி நாடகம் எழுதப்

பட்டுள்ள தகவலை மன்னார் புலவர் வரலாறு கூறுகின்றது.¹⁶ அதேவேளை மு. ஆசீர்வாதம் எழுதிய தேசகாயம் பிள்ளை நூலில் கரையூரில் அவுறாம்பிள்ளை புலவரால் 1815 இலும் ஒரு நொண்டி நாடகம் எழுதப்பட்ட தகவல் காணப்படுகின்றது.¹⁷ காரைநகரில் வாழ்ந்த முருகேசையர் (1780 - 1840) ஒரு நொண்டி நாடகத்தினை எழுதியுள்ளாரென காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.¹⁸

ஆனால் இவை எவையுமே நூலாக்கம் பெறவும் இல்லை. எந்த நொண்டி நாடகம் எவரால் எழுதப்பட்டது அவை எங்கு வழங்கப்படுகின்றது என்பதை இனங்காணவும் முடியவில்லை. மன்னார் மாதோட்டப் புலவர் வரலாற்றினை எழுதிய பெஞ்சமின் செல்வம் அவர்கள் கீத்தாம்பிள்ளைப் புலவர் பற்றி எழுதியபோது அவரது,

“எருமை நாடகம் பலர் மனப்பாடமாகப் பாடி வருதலால் அகுதின்று அழிந்தொழிந்த நிலை என்றே கூறலாம் நொண்டிநாடகம் அங்கொன்று மிங்கொன்றுமாக ஏடுகளிலும் கொப்பி புத்தகங்களிலும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக நடமாடி வருகின்றது.”¹⁹ என்று அழிந்தொழிந்து போகும் நிலையில் இருக்கின்ற வடிவங்களாக 1978 இல் இனங் காட்டுகின்றார்.

மட்டக்களப்பிலும் வேறு புலவர்கள் யாரும் எழுதியிருக்கவும் கூடும். அல்லது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சென்றிருக்கவும் கூடும். இந் நொண்டி நாடகங்களின் கதை அமைப்புக்களில் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் அடிப்படையில் அவை எல்லாமே ஒன்றாகவே உள்ளன.

இல்லற நொண்டி

ஈழத்திலே ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள் ‘இல்லற நொண்டி’ என்ற பெயரில் ஒரு நொண்டி நாடகத்தினை எழுதியுள்ளார். அது 1887ஆம் அண்டு நூலாகப் பதிப்புச் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அந்நூலினை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது அது நாம் கூறுகின்ற நொண்டி நாடகம் என்ற வகைக்குள் அடங்காதது. குடும்ப ஒழுக்கம் பற்றிப் பேசுகின்ற கிறிஸ்தவ நூல். அது இல்லறத்தவர்களின் ஒழுக்கம் பற்றிப் பேசுகின்ற இலக்கியமாக உள்ளது. அதில் கதை அம்சமோ, ஆற்றுகைக்குரிய பண்போ எதுவும் இல்லை. உத்தம ஆடவர், அதம ஆடவர், நற்குணப் பெண்டிர், துர்க்குணப் பெண்டிர் என்பவர்களின் பண்புகள் அவர்களுக்கு வைக்கப்பட்ட பெயர்களுக்கு ஏற்ப கூறப்படுகின்றன. பாடலாகவும் உரை

நடைப் பகுதியாகவும் அமைந்துள்ள இந்த இலக்கியம் ஒரு நொண்டிப் பிள்ளையைப் பார்த்து கதை சொல்லுவது போல இல்லறத்தின் அறங்களைப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடல்கள் சிந்து வடிவத்தில் அமைந்து காணப்படுவதனால் அவற்றில் பல நொண்டிச் சிந்தினால் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். இந்த இலக்கியம் நிச்சயமாக நாடகமாக நிகழ்த்தப்பட்டதாக அமைய வாய்ப்பில்லை இதனை ஆய்வு செய்த திரு.மார்க்கண்டன் ரூபவதனன் அவர்கள் “இல்லற நொண்டியை தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய நொண்டி வகைக்குள்ளோ கிறிஸ்தவ தமிழ் நாடக வகைக் குள்ளோ அடக்க முடியாதுள்ளது”²⁰ என்று குறிப்பிடுகின்றார். எனவே அந்நொண்டியை இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

நொண்டி நாடகங்கள் ஒப்பீடு

கிடைக்கப் பெறுகின்ற நொண்டி நாடகப் பிரதிகளை ஒப்பீடு செய்வதனுடாக அவை வெவ்வேறு மூலங்களாக உள்ளவையா அல்லது ஒரு மூலத்திலிருந்து எழுதப்பட்டவையா என்பதனை அறிய முடியும்

பிரதிகளுக்கிடையேயான ஒற்றுமைகள்

கிடைக்கப்பெற்ற நொண்டி நாடகங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது இவற்றின் கதை பெரும்பாலும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. ‘செட்டி என்ற வியாபாரி தனது மனைவியோடு சொந்த ஊருக்குப் போகும் போது ஆற்றைக் கடக்க முடியாத நொண்டி தன்னையும் கூட்டிச் செல்லுமாறு வேண்ட, மனைவி விரும்பாமலே இரக்கத்துடன் ஆறு கடப்பதற்கு செட்டி உதவி செய்கின்றான். ஆறு கடந்தவுடன் நொண்டி செட்டியின் மனைவி தன் மனைவி என வாதம் செய்யத் தொடங்குகிறான். அரசனிடம் சென்று நீதி கேட்கின்றனர். நொண்டி மந்திரிக்கு பொன் தருவதாகக் கூறி வழக்கினை தன்பக்கம் தீர்க்கக் கேட்கின்றான். பொன்னுக்கு ஆசைப்பட்ட மந்திரியின் வார்த்தைகளை நம்பிய அரசன் தவறான தீர்ப்பளித்து நொண்டிக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பளிக்கின்றான். இதையிட்டு செட்டியும் மனைவியும் புலம்பி வரும்போது இடையர் குலத்தவர் காண்கின்றனர். தலைவனான பொன்னுக்கோனிடம் அழைத்து செல்லுகின்றனர். அவர்கள் செய்கின்ற உபாயம் மூலமாக நொண்டி குற்றவாளி எனக் கண்டுபிடித்து மன்னனுக்கு அறிவிக்கின்றனர். மன்னன் மீண்டும் அழைத்து விசாரணை செய்து மந்திரிக்கும் நொண்டிக்கும் தண்டனை

வழுங்குகின்றான்' என்பது எல்லா நொண்டி நாடகங்களிலும் காணப்படுகின்ற அடிப்படையான கதையாக உள்ளது. கதைப்பொருளின் சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் காணப்பட்டாலும் பிரதான கதைப்பொருள் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது.

இக்கூத்து வடித்தின் அடிப்படையாகக் காணப்படுகின்ற பாடல்களை நோக்கும் போது பல பாடல்கள் எல்லாக் கூத்துக்களிலும் ஒன்றாகவே காணப்படுவது ஆச்சரியமாக உள்ளது. உதாரணமாக சில பாடல்களை எடுத்து நோக்கலாம்.

இந்நூலிலே காணப்படுகின்ற அரசன் முன்பாக செட்டியின் மனைவி உரைக்கின்ற பின்வரும் விருத்தம் எல்லாப் பிரதிகளிலும் காணப்படுகின்றது.

மன்னவனே நொண்டி வலு பிரளி பேசுகிறான்
முன்னமறியேன் இந்த முடவனை நான் மெய்யாக
என்னுடைய காந்தர் இவரல்லால் நொண்டி யல்ல
அன்னீதம் திருத்தீரே ஆண்டவனுக்கேராதே.

குருநகர்ப் பிரதியில் காணப்படுவது

மன்னவனே நொண்டி வலு பிரளி பேசுகிறான்
முன்னமறியேன் இந்த முடவனை நான் மெய்யாக
என்னுடைய காதலன்றான் இவரல்லால் நொண்டியல்ல
அன்னீதம் தீர்வையிது ஆண்டவர்க்கு ஏராதே.

மட்டக்களப்பு பிரதியிலுள்ளது

மன்னவனே நொண்டி வலு பிரளி பண்ணுறான்
முன்னமறியேன் இந்த முடவனை நான் கண்டதில்லை
என்னுடைய காதலர் இவர்தான் நொண்டியல்ல
நீர் தீர்த்த தீர்ப்பு அநியாயம் இராசனே

மன்னார் பிரதியிலுள்ளது.

மன்னவனே நொண்டி வலு பிரளி பேசுகிறான்
முன்னறியேன் இந்த முடவனை நான் மெய்யாக
என்னுடைய காந்தர் இவரல்லாது நொண்டி யல்ல
அந்நீதம் திருத்தீரிது ஆண்டவர்க்குமேராதே.

இவ்வாறு பல பாடல்கள் ஒற்றுமையுடன் காணப்படுகின்றன. இறுதி வரிகளில் மட்டும் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறே நொண்டியின் வரவுப் பாடலைப் பார்க்கும் போது,

இப்பிரதியில் உள்ள நொண்டி வரவு

மலர் தங்கும் மடமங்கை சூழும் இந்த
மண்டலத்தில் வரும் நொண்டியும் நானே
உலகில் பொய் பகர்வேன் நான் புவியில்-ஒருவரும்
எனக்கின்று சரிநின்றிடாரே.

மட்டக்களப்பு பிரதியில் வரவு

மலர் தங்கு மடமங்கை சூழ- இந்த
மண்டலத்தில் வரு நொண்டியும் நானே
உலகிற் பொய் பகர்வதற்கேதான் - புவியில்
ஒருத்தரும் மெனக்கிணை சரிநிற்கமாட்டார்.

மன்னார் பிரதியில் வரவு

மலர் தங்கும் மடமங்கை சேரும்- இந்த
மண்டலத்தினில் வல்ல நொண்டியும் நானே
உலகில் பொய் பகருதற்கேராய்- புவில்
ஒருவரும் எனக்கிணை இணைநின்றிடாரே.

இப்பிரதியையும் யாழ்ப்பாண குருநகர் பிரதியையும் ஒப்பு நோக்கும் போது இந்து மதம் சார்ந்ததும் கிறிஸ்தவ மதம் சார்ந்ததும் என்று பார்க்கலாமே ஒழிய, அவை சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் தான் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக தவறான தீர்ப்பின் பின் புலம்புகின்ற செட்டியின் மனைவியின் பாடல்

“தொண்டர் குரு சிவமே ஆதிதேவா-எந்தன்
சங்கை தன்னைப் பாருமையா ஆதிதேவா”

குருநகர் பிரதியில்

“எந்தன் சர்வேஸ்வரனே ஆதி தேவா-என்னை
ரெட்சித்திப்போ ஆளுமையா ஆதி தேவா”

அவ்வாறே உரையாடல்களைப் பார்க்கும் போதும் பல இடங்களில் ஒத்த தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக

“கண்ணகிதாயே நொண்டி என் கற்பழிக்க வாறபடியால் நீஎன் கற்பைக்காத்து அடைக்கலம் பண்ணித்தரவேணுமம்மா”

குருநகர்ப் பிரதியில்

“சருவதயாபரம் மிகந்த பரிசுத்த மாதாவே இந்த நொண்டி என் கற்பைக் கெடுக்க நினைக்கின்றானே இந்தவேளை என்னைக் காத்து ரெட்சிக்க வேணுமம்மா”

எனவே இறுதி வரிகளில் தான் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப் பெறுகின்றன. இவ்வாறு படல்களைப் பார்க்கும்போது, செட்டியின் வியாபாரம், நொண்டியின் வரவு, செட்டியும் மனைவியும் தமது ஊருக்குச் செல்லுதல், நொண்டியை ஆற்றினைக் கடக்கப் பண்ணும் போதான உரையாடல்கள், நொண்டி வாதம் செய்தல், அரசனுக்கு எடுத்துரைத்தல், அரசன் மந்திரி உரையாடல், தீர்ப்பு, பொன்னுக்கோனின் விசாரணை! போன்ற பல பாடல்கள் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றன. எனவே இப் பிரதிகள் ஒருமூலத்தில் இருந்தே வந்திருக்கின்றன என்பதனை ஊகித் தறிய முடிகின்றது. எனினும் இவற்றில் காணப்படுகின்ற வேறுபாடுகள் காலநீட்சியில் வெவ்வேறு பிரதேசங்களிலும் பெறப்பட்ட மாற்றங்களை உட்கொண்டமையை சுட்டி நிற்கின்றன.

பிரதிகளுக்கிடையேயான வேறுபாடுகள்

- ❖ பதிப்புச் செய்யப்படும் இப் பிரதியில் சாம்புவனின் வருகையுடன் நாடகம் ஆரம்பிக்கின்றது. அவரின் பின்னரே கட்டியகாரன் வருகின்றான். மட்டக்களப்பு பிரதியில் கட்டியகாரனுடனே நாடகம் ஆரம்பிக்கின்றது. மன்னார் பிரதியில் செட்டியின் வியாபாரத்தோடு நாடகம் ஆரம்பிக்கின்றது. தேச விசாரணையும் அதில் இல்லை.
- ❖ மட்டக்களப்பு கூத்துப் பிரதியில் அரசனின் வரவு அவனது தேவியோடு வருவதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஏனைய பிரதிகள் எதிலும் அரசனின் தேவி வருவதில்லை.

- ❖ யாழ்ப்பாணப் பிரதியில் (இந்த) அரசனின் பெயர் 'புத்திரசேனன்' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பு பிரதியில் அரசனின் பெயர் 'தர்மராசா' என அழைக்கப்படுகின்றது. மன்னாரில் வழங்கப் பெறும் பிரதியில் மன்னன் 'மோட்டுராசா' என்ற பெயரினால் அழைக்கப்படுகின்றார்.
- ❖ யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு பிரதிகளில் பொன்னுக்கோன் ஒரு இடையர் நில குறுநில மன்னனாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றான். ஆனால் மன்னார் பிரதியில் இடையர்கள் சிறுவர்களாகவும் அவர்கள் விளையாட்டாக தாம் அரசர் மந்திரிபோல் நடித்து விளையாடுவதாகவும் அப்போது செட்டியும் மனைவியும் அழுது கொண்டு வர தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது.
- ❖ மட்டக்களப்பு பிரதியில் குற்றத்தினைக் கண்டுபிடிக்கும் பொன்னுக்கோனே தண்டனை வழங்குவதாக வருகின்றது. (ஆனால் மட்டக்களப்பில் வழங்கும் வேறொரு பிரதியில் அரசனிடம் கொண்டு செல்லப்படுவது இருப்பதாக விரிவுரையாளர் சந்திரகுமார் குறிப்பிடுகின்றார்.) மன்னார் பிரதியிலும் பொன்னுக்கோனே தீர்ப்பினை வழங்குகின்றார். ஆனால் யாழ்ப்பாணப் பிரதியில் பொன்னுக்கோன் மீண்டும் அவர்களை அரசனிடம் அனுப்ப அவனே தண்டனை வழங்குவதாகவுமுள்ளது.
- ❖ இப்பிரதியில் அரசன் நியாயம் தீர்ப்பவர்களாகிய கியூரி மாரை அழைப்பதாகவும் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின்னரே தீர்ப்பு வழங்குவதாகவும் அமைகின்றது வேறு பிரதிகள் எதிலும் கியூரிமார் வரவில்லை.
- ❖ யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு பிரதிகளில் இறுதியில் நொண்டிக்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்றுவதாக அமைகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பிரதியில் மந்திரிக்கும் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பு பிரதியில் மந்திரியின் தண்டனை பற்றிப் பேசப்படுவதில்லை. அதேவேளை மன்னார் பிரதியில் நொண்டிக்கு மன்னிப்பு வழங்குவதாக கதை அமைகின்றது. பொன்னுக்கோன் நொண்டியை மன்னித்து விடுவதாகவும் கதை அமைகின்றது.

- ❖ யாழ்ப்பாண மன்னார் பிரதிகளில் அரசனின் தவறான தீர்ப்பினால் வீதியில் புலம்பியபடி செட்டியும் மனைவியும் நொண்டியுடன் செல்லும் போது இடையர்கள் கண்டு பொன்னுக்கோனிடம் அழைத்து வருதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் மட்டக்களப்பு பிரதியில் தீர்ப்பினால் விரக்தியுற்ற செட்டி தனது நண்பனான சொக்கனிடம் வந்து விடயத்தைச் சொல்வதாகவும் சொக்கன் அவனை பொன்னுக்கோனிடம் அழைத்து வருவதாகவும் கூறப்படுகின்றது.
- ❖ யாழ்ப்பாணப் பிரதியில் நொண்டியை குழப்புவதாக, பாவச் செயலுக்குத் தூண்டுவதாக வேதாளம் என்ற பாத்திரம் கொண்டு வரப்படுகின்றது. மன்னார் பிரதியில் இரண்டு பேய்கள் அவனது கனவில் வந்து குழப்புவதாகக் கூறப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பு பிரதியில் அப்படியொரு பாத்திரமே இருக்கவில்லை (ஆனால் மட்டக்களப்பில் வழங்கும் வேறொரு பிரதியில் வேதாளம் வருவதாக விரிவுரையாளர் சந்திரகுமார் குறிப்பிடுகின்றார்.)
- ❖ கூத்துக்களில் கடவுள் வாழ்த்து அல்லது வேண்டுகல் முக்கியம் பெறுகின்றது. ஆனால் கிடைக்கப்பெறும் கூத்துப்பிரதிகளில் காப்பானது வெவ்வேறு தெய்வங்களுக்குப் பாடப்பட்டுள்ளது. இங்கே பதிப்பு செய்யப்படும் பிரதியில் காப்பானது விநாயகருக்குப் விருத்தமாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. மட்டக்களப்பு கூத்திலும் காப்பு விநாயகருக்கே பாடப்பட்டுள்ளது மன்னார் பிரதியில் இயேசுவுக்கும் தேவமாதாவுக்கும் காப்பு வெண்பாவில் பாடப்பட்டுள்ளது. குருநகரில் வழங்கிய பிரதியிலும் இயேசுவுக்கும் தேவமாதாவுக்கும் காப்பு விருத்தத்தில் பாடப்பட்டுள்ளது.
- ❖ கத்தோலிக்கர்களால் ஆடப்படும் பிரதியிலேயே வேதாளம் என்ற பாத்திரம் வருவதாக கலாநிதி காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.²¹ ஆனால் இங்கு பதிப்புப் பெறும் பிரதி இந்துக்களால் ஆடப்பட்டது. வேதாளம் வருகின்றது. கிறிஸ்தவ கதைகளில் வேதாளம், கூளி என்ற பெயரோடு பேய் பாத்திரங்கள் வருவதில்லை மாறாக சாத்தான், லூசிபர், பேய் என்ற பெயர்களிலேயே வழங்கி வருவது வழக்கம். அந்தவகையில் மன்னார் பிரதியில் பேய் வருகின்றது. எனவே மூலப்பிரதியிலேயே வேதாளம் வந்திருக்கலாம்.

- ❖ இப்பிரதியின் காப்பு விநாயகருக்குப் பாடப்பட்டுள்ளது. பாத்திரங்கள் பாடும்போது கண்ணகியம்மனை வேண்டியே அதிகம் பாடுகின்றனர். எனவே இது இந்து சமயத்தவர்களின் கூத்து என்று கூறினாலும் இதிலே வருகின்ற சில சொற்பதங்கள் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்த சில விடயங்களைப் பேசுகின்றது. அரசன் தவறான தீர்ப்பை அளித்த போது செட்டியின் மனைவி

“நன்னிதமின்றி நடுவின்றி மந்திரி சொல்
அன்னீதம் தீர்த்த உமக்கு நடுத் தீர்வையிலே
உன்னிதம் கேட்பார்போல் உற்று எனக்கிப்பொழுது
கண்ணகித்தாய் கருணை வைத்துக் காத்திடுவார்”

என வருகின்றது நடுத்தீர்வை என்பது கிறிஸ்தவர்களின் மத நம்பிக்கையினடியான சொற்பதம்.

- ❖ அத்துடன் நெடுந்தீவிலே வழங்கிய இந்தப் பிரதியிலே இடையர் வருகின்ற வரவுப் பாடலில்

“வட்டக்கண்டல் இத்திக்கண்டல் கருங்கண்டல்
அழகுபெறவே நெடுங்கண்டல் புதுக்கண்டல்
திட்டமுடனே செட்டியார் கண்டல் பழங்கண்டல்
செறிக்கும் பறப்பாங்கண்டல் வரைக்குமாகச்சென்று..”

என்று வருகின்றது. இங்கு கூறப்படுகின்ற இடங்கள் யாவும் மன்னாரில் அடம்பன் பிரதேசத்தில் இருக்கின்ற சிறு குறிச்சிகள். ஆதலால் மன்னார் பிரதேசத்தில் எழுதப்பட்ட கூத்தாக இது இருக்குமா என்று பார்க்கின்ற போது மன்னார் பிரதியில் அப்பாடல்களைக் காணவில்லை. அது சுருக்கப் பிரதி என்ற வகையில் இடம்பெறாதிருக்கலாம். எனவே இப்பிரதிகளின் வேறுபாட்டிலிருந்து அவை வேறு பிரதிகள் என எழுந்த மானமாக வரமுடியாது. காரணம் பல ஒற்றுமைகளும் காணப்படுகின்றன. எனவே ஆரம்பத்தில் ஒரே பிரதியாக இருந்து பல்வேறு இடங்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டு கூத்தர்களின் பயன்படுத்துகையில் மாற்றம் பெற்று வந்திருக்க முடியும். இதனையே காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை பின்வருமாற கூறுகின்றார். “இப்பிரதிகளின் மூலம் ஒன்றாகத்தானிருக்க வேண்டும். காலத்துக்கு காலம் இக்கூத்து சிற்சில பிரதேசங்களுக்குச் சென்று மாறுபாடடைந்திருக்க வேண்டும் சமயரீதியான மாற்றங்களையும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என எண்ணத்

தோன்றுகின்றது.” எனவே எமக்கு கிடைத்த பிரதியை ஆவணமாக்குவது பலருக்கும் உதவுக்கூடும் என்ற வகையிலும் இதிலிருந்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாம் என்ற வகையில் இப்பதிப்பு முயற்சி நிறைவைத் தருகின்றது.

இந்நூல் பற்றி...

நொண்டி நாடகப்பிரதியை ஆராயும்போது, இந் நொண்டி நாடகத்தின் கதைப்பொருளானது பல்வேறு அறக்கருத்துக்களையும் கூறி நிற்கின்றது. செட்டியும் மனைவியும் நொண்டியினால் திட்டமிட்டு ஏமாற்றப்படுகின்றனர். அதுமட்டுமன்றி மன்னனால் அநியாயத் தீர்ப்பும் வழங்கப்படுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் மனம் வருந்தி கடவுளிடம் வேண்டுகின்றனர். அதே வேளையில் அவர்கள் செய்தது ஒரு தர்மக்காரியம். தர்மத்தினால் சோதனைக்குட்பட்டபோதும் தர்மம் அவர்களைக் காக்கின்றது. தர்மத்தின் பிரதிநிதிகளாகவே இடையர்கள் வருகின்றார்கள். எனவே ‘தர்மம் தலை காக்கும்’ என்ற உயரிய படிப்பினையை இந்நாடகம் எமக்குத் தருகின்றது. தர்மத்தினை மறந்த நொண்டியும் மந்திரியும் மரண தண்டனை பெறுகின்றனர். இதனை கலாநிதி காரை சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் வலியுறுத்துகின்றார்.

அதேவேளையில் நீதியை ஓத வேண்டிய கற்றறிந்த மந்திரி லஞ்சம் பெறுகின்றான். நீதி வழங்க வேண்டி மன்னன் தீர விசாரியாது அநியாயத் தீர்ப்பு வழங்குகின்றான். ஆனால் சாதாரணர்களாகிய இடையர்கள் உண்மையை அறிந்து நீதியைக் காக்கின்றனர். இதற்குள் உயர் சமூகம் மீதான விமர்சனமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதுமட்டு மன்றி இடையர்கள் மூலமாக உண்மையை அறியும் மன்னன் அதை பூசிமெழுகாமல் தவறை உணர்ந்து தன்னைத் திருத்திக்கொண்டு, நீதிபதிகள் சமூகத்தில் சரியான விசாரணை செய்து, சரியான தீர்ப்பு வழங்குகின்றான். தவறிழைப்பவர்கள் தவறினை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உண்மையையும் நாடகம் உணர்த்துகின்றது.

பதிப்புச் செய்யப்பட்ட இப்பிரதியானது ஆழமாக நோக்கப்படும்போது சிற்சில இடைச்செருகல்களுடன் காணப்படும் பிரதியாகவே தோன்றுகின்றது. இதன் கதைப்பின்னலானது பின்வரும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

- ❖ காப்பு, விருத்தத்தில் அமைந்துள்ளது
- ❖ அவையடக்கம் (விருத்தம்)
- ❖ தோடையம்
- ❖ சாம்புவன் தோற்றமும் அரச வரவு கூறுதலும்
- ❖ கட்டியகாரன் வரவு
- ❖ அரசன் வரவு
- ❖ மந்திரி சேனாதிபதி வரவு
- ❖ தேசவிசாரணைகள்
- ❖ செட்டி வரவு
- ❖ செட்டியும் சொக்கனும் வியாபாரம் செய்தல்
- ❖ தேவியும் தோழிகளும் வரவும் பூங்காவனத்தில் மகிழ்ந்திருத்தலும்
- ❖ செட்டி மனைவியை அழைத்து சொந்த நாட்டுக்குப் போக ஆயத்தம் செய்யுமாறு வேண்டுகல்
- ❖ நொண்டி தோன்றுதல்
- ❖ வேதாளம் தோன்றுதல்
- ❖ வேதாளம் நொண்டியை மருட்டி செட்டியின் மனைவியை அடைவதற்கு ஆலோசனை கூறுதல்
- ❖ செட்டி மனைவியுடன் ஆற்றங்கரைக்கு வருதல் நொண்டி தன்னையும் கொண்டேகுமாறு வேண்டுகல்
- ❖ மனைவி மறுத்தல், செட்டி இரக்கப்பட்டு ஆறு கடக்க உதவுதல்
- ❖ ஆறு கடந்தவுடன் செட்டி வருவோர் போவோரை அழைத்து செட்டியின் மனைவி தன் மனைவியெனப் புலம்புதல்
- ❖ ஆத்திரம் கொண்ட செட்டியும் நொண்டியும் சண்டை செய்தல்
- ❖ மனைவி தடுத்து அரசனிடம் முறையிடச் சொல்லல்
- ❖ அரச சபையில் முறையிடுதல்.
- ❖ நொண்டி மந்திரியை கண்டு தனக்கு சாதகமாக வழக்கைத் திருப்புவதற்கு பேரம் பேசுதல்
- ❖ அரசன் விசாரணை செய்தல்
- ❖ மந்திரியுடன் உரையாடுதல் மந்திரி நொண்டிக்கு சார்பாக வழக்கை தீர்ப்பதற்கு தூண்டுதல்
- ❖ அரசன் நொண்டிக்கு சார்பாக வழக்கை தீர்த்து நொண்டியுடன் அவளை அனுப்புதல்
- ❖ அவர்கள் வீதியால் புலம்பியபடி வருதல்

- ❖ இடையர் இனத்தவரான பொன்னுக்கோன் சின்னக்கோன் வரவு
- ❖ தேசவிசாரணை
- ❖ செட்டியும் மனைவியும் புலம்பி வருவதனை முறையிடுதல்
- ❖ பொன்னுக்கோன் அவர்களை அழைத்து விசாரணை செய்தல்
- ❖ சின்னக்கோனுடன் ஆலோசித்தல்
- ❖ இரு பேழைகள் செய்து அவற்றினை காவி வரும்படி பணித்தல்
- ❖ இருவரும் பேழைகளை சுமந்து வருதல் வரும்போது தமது உண்மை நிலையினை புலம்பி வருதல்
- ❖ பேழைகளைத் திறந்தபோது அதற்குள்ளிருந்த சிறுவர்கள் அவர்களின் புலம்பலை எடுத்துரைத்தல்
- ❖ உண்மையை அறிந்த பொன்னுக்கோன் நொண்டியை அரசனிடம் அனுப்புதல்
- ❖ மன்னன் அறிந்து கோபங் கொள்ளுதல் அனைவரையும் மீள் அழைத்தல்
- ❖ விசாரணை செய்தல்
- ❖ நொண்டியினை சிறையிட உத்தரவிடுதல்
- ❖ மந்திரியை அழைத்துவர ஆள் விடுதல்
- ❖ மந்திரி மனைவியுடன் தேசத்தை சுற்றிப்பார்த்து மகிழ்ந்திருத்தல்
- ❖ மழுவர்கள் வந்து அழைத்து வருதல்
- ❖ மன்னன் விசாரணை செய்தல்
- ❖ நியாயந் தீர்ப்பவர்களை வரவழைத்தல்
- ❖ நியாயம் தீர்ப்பவர் வரவும், விசாரணை செய்தலும்
- ❖ விசாரணையில் அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்பதனை உறுதிப் படுத்துதல்
- ❖ நியாயம் தீர்ப்பவர்கள் நொண்டிக்கு கழுமரத் தண்டனையும் மந்திரிக்கு தூக்குத் தண்டனையும் தீர்த்தல்
- ❖ நொண்டி புலம்புதல், கழுமரத் தீர்ப்பு அளிக்கப்படுதல்
- ❖ மந்திரி புலம்புதல் தூக்குத் தண்டனை வழங்கப்படுதல்
- ❖ மந்திரியின் மனைவி புலம்பி அழுதல்
- ❖ அரசன் செட்டியையும் மனைவியையும் வாழ்த்தி அனுப்புதல்
- ❖ செட்டியும் மனைவியும் மகிழ்ச்சியோடு செல்லுதல்
- ❖ மன்னன் பொன்னுக்கோனை அழைத்து வாழ்த்தி படைத் தலைநகரை ஆட்சி செய்யப் பணித்தல்
- ❖ மாங்களம்

என ஏறத்தாழ 50 சூழமைவுகளுடன் இதன் கதைப்போக்கு அமைகின்றது. இக்கதைப் போக்கினை நோக்கும் போது மூலப்பிரதியில் இருந்து இது பல விடயங்களில் மாற்றம் பெற்றிருக்க முடியும் என உணர முடிகின்றது.

ஒரு தொடக்கம் வளர்ச்சி உச்சம் முடிவு என்ற வளர்ச்சிப் போக்கில் சிற்சில இடங்களில் பொருத்தமின்மை காணப்படுகின்றது. இதன் முடிவுப் பகுதிகளில் இடைச் செருகல்கள் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நாடகத்தினை எழுதுபவர்கள் அதன் வளர்ச்சியில் உச்சமாக கதைப்பொருளையும் பிரதான கதாபாத்திரத்தினையும் தான் முன்வைப்பார்கள். ஆனால் இங்கு பிற்பகுதியில் மந்திரிக்கு அதிகமாக காட்சிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மந்திரி மனைவியுடன் உலாச்செல்வது, சேவகர்கள் வந்து அழைத்தபோது மந்திரி மனைவியை சாந்தப்படுத்த பாடல்கள் பாடுவது, நாடகக்காரனுக்குரியதான சோகப் பாடல்கள் இடம் பெறுவது, அரசனுக்கும் மந்திரிக்கும் தர்க்கத்தரு இடம்பெறுதல், அதுமட்டு மன்றி மந்திரி பாத்திரத்திற்கு ஆக்கினைகள் செய்யப்படும்போது அவன் நல்லவன் போல காட்டப்படுதல் என்பன முரணாயிருக்கின்றன. அவன் கொல்லப்படும் போதும் கிறிஸ்தவ தென்மோடிக் கூத்துக்களில் புனிதர்கள் பாடுகின்ற உலா தேவாரம் போன்ற பாடல்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே குற்றம் செய்த பாத்திரத்திற்கு இவ்வாறான பாடல்கள் எழுதப்பட வேண்டிய காரணம் என்ன என்பது கேள்வியாகும். மட்டக்களப்பு பிரதியிலும் மன்னார்ப் பிரதியிலும் மந்திரி பற்றி எதுவுமே இல்லாத சூழலில் இப் பிரதியில் மந்திரிக்கு வழங்கிய முக்கியத்துவம் ஒரு இடைச்செருகலாக இருக்கலாம்.

காரணம் கிராமங்களில் கூத்துக்களை மேடையேற்றும்போது பல்வேறு நடைமுறைகள் பேணப்பட்டன. அதில் சில ஆரோக்கியமற்ற செயற்பாடுகளும் இருந்தன. நடிகர்கள் பணம் செலுத்தியே கூத்துக்களில் நடித்தனர். அதிக பணம் செலுத்தி நடிப்பவர்கள் தமக்கு அதிக கட்டம் வேண்டுமென்று வாதிடுவர். அவர்களுக்காக காட்சிகளை நீட்டுகின்ற வழமையும் உண்டு. அதற்காக வேறு நாடகப் பிரதிகளில் இருந்து பாடல்களை எடுத்து சில மாற்றங்களைச் செய்து பயன்படுத்துவதும் உண்டு. இங்கு ஒருசில பாடல்கள் வேறு கூத்துக்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக தேவசகாயம்பிள்ளை நாட்டுக்கூத்துப் பிரதியில் இருந்து சில பாடல்கள் அப்படியே எடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே மந்திரி பாத்திரம்

அவ்வாறு நீட்டப்பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறே செட்டியின் மனைவிக்கும், தோழிகளுக்குமான உரையாடல்கள் பாடல்களும் தேவைக்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

அத்துடன் இந்துசமயம் சார்ந்தாகவே இக்கூத்து காணப்படுகின்றது. காப்பு விருத்தத்தில் நெடுந்தீவு பிரதேசம் பேசப்படுகின்றது. (ஒவ்வொரு பிரதேசத்தவர்களும் எந்தக் கூத்தாக இருந்தாலும் அதில் தமது காப்பினைப் பாடுவதனை வழக்கமாகக் கொண்டிருப்பார்கள்) விநாயகருக்கு காப்பு விருத்தம் பாடப்பட்டுள்ளது. செட்டியும் தேவியும் வேண்டும் போதெல்லாம் கண்ணகி அம்மனை வேண்டியே பாடுகின்றனர். அதுமட்டுமன்றி வேதாளம் வருகின்ற காட்சி இந்நொண்டியில் காணப்படுகின்றது. கலாநிதி காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் வேதாளம் வருகின்ற காட்சி கிறிஸ்தவ நொண்டிக்குரியது என்கிறார் என்பதனை முன்னமே நோக்கினோம். அதுமட்டுமன்றி பல இடங்களில் கிறிஸ்தவ மதத்துக்குரிய சொற்பதங்கள் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக 'நடுத்தீர்வை நாளில் இறைவன் தண்டிப்பான்' என்ற பாடல் மட்டுமன்றி "கத்தனே உமது சித்தமே என்னைக் காத்து இரட்சியும்" என்ற வரிகள் "செல்லுமெந்தன் ஆத்துமத்தை செப்பருமுன் கைசேர்த்து நல்லதோர் மோட்சம் நானிருக்கச் செய்தருளும்" என்ற வரிகளெல்லாம் கிறிஸ்தவ கூத்துக்களையே நினைவுபடுத்துகின்றன. ஆதலால் கிறிஸ்தவர்களால் பயிலப்பட்ட பிரதி இந்து மக்களால் மீள மாற்றப்பட்டதாகவும் இருக்கமுடியும். இடைச்செருகலாக கிறிஸ்தவ கூத்துவரிகள் இணைக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். அதுமட்டுமன்றி கண்ணகியைப் பற்றியே அதிகம் காணப்பெறுகின்றது. நெடுந்தீவில் கண்ணகி கோவில்கள் இல்லை. எனவே இது நெடுந்தீவில் எழுதப்பட்டதல்ல என்பது தெளிவு

அதுமட்டுமன்றி இதில் வருகின்ற பாடல்களைப் பார்க்கின்றபோது அவை ஒரே புலவரால் எழுதப்பட்டதற்கு வாய்ப்பில்லை. காரணம் பாடல்களில் சில நேரத்திமிக்க இலக்கிய செழுமையுடன் காணப்படுகின்றன. சில சாதாரணமான பாடல்களாக அமைகின்றன. விருத்தம், கொச்சகம் போன்ற பாவினங்கள் சில இலக்கண முழுமையைக் கொண்டிராமல் குறையுடனும் காணப்படுகின்றன.

இந்நொண்டி நாடகமானது கிடைத்தவற்றுள் ஓரளவு முழுமையானதாக இருந்த காரணத்தினாலேயே இதனைப் பதிப்பு செய்வதற்கு முனைந்தோம்.

எனினும் எமக்குக் கிடைத்த எழுத்துப் பிரதியானது கூத்துத் தொடர்பான அதன் பாடல் இயல்புகளை அனுசரியாது பாடம் பண்ணிய வர்களால் பாடல்கள் யாவும் உரையாடல்களைப் போலவே எழுதப்பட்டிருந்தன. அதனால் வெறும் வசனங்களைப் போல் எழுதப்பட்ட பாடல்களை ஏற்ற பாடல் முறையில் சந்தி பிரித்து எழுத வேண்டிய செயல் மிகவும் சவாலாக இருந்தது. அதன் காரணத்தினால் அண்ணாவியார் பேக்மன் ஜெயராஜா அவர்களிடம் இப்பிரதியை வழங்கி பாடிப் பார்த்து எந்தெந்தப் பாடல்கள் வருகின்றன எனப் பாடி எழுதித் தருமாறு வேண்டினேன். அவர் பெரும்பாலான பாடல்களுக்கு மெட்டினை ஊகித்துக் கூறினாலும் அவை எல்லாம் அவ்வாறான சீருக்குள் அடங்காதவைகளாகவும் இருந்தன. அதுமட்டுமன்றி முகர ளகர வேறுபாடுகள், கருத்துப் பிறழ்வுகள், சொற் பிறழ்வுகள் போன்றவற்றுடனேயே அப்பிரதி காணப்பெற்றது அதனை சீராக்குவதற்குப் பலகாலம் பிடித்தது. இயன்றவகையில் சீராக்க முயன்றுள்ளோம்.

இந்நொண்டி நாடகப் பிரதியை பதிப்பாக்கம் செய்யக் கோரியபோது அதற்கு மறுப்பளிக்காது இப்பதிப்பினை மேற்கொள்ளுகின்ற வடமாகாண பண்பாட்டலுவல் திணைக்கள செயலாளர் திரு.இ.இளங்கோவன் அவர்களுக்கும், பணிப்பாளர் திருமதி.சுஜீபா சிவதாஸ் அவர்களுக்கும், கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி.ம.மேர்சி கஜந்தினி அவர்களுக்கும், எனது மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், நெடுந்தீவில் வழங்கி வந்த இப்பிரதியைத் தந்துதவிய அண்ணாவியார் அமிர்தநாயகம் அவர்களுக்கும், குருநகரில் பயிலப்பட்ட பிரதியை தந்துதவிய அண்ணாவியார் மனோகரன் அவர்களுக்கும், மன்னார் பிரதியை தந்துதவியதுடன் தகவல்களையும் வழங்கிய அருட்தந்தை செ.அன்புராசா அவர்களுக்கும், மட்டக்களப்பு பிரதியை தந்துதவிய பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கும், பாடல்களின் மெட்டுக்களை இனங்காட்டிய அமரர் அண்ணாவியார் பேக்மன் ஜெயராஜா அவர்களுக்கும், தகவல்களைத் தந்துதவிய கலையார்வன் இராயப்பு, அண்ணாவியார், யூல்ஸ் கொலின் அவர்களுக்கும் சிக்கலான பிரதியை அச்சுப்பதிப்பு செய்த நியூ எவகிநீன் அச்சகத்தினருக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு.யோ.யேண்சன் ராஜ்குமார்
ஆசிரிய ஆலோசகர் (நாடகமும் அரங்கியலும்)
வலயக் கல்வி அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

உசாத்துணைகள்

1. சாமுவேல்.யோண். (பதிப்பாசிரியர்), (2007) திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகம், Institute of Asin Studies, chenni
2. கணேஸ்.கோ.,(2007) பழனிநொண்டி நாடகம், சென்னை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
3. சாமுவேல்.யோண் மே.கு.நூல்
4. சுந்தரம்பிள்ளை.செ., (2000), ஆற்றுகை-8, 'நொண்டி நாடகம்', யாழ்ப்பாணம், திருமறைக் கலாமன்றம்
5. அழகப்பன்.ஆறு., (1988) தமிழ் நாடக வரலாறு, இந்தியா, சென்னை, ஐந்திணைப் பதிப்பகம்
6. முத்துக்குமாரப் புலவர்,(1926),தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம், அச்சுவேலி ஞானப்பிரகாசியார் அச்சியந்திரசாலை
7. ஆசீர்வாதம்.மு., (1976), தேவசகாயம்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம், ஆசீர்வாதம் அச்சகம்
8. வித்தியானந்தன்.சு., (1990), நாடகம் நாட்டாரியல் சிந்தனைகள், தெல்லிப்பளை,தமிழகம் வெளியீடு
9. நேர்காணல் சந்திரகுமார் (12.08.2021)
10. நோர்காணல் கு. இராயப்பு (11.08..2021)
11. நோர்காணல் எவ்.யூல்ஸ் கொலின் (10.08.2021)
12. நேர்காணல் அருட்திரு செ. அன்புராசா (12.08.2021)
13. வித்தியானந்தன் சு. (1962), அலங்கார ஞாபன், இலங்கைக் கலைக்கழக தமிழ் நாடகக்குழு
14. சிவத்தம்பி.கா., (1963) மார்க்கண்டன் நாடகம் வாளாபிமன் நாடகம், கொழும்பு, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்.
15. சண்முகதாஸ்.அ.,(2017), ஈழத்து தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியம், வடக்கு மாகாணம் பண் பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.
16. செல்வம். பெஞ்சமின்.,(2020), மன்னார் மாதோட்டப் புலவர் சரித்திரம், வடக்கு மாகாணம் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.
17. தேவசகாயம் பிள்ளை
18. சுந்தரம்பிள்ளை.செ.,மே.கு.நூல்
19. செல்வம். பெஞ்சமின்.,மே.கு.நூல்
20. ஞாபவதனன். மார்க்கண்டன்.,(2015), ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளையின் தமிழ்ப்பணி, கொழும்பு, குமரன் புத்தக இல்லம்
21. சுந்தரம்பிள்ளை.செ.,மே.கு.நூல்
22. சுந்தரம்பிள்ளை.செ.,மே.கு.நூல்

நொண்டி நாடகம்

கதைச் சுருக்கம்

கனகபுரி என்னும் நாட்டினை புத்திரசேனன் என்னும் மன்னன் மிகவும் சிறப்புடன் ஆட்சி செய்யுங் காலத்தில், அவனது நாட்டில் வாழ்ந்த வியாபாரியாகிய செட்டி, தனது நண்பன் சொக்கனுடன் இணைந்து வியாபாரங்கள் செய்து வந்து, செல்வத்தோடு தனது தேவியையும் அழைத்துக்கொண்டு அவளது பிறந்த ஊராகிய சிங்காரபுரத்துக்கு பயணமாகின்றான். அதேநேரத்தில் ஆற்றங்கரையோரம் சூதுவாது நிரம்பிய நொண்டி ஒருவன் ஆறு கடக்க வரும்போது வேதாளமொன்று அவனை அழைத்து அவ்வழியால் வரப்போகும் செட்டியையும், அவன் மனைவியையும் ஏமாற்றி அடைவதற்கு ஆலோசனை கூறி மறைகின்றது.

பேராசைக்காரனான நொண்டி, தான் இயலாதவன் என நடித்து, ஆற்றினைக் கடக்கத் தனக்கு உதவ வேண்டும் என செட்டியிடமும் மனைவிடமும் வேண்டுகிறான். அவனது இயல்பைப் புரிந்துகொண்ட மனைவி மறுத்தபோதும், இரக்க குணம் கொண்ட செட்டி அவனை தாங்கி ஆற்றினைக் கடக்க உதவுகின்றான். ஆற்றைக் கடந்ததும், வஞ்சகனான நொண்டி போவோர் வருவோரை அழைத்து, செட்டி தன் வேலைக்காரன் எனவும், அவன் மனைவி தனது மனைவி என்றும் தான் முடமான காரணத்தால், தன்னை விட்டு அவனுடன் செல்லுகிறாள் என்று நடிக்கின்றான். இதனால் கோபமடைந்த செட்டி அவனுடன் தர்க்கம் செய்யும்போது அவன் மனைவி தடுத்து, நியாயம் தீர்க்க அரண்மனை செல்வதற்கு அழைக்கின்றாள்.

புத்திரசேனனுடைய அரச சபையில் அவர்கள் தங்கள் வழக்கை எடுத்துக் கூறுகின்றனர். ஆனால் நொண்டி மந்திரியை மயக்கி செட்டி வைத்திருக்கும் பொன் பொருள்களை தருவதாக ஆசை காட்டி தனக்குச் சாதகமாக வழக்கைத் தீர்க்குமாறு வேண்டுகின்றான்.

விசாரணை செய்த மன்னனுக்கு அப்பெண் நொண்டியின் மனைவியே என்று மந்திரி உறுதியிட்டுக் கூறியதால் மன்னன் பாதகமாகத் தீர்ப்பிட்டு அவளை நொண்டியுடன் செல்லப் பணிக்கின்றான்.

இதனால் மனமுடைந்த செட்டியும், அவன் தேவியும் புலம்பி அழுதவாறு நடந்து செல்லுகின்றனர். அந் நாட்டின் குறு நிலப்பகுதியை ஆட்சி செய்யும், இடையர்குலத் தலைவனான பொன்னுக்கோனுக்கு இத்தகவல் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. அவன் அவர்கள் மூவரையும் அழைத்து மீண்டும் விசாரனை செய்கின்றான். தலைவனான பொன்னுக்கோனும் அவன் மந்திரியாகிய சின்னக்கோனும் அவர்கள் கூறிய கதைகளைக் கேட்டபின், உண்மையைக் கண்டறிய ஒரு உபாயம் செய்கின்றனர்.

இரண்டு பேழைகளைச் செய்து அப்பேழைகளுக்குள் இரண்டு சிறுவர்களை உள் இருத்தி அதை அறியாத வகையில், செட்டி ஒரு பேழையையும், நொண்டி ஒரு பேழையையும் சுமந்து கொண்டு எதிரெதிராக ஊரை சுற்றிவரப் பணிக்கின்றனர். சுற்றி வரும் போது செட்டி தான் மனைவியின் சொல்லைக் கேளாது நொண்டிக்கு உதவியதால் வந்த துயரைப் புலம்பிக் கொண்டு வருகின்றான். அவ்வாறே நொண்டியும் பேழையின் சுமை தாங்காது தான் செட்டியின் மனைவிக்கு ஆசைப்பட்டதால் வந்த வினையை சொல்லிப் புலம்பி வருகின்றான். இவர்கள் புலம்புவதை பேழைக்குள் இருக்கும் சிறுவர்கள் சீட்டிலே எழுதுகின்றனர்.

சுற்றி வந்ததன் பின்னர் சிறுவர்களின் சீட்டுக்களை வாசித்தறியும் பொன்னுக்கோன், நொண்டி குற்றவாளியென்பதனை கண்டுணர்கின்றான். அவனை கைதுசெய்து உண்மைகளை சீட்டில் எழுதி மன்னனிடம் அனுப்பி வைக்கிறான்.

மன்னன் அதனை அறிந்து கோபங்கொண்டு அனைவரையும் அழைத்து விசாரனை செய்கின்றான். மேலதிகமாக ஆலோசனையாளர்களை (யூரிமார்) அழைத்து விசாரனை செய்து சதி செய்த நொண்டிக்கு கழுமரத் தண்டனையும், பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டு அரசு துரோகம் செய்த மந்திரிக்கு தூக்குத் தண்டனையும் வழங்குகின்றான்.

செட்டியையும், மனைவியையும் வாழ்த்தி அவர்களது ஊருக்கு அனுப்புவதுடன், இடையர் தலைவனான பொன்னுக்கோனைப் பாராட்டி தனது இராட்சியத்தில் ஒரு பகுதியாகிய படைத்தல நகரை ஆட்சி செய்யுமாறு வழங்குகின்றான்.

நொண்டி நாடகம்

கதாபாத்திரங்கள்

1. கட்டியகாரன்
 2. சாம்புவன்
 3. புத்திரசேனன் (இராசா) - கன்னபுரி மன்னன்
 4. மந்திரி - கன்னபுரி மந்திரி
 5. பெண் - மந்திரியின் மனைவி
 6. சேனாதிபதி - கன்னபுரியின் தளபதி
 7. செட்டி (வர்த்தகன்) - வியாபாரி
 8. சொக்கன் - செட்டியின் நண்பன்
 9. தேவி - செட்டியின் மனைவி
 10. தோழிமார் - தேவியின் தோழிமார்
 11. வேதாளம் - பேய்
 12. நொண்டி - வஞ்சகன்
 13. பொன்னுக்கோன் (இராசா) - இடையர்குல மன்னன்
 14. சின்னக்கோன் (மந்திரி) - பொன்னுக்கோனின் மந்திரி
 15. செல்லக்கோன் - பொன்னுக்கோனின் தளபதி
 16. மதுரக்கோன்
 17. சீட்டுக்கோன்
- } வீரர்கள்
18. ஆலோசனையாளர் (இருவர்) - நியாயம் தீர்ப்பவர்கள்
 19. மளுவர் / தலையாரிமார் - புத்திரசேன மன்னனின் சேவகர்கள்

நொண்டி நாடகம்

காப்பு

மானகரில் செல்வமீகச் செழிப்புற்றோங்கும்.
மங்காத நெடிய நகர் தன்னிலுற்ற
ஆறுவன உலகில் இருந்த மானர் நாங்கள்.
அரங்கேற்றும் நாடகத்தை அமர்ந்து கேட்போர்.
கூறு பல செல்வமும் பவுள்சும் பெற்றுக்
குவலயத்தில் குறைவின்றி வாழ்ந்திருக்க
தேறுதல் செய்கரி முகவன் பாதம் என்றும்
திருச்சிரசில் வைத்து அஞ்சல் செய்குவோமே.

சபை அடக்கம்

தானான ஏக அரன் பாதம் போற்றி.
தரை மீது நொண்டியின் காதை தன்னை
தேனான மதுர கவிப்புலவோர் அன்னாள்
தெரிந்து தெழுதி வைத்தபடி செகத்தில் நாங்கள்.
ஊராரும் மனங்களிகூரவென்று உச்சரிக்கும்
நாடகத்தை உவப்பாய் பாட
பேராரும் நெடிய நகர் தன்னில் வாழும்
பெரியோரே எங்கள் பிழை பொறுத்தாள்வீரே

தேடயம்

அருள் பொருள் பொற்புயர் மேவு செயமுறு
நந்துதி சூழுமிறை பதம் பணிந்தே
இசைபுரி வர்த்தகன் காதையையே
இன்ப முடன் பாட

தரணி தனில் மாந்தர்க் கிழிவான
தவறுகள் செய்திடு நொண்டியென்பான்
புவிதனில் செய்திட்ட மாபிரளி
உண்மையுடன் பாட

வரை கதி நிறை மங்கைக் கினிதான
வர்த்தகனுமவன் மனையாளும்
புகழுடன் வாழ்ந்திடும் நாளினிலே
பூரண பண் பாட

மயிலென வரு மங்கைக் கினிதான
வனிதையாள் தன்நகரதற்கேக
புவிதனில் நொண்டி செய் புன்கொடுமை
பாங்குடனே பாட

நதிதனில் வீழ்ந்து அழுது நின்று
நனைகிறேன் என்று புலம்பி நொந்து
வழிதனில் வசையுள்ளோனவன் செய்த
மாகொடுமை பாட

கதி தரு கனக நாடாளும்
காவலன் புத்திர சேன மன்னன்
முகமதினி லவர்கள் வந்தே
சாற்றினதைப் பாட

உடலது பிரியக் கயமொடு நொண்டி
கழுமரமதனிலே கதறியழ
உலக மதறியவே உயிர் துறந்த
காதையையே பாட

எழிலுறு நவதுங்க சபையோரே
வெகுதயவுட னிந்த நாடகத்தை
புவிதனி லமர்ந்து கேட்டிடுகில்
பொருள் திமிக வாழ்வீர்.

மாதமும் மும்மாரி பொழிந்து
மாநிலத்தில் செந் நெல் விளைந்து
ஆதரையில் நீங்க மகிழ்வோடு வாழ
அருள் புரிவார் சிவமே

சாம்புவன் தோற்றம்

உத்தம ரத்தின மகுடம் சிரத்தினில் சூடி
உலக மெட்டும் புரக்கு மன்னன் தாழ் வந்து போற்ற
சித்திரம் சேர் கன்ன புரி நகராள் வேந்தன்
சிறப்புறு சிங்கணையில் வாற சேதி கூற
கத்து நடவென முளங்கு தவிலும் கொண்டு
கனத்த வெறியொடு குதித்துக் கண் சிவந்து
தித்தித் தோ மென்று பரத நாடகமாடி
திருச் சபையில் சாம்புவனும் சேர்ந்திட்டானே.

சாம்புவன் தரு

சந்ததம் புகழ் நீண்ட - சபையுறு
சகலரும் என் பரவணி கேளும்.
சுந்தரம் செறியெனது - தந்தை பேர்
துகடுறு வீரிய சூரிய வங்கிஷம்

விந்தை சேர் எனதன்னை - திருப்பெயர்
விளம்புவார் மின் மினுவையென்றே.
சுந்தரமொடு நானும் மணம் - செய்த
மனைவி பேர் துந்துருவை என்பார்

இங்கிவனின் மனைவி எனக்கு இளையவள்
பயந்த வெம்பலியவள் பேர்
கங்கணவை யென்னும் - ஒரு மங்கை
கள்ளு விக்கிற அவள் வீட்டினிலே

கள்ளுக் குடிக்கப் போனேன் - அவள்
பழங் கள்ளுடன் சிறு தேரைக் கருவாடும்
மட்டியும் ஓடியல் புட்டும் - திருக்கையின்
வறைகளும் குறைகளில்லாதபடி,

பேய்க்கிட்டாப்போல் படைத்தார் - அதுகண்டு
பிரியமுற்றுண்ணும்போது - வீரர் வந்து
வாய்கிட்ட தீன் போக - என்னை
வளைத்து கொண்டேங்க வைத்தார்கள் அய்யோ.

வசன கள்

அதிசுத்த அசைவற்ற மணிகட்டி அதி தத்துவத்தொடு
அழகுற்ற வளமுற்ற கனகாபுரியாளும் புத்திரச் சேன
மகாராசன்!

பம்பொலி கடல் போல் பல தொனி முழங்க மந்திர
கூடமருவலர் ஓட! பைந்தமிழ் வாணர் பல இசைபாட
சிங்காசனத்தில் சிறப்புடன் வாறார்.

இங்குள்ள மானர் யாவரும் அவரவர் மனைவாசல்
அலங்கரிக்க வேணும்.

இது மன்னனுடைய கட்டளைச் சட்டம்.

கட்டியகாரன் வரவு

தொட்டகம் நெற்றி கிட்டம்

பொற் படமுத் துலங்கு சேர் பிடரி மின்ன
கொண்டையிற் குச்சிட்டு வெண்டாளக்
கவின் மணிமாலை புனைந்து
பட்டுறு பொற்பிரம்பு கையேந்தி
மன்னவன் பவனி எச்சரிக்கை கூற
சட்டவட்டம் தாய் சாற்று பூவுரு
சங்கமத்தில் தோற்றினாரே.

கட்டியன் தரு

தத்துவம் சேர் புவி மாந்தரே - எங்கள்
புத்திர சேன மன்னன் வாறார்காண்
முத்தொடு பொன் நவரத்தினம் - திறை
வைத்தடி போற்றிட வாரும் நீர்

அன்ன நடையு மின்னார்களே - எங்கள்
கன்னபுரி மன்னன் வாரார் காண்
பன்னிரு மாமடக் கன்னிகள் - நின்று
பன்னீர் விசிறிட வாரும் நீர்

நீடுவித்துவக் கவிவாணரே - முடி
சூடும் புத்திரன் வாறார் காண்
நாடுமிவன் பெரும் கீர்த்தியைக் - கவி
பாடிப் புகழ்ந்திட வாடும் நீர்.

அட்டதிசையுள்ள மாந்தரே - எங்கள்
மட்டணிபொற்புயன் வாறார்காண்.
பட்டுபணியிடை கட்டியே - பந்தல்
இட்டுச் சோடித்திட வாடும் நீர்

மானம் திகழும் மகிபாலரே - புத்திர
சேனன் கொலு விப்போ வாறார் காண்
தேனும் செறு நெய்யரிசி பால் - வைத்து
தினம் தானே தொழுதிட வாடும் நீர்

கட்டியம் கூறல்

ராசாதி ராசன்! ராசா கம்பீரன்! ராச உத்தாண்டன்!
மகாபுத்திரசேனன் கொலுவிற்கு வாறார் சமூகம் எச்சரிக்கை! சபை
பேசாதே.!

ஓராசன் வரவு

மணியணி கமல வாவி வளர்ந்திடு கனக நாடான்
கணியணி மௌலி சூடும் காவலன் புத்திரசேனன்
அணியணி தலைவர் சூழ அதிபதி அமைச்சர் கூட
கதிமதி அழகுலாவப் பகர் சபை வருகின்றானே.

ஓராசன் தரு

அணி பொற் செழு மிசை சூள் - புவி மிசை
தனிற் பணிபுரியும் - எனதுட
மணியாட கவொளி அணியாதழகிய
பணி மேவிய கொலுவதனிற் செல்வேனே.

மதி மந்திரர் சூழ - மறுமன்னர்
துதி தந்தடிதாழ - எனதுட.
அடல் போற்றிடு வசியிடையுற்றொரு கட
நடபொற் ரொளா கொலு வதனிற் செல்வேனே.

சிங்காசனத்தில் இருந்து அரசாளுவேன்

இராசா விருத்தம்

வாழி சொற் கட்டியகாரா வழுத்து மென் வசனம் கேளாய்
நாளு மென் வாசல் தன்னில் நலம் பெற மகிழ்ந்து நின்று
நீளு மென் மதிகள் தேர்ந்து நெறி பகர் அமைச்சன் தன்னை
சூழுமென் சமூகம் தன்னில் சுறுக்குடன் அழைத்திடாயே

இராசா வசனம்

கேளும் கட்டியகாரா எனது வாசல் மந்திரியை அதி சீக்கிரம்
அழைத்து வருவாயாக.

கட்டியன் வசனம்

அப்படியே அழைத்து வருகிறேன் ராசனே

கட்டியன் தரு

தேடியழைத் தோடி வருவேன் மதி வல்லோனை
தேடியழைத் தோடிவருவேன்

நாடு புகழ் மன்னன் தந்த
ஆடகப் பொன் முத்தினார்ப்பம்
நீடக வெண் குடையின் முன்
கேடணுகப்போமோ சொல்வாய்

தன தன தந்தன மென நடமிடு நகர்
கனக பரிபுரம் சரியொலி குமிறிட
வாய்தவழுமிசை விளங்கு சபைதனில்
தாந்திமித்திமி தளாங்கு தொம்மென

தேடி.....

தேசம் என் நகர் செழிக்கவும் - என்மேலடரும்
பாசவினை தான் றொழிக்கவும்
ஆசையுற்றரசன் இவ்வூர் நேசமுற்ற மந்திரியை
பாசமுடனேயழைத்தார் ராசனுரையே தப்பாமல்
தன தன தந்தன மென நடமிடு நகர்
கனக பரிபுரம் சரியொலி குமிறிட
வாய்தவமுமிசை விளங்கு சபைதனில்
தாந்திமித்திமி தளாங்கு தொம்மென
தேடி.....

மந்திரி வரவு

சந்திரத் தயிலம் தீட்டி சரிகை வெண்டலப்பாய்ச் சுற்றி
சுந்தரச் சோமன் வேட்டி தொடு சடை தயவாய்ப் பூட்டி
மந்திரப் புயவொய்யார மதனிவ னெனப் பெயர் நாட்டி
தந்திரயுக மந்திரி சபைதனில் வருகின்றாரே.

மந்திரி தரு

சுத்த நவரெட்டின முடி வைத்துப் புகழ் மெய்த்துகின்ற
துங்க னெனும் புத்திர சேனன் துய்யவே - வெகு
துல்லிப மோடு அல்லிரவில் சோபனமுற்றேயழைத்த
துண்மைதனை நானறியச் செல்வேனிப்போதே

மாற்றலர் படையெடுத்து சீற்றமுற்றெமையழைத்து
மானிலத்தில் மன்னனைதைத் தானழைத்தால் அல்லால்
மன்னவர் திறை கொணர்ந்து பின்னிதமில்லாதழைக்க
மானிலத்தில் மன்னர் என்னைத் தானழைத்தாரோ.

மந்திரி விருத்தம்

சத்திய ஞான ரூப தயாபரன் கருணை மேவும்
புத்திரசேன மன்னா பூம்பாதம் போற்றி போற்றி
சித்திரம் அமைந்த செம்பொற் சிங்காசனத்தின் பக்கல்
சித்தனை அழைத்த சேதி இன்னதென்றியம்புவீரே

வசனம்

சரணமே சரணம் ராசனே என்னை அழைத்த காரியம் இன்னதென்றறிய
இயம்புவீரே

இராசா விருத்தம்

விளம்புமெனதரிய கொலுச் சமூகமேவும்
மிக்க புகழ் மந்திரியே விளம்பக் கேளாய்
தனம் பெருகுமெனது திறை தராதரணிபர்கள்
ஆருமுண்டோ இத்தரணி மீது
இளங் கொடியர் கற்பு நெறிக்கிடர்கள் உண்டோ
இனிய குரு நீதி நியாய முண்டோ
வளம் பெருகுமென்னகரில் உள்ள வளமை யெல்லாம்
நானறிய வலுத்துவாயே

ராசா வசனம்

கேளும் மந்திரி எனது ராச்சியத்தில் நடக்கப்பட்ட வளமையெல்லாம்
நானறியச் சொல்வாயாக

மந்திரி வசனம்

அப்படியே சொல்கிறேன் ராசனே

நாட்டு வளமைத் தரு

ராசா : மந்திரஞ்சேர் மணிப்புயனே மந்திரியே கேளாய்
மன்னுமென்தன் நகரிலுள்ள வளமைகள் சொல்வாயே

மந்திரி : இந்திரன் போல் அரசு செய்யும் இறையவனே கேளும்
இன்னகரின் வளமைகளோ இனி தழைக்குதையா

ராசா : மாற்றலர்கள் நிதமும் வந்து சாற்றிப் பணிகின்றாரோ
மங்கையர்கள் பங்கமில்லாது வாழ்ந்து வருகின்றாரோ

மந்திரி : தோணுமறு பேதமில்லை வேதநெறி முறையும்
தோகையர்கள் கற்பு நெறி காத்திடுவார் நிதமும்

ராசா : தாமதி மாமணி சேரும் சத்திய வாசகனே தழைத்த
செந் நெல் விளைந்து அகமகிழ்ந்ததுவோ பகரும்

மந்திரி : மன்னவர்கள் மன்னனெனும் மன்னவனே கேளாய்
மாதந்தோறும் மாரி பெய்து கதிர் தழைக்குதையா

ராசா : மறஞ்சேரு மாற்றலர்கள் தினமும் வந்து பணிகின்றாரோ
மானிலத்தில் வேறு குறை மகிழ்வுடனே சொல்லும்

மந்திரி : வன்னமுற்ற கொலை களவு வஞ்சகம் பொய் இல்லை
மறை நெறி போல் வாழுதுந்தன் னருள் சொல்தான் எல்லை

ராசா : சீர்பெருகுமென் நகரிலுள்ள தேவாலாயந்தனிலே
செப்பரு நற்குருக்கள் பூசை செய்கின்றாரோ பகர்வாய்

மந்திரி : பொன்னகர் போல் இந்நகரம் பொலிவுடன் என்னாளும்
பூரண சற்குருவருளால் பொருந்தி மிக வாழும்.

மந்திரி வசனம்

இது தான் உமது நாட்டு வளம் அறிந்து கொள்ளும் ராசனே

இராசா விருத்தம்

மந்திரி பகரக் கேளாய் வளம் செறி நகர மீதில்
விந்தை சேர் வளமை கேட்டு மிக மகிழ்ச்சி கொண்டதாலே
சந்ததம் விளங்குமெந்தன் தலைமை சேர் கொலுவின் மீது
விந்தையாய் வீற்றிருந்து வாழுவோம் வருகுவாயே

இராசா வசனம்

மதியை முடியாய் சூடிய மதி வல்லோனே. நமது நாடு நகர் வளமை
கேட்டு சந்தோசமானேன். நமது சிங்காசனத்தில் இருந்து ராச்சிய
பாரம் செய்வோம் மந்திரி

இராசா விருத்தம்

சிங்கமணிக்கொலு முகப்பில் என்றும் நின்றென்
செயமுறு நன்நீதி திறன்கள் யாவும்
எங்குமுள்ள நரவலர்கள் அதிசயிக்க இயம்பி நிற்கும்
பூதகரே இயம்பக் கேளும்.
மங்களமாய் மூன்று காவல் மகிழ்வுடன் செய்
என் நகர எல்லை வீரனான
துங்கமிகு சேனாபதியை அழைத்துக் கொண்டு
துலங்கு கொலு முன் வருவாய் சுறுக்காய்த்தானே

வசனம்

கேளும் கட்டியக்காரா எனது படைத் தலைவனான சேனாதி
பதியை அழைத்து வருவாயாக.

கட்டியன் வசனம்

அப்படியே அழைத்து வருகின்றேன் ராசனே

கட்டியன் கொச்சகம்

கடிய கொடிய பகைக்காரராம் கிறினம்
சுவடு சொரிந்து மிகத்துணி பேறாய் தினமும்
கொடியாடுவை வேங்கை கொற்றவன் இட்ட கட்டளைக்கு
வடிவாக நடந்து சென்றே யெங்கள்
மன்னன் சேனாதிபதியை கண்டு
திடமாய் அரசன் திருவுரை செப்பியழைத்திடுவேன்

கொச்சக தரு

திசை எட்டிருக்கும் அரசர் வந்து தரிசித்தேந்தி நிற்கின்ற இய
அசைவற்றிடு மணி தூக்கிய ஆளக்குடை கீழ் ஆட்சி செய்யும்
முசிரம் பசிக்க முற்றாள் அரசன் உரைப்படிக்கு

தரு

சுசியுற்றிடு மன்னவன் தேர்த் துணைவனை நான் தேடி
காவசியுற்றிடு மன்னன் நிருபம் வசனித் தழைத்திடுவேன்.

கொச்சகம்

எட்டுத் திசையாள் மன்னர் வந்து எண்டுமிறைஞ்சி இனிய திறை
இட்டுப் புகழும் மகிழுமெங்கள் இறைவன் கொலு முன்னதில் நின்று
மட்டற்றிடு நன்னீதம் வசனித்திருக்கும் சேனாபதியை

தரு

திட்டத்தோடு தேடி நடந்து தினத்தினிற்கண்டு சென்று
சந்திர வட்டக்குடை மன்னன்நிருபம் வசனித்தழைத்திடுவேன்

சேனாபதி தோற்றம்

சிரத்தினிற்வரத்தி சூடி செங்கையிற் பிரம்புமேந்தி
புரத்தினற் பதக்கம்பூட்டி பொன் மலர் மாலை மாட்டி
வரத்தினிற் பெருத்த கீர்த்தி மன்னன் புத்திரசேனன் வாசல்
திருத்தொழில் புரியும் வல்ல சேனாபதி சபை வந்தாரே

சேனாபதி தரு

பொன்னார்மணி சென்னியில் சூடிய
புரந்திரன் புகழ் நரந்திரனெனை
இந்நில மீதினில் லெந்தனை
இசைந்தழைத்ததால் நடந்து நானுமே
எவருமறிய மனதிசைய உலகதனில்
பகருமிறையவன் முன் சென்றடைவேனே

கன்னபுரி மன்னனை உளமதில்
மதிக்க மறு மன்னர் துதிக்கவே செய்து
என்றேசப் படையை நடத்தியே
இடுக்கர்தம் மதம் மொடுக்குவேனிதோ
எதிரில் வலிய மதகரிகள் வரினுமவை
சிதையப் பொருதி உயர் விருது நாட்டுவேனே

புன்மாய்ந்தர்கள் புயவலி கெடவுடல்
புரிந்து கறை கரை சொரிந்து பெருகிட
கன் மாய்ந்தர்கள் இதுவென அதிசெனர்
களைத்திடச் சிரம் விரைந்தரிந்து யிர்யிகச் மோடுசுவீர்
செருசமருவி மருவியசையாவிசைய
மொடு திசையிற் செல்வேனே

சேனாதிபதி சந்ததம்

மணிசேர் முடிபுனை அணிசேர் புகழ் பெறு
செய நாயக சரணம்
ததிமேவிய துயர் பதி மேவிய புகழ்
பதி நாயகா சரணம்
நிதி சேர் புகழ் பெறு கனகா புரி வளர்
கன நாயக சரணம்
நிறை சேர் திறை தரு அரசாதிபர் அருள்
கொலு நாயக சரணம்

அடியாள் பணிபெறு முடியாள் துதிதரு
அருள் நாயக சரணம்
அமிர்தத் தொனி முடி இசை பொற் கொலு மிசை
படி நாயகா சரணம்
கெதிசேர் குடிசன வார்கள் துதிபுரி
குண நாயக சரணம்
குலவு புகழ் கொலு வளர் செங்கோல் பதி
குடை நாயக சரணம்

இராசனும் சேனாபதியும் தரு

ராசா :

சுந்தரம்சே னாபதியே எந்தன்
சூழ் புவியோர் தனைத் தினமும் - எங்கள்
சுகமுறு குடிபடை தனிலது தினமுமே
சுகமுடன் வாழ்கிறாரோ

சேனாதிபதி: மந்திர நேர் புயத்தானே - எங்கள்
மருவுமதி சயத்தானே - உந்தன்
மனதினில் உவப்புற நினைத்ததை எனக்கிப்போ
வழுத்திடு முயத்தானே

ராசா: மாற்றலர்கள் வாராமல் - கள்ள
வண்டர் மிண்டர் சேராமல் - இந்த
மானகர் அடங்கலும் தாரணிக்குறுங்காவல்
வைத்திடுஞ் சோராமல்

சேனாதிபதி: சீற்றரியே யெனுமரசே - யெங்கள்
தேசத்திற்கதி பதிசிரசே - நீரும்
செப்பிய படி மன மொப்பியே மிகு காவல்
செய்திடுவே னரசே

ராசா: நாற்றிசையும் புகழ் விறலே - மண்ணின்
நற்புகழ் சேனாபதியே - யெந்தன்
கோட்டையு மதிலுள்ள வீட்டையும் உனது கை
கொடுத்தேன் நட்புடையானே

சேனாபதி: பூவுலகோர் போற்றுகின்ற - மன்னா
பூபதி நீ சாற்று மொழி வண்ணம்
புகமுறச் செய்குவேன் மனத்திறம் உய்குவேன்.
புவியுள்ளோர் மகிழத்தானே

வேறு தரு

ராசா: மாற்றருஞ் சேனாபதியே சாற்று மொழி கேளும் - மானிலத்தில்
மறு மன்னவர்தான் பணிகின்றாரோ அல்லால்
வீண் பழி சொல்கிறாரோ

சேனாபதி: மானிலத்தோர் போற்றுகின்ற மன்னவனே கேளாய் - அங்கு
மகிழ்வுடனே அரசர் திறை மகிழ்ந்து கட்டுகிறாரே
தினம் பயந்து கிட்டுகிறாரே

ராசா :

கடலதனில் கப்பல் வந்தால் கடுக எனக்கறிவி - சொல்லுக்
கடங்கிடாமல் இறங்கி வந்தால் விலங்கு போட்டு இருத்து
அவர்கள் கலங்கிடவே வருத்து

சேனாபதி :

மாற்றலர்கள் படையெடுத்து நாட்டினுக்குள் வந்தால் - மண்டை
பிளந்தெறிந்து நரிதிண்டிடவும் செய்வேன்
நகரில் நிண்டிடாது செய்வேன்.

ராசா :

தோற்றமுள சேனாபதியே என் தேசமதில் வாழ்வாய் - நற்
திரவியமும் பொருளும் செல்வம் சிறந்திடவே வாழ்வாய்
மனம் மகிழ்ந்திடவே வாழ்வாய்.

சேனாபதி :

நாற்றிசையும் புகழரசே நற் செங்கோலுடன் வாழ்க - நானிலத்தில்
மூன்று மழை தான் பொழிந்து வாழ்க
மன்னர் தான் சிறந்து வாழ்க.

இராசா வசனம்

கேளும் சேனாபதியே எனது நாடு நகரங்களில் எச்சரிக்கையான
காவல் செய்திருப்பாயாக

சேனாபதி வசனம்

அப்படியே செய்கிறேன் ராசனே

செட்டியும் சொக்கனும் வரவு

தலத்தினில் வாணிபங்கள் தகுதியாய் செய்தே இங்கு
நலத்தினில் மிகுந்து மிக்க நவிலரும் கீர்த்தி பெற்று
சொலித்திடு நகைகளோடு சொக்கனும் செட்டியாரும்
பலத்த நற்சபையின் மீது பரிவுடன் வருகின்றாரே.

செட்டி தரு

சோதி மிகு மாதரையில் ஆதவனின் திருவருளால் வந்த - எந்தன்
அன்பு செறி சொக்கனே கேள்
ஆதரையில் ஓது மொழி கேளும், இன்பமுறு நகர்தனிலே
இனிய தொழில் பலது செய்யமனது - எண்ணமுற்றேன்
நன்னயமாய் இன்னிலத்தில் மகிழ்ந்து வருவாயே
அன்புடனே கடையெடுத்து அதில் பலசரக்குகளும் போட - நாங்கள்
அரிய தொழில் புரிய மனம் பிரியமுள்ளேன்
வாரும் மனைக்கே

செட்டி விருத்தம்

நித்தமென் னோடிருந்து நிதி மிகத் தேடுகின்ற
சொக்கனே உனக்கு நானும் சொல் மொழியதனைக் கேளும்
அத்தனார் அருளால் எந்தன் அருமை சேர் பாவை தன்னை
இத்தினம் அழைத்துக் கொண்டு இது சணம் வருகவீரே

வசனம்

கேளும் சொக்கனே எனது தேவியைத் தோழிமாருடன் அழைத்துக்
கொண்டு வருவாயாக

சொக்கன் வசனம்

அப்படியே அழைத்து வருகிறேனே செட்டியாரே

தேவியும் தோழிமாரும் வரவு விருத்தம்

மல்லிகை மாலை சூடி மகிழ்வுறு சபையை நாடி
துல்லிப வளங்களோங்கும் தோழிமாரோடு கூடி
சொல் லரும் செட்டி தேவி சோலையில் மயிலைப்போல
செல்லிகை பாய்ந்தேயோடச் சிறப்புடன் வருகின்றாளே

தேவி தோழி பூங்காவனத் தரு

தேவி: பூங்கா வனமது பார்க்க பாங்காக வாடும் தோழி
தீங்கில்லாதே நடந்து பாங்காய் வருவோம் தோழி

தோழி: வாருமென்றோதி நின்ற வஞ்சியே கேளாயம்மா
வண்ணப் பூங்காவிற் சென்று நன்னயமாய் வருவோம்

தேவி: மாணே மயிலே யெந்தன் மாங்குயிலாளே தோழி
எண்ணம் போலே பூங்கா சென்று இனிதே வருவோம்

தோழி: சொல்லுகிறேன் கேளுமம்மா சோலை சிங்காரம் தன்னை
எல்லை மகிழ் தேவியரே இன்பமாய் செல்வோம் வாடும்

தேவி: மாணே மருக்கொளுந்தே வாரிக்குமிழ் விரிந்தே
வாசம் வாடும் மணத்தை மாணே உரைக்கிறது

தோழி: முத்துமணி சித்திரப் பெண்ணே மோகன மாமயிலே
இத்தினம் பூப்பறித்து இன்பமாய் செல்வோமம்மா

தேவி: தேனில் இனிய எந்தன் சேடியே எந்தன் பாங்கி
சிறந்த நற்காவிற் சென்று சீராய் வருவோம் பாங்கி

தோழி: கண்ணையென் கண்ணொளியே கற்கண்டே சர்க்கரையே
மின்னே நாம் பூங்காவில் மெல்லே நடந்து செல்வோம்

தேவி: மாடாப்பு புறாக்குயில்கள் சோடாய் நிறைந்திருக்கும்
சொர்ண வடிவழகை பாங்கியே கண்ணால் பாடும்

தோழி: மல்லிகை பூத்த மலர் சொல்லும முகதனை
வண்ணக் கிளிமொழியே என்னா லுரைத்தலரிது

தேவி: பட்ட மரத்தில் இரு பெட்டகப் புறாவிருந்து
கைகொட்டி இசை புரியும் காட்சியைப் பாடும் தோழி

தோழி: கீதமொலிக்கும் பட்சி நாதம் இசைக்கும் காட்சி
போது மெனக்குரைக்க ஈதல்லவோ அத்தாட்சி

தேவி: தாமரை அல்லி பூத்து தத்தளிக்கின்ற சோதி தானே
நீ கண்ணால் பாடும் தன்மையாய் எந்தன் பாங்கி

தோழி: வாசம் மிகுந்த மலர் நேசியே எந்தனம்மா
வாடும் நீராடச் செல்வோம் சீராக நாங்களிப்போ

தேவி: வாடும் மலர் பறித்து வாரிக் கொண்டையில் சூடி
வாசமனைக்கு செல்வோம் வஞ்சியே எந்தன் தோழி

தோழி: சிங்காரம் தன்னைப் பார்த்து தங்காது மாமனைக்கு
பங்கமில்லா வஞ்சியே பால் மனை செல்வோம் வாடும்

தேவி: பாரில் எனது நேசப் பாங்கியே எந்தன் தோழி
பாஸ்கரன் போய் மறைந்தான் பண்பாய் மனை செல்லுவோம்

தோழி: பெண்ணே அழகு வாய்ந்த மின்னே இப்பொழுதில் நாங்கள்
வண்ண மலரைச்சூடி மின்னே மனைக்குச் செல்வோம்

வசனம்

கேளும் அம்மணி நாங்கள் வந்து வெகு நேரமாகிவிட்டது. மலர்
பறித்து மாளிகைக்கு போவோம் வாடும் அம்மா

வேறு தரு

தேவி: சொல்லரு மென் சேடியே வாடி - சுகந்த
மலர் பூத்து நிற்கும் சோக்கதைப் பாராய் - மலரின்
சோக் கதைப் பாராய் பாங்கி

தோழி: சொல்லுகிறேன் கேளும்மம்மணி - அதனழகை
அன்புடன் எடுத்துரைப்பேன் இன்பமாய் கேளும்
என்னம்மா இன்பமாய் கேளும்

தேவி: பாவையெந்தன் பாங்கியே வாராய் - முகிள்
விரிந்து மலர் சொரிந்து அதில் இருக்கும் பூ என்ன பூ வடி
என் தோழி என்ன பூவடி

தோழி: முத்து மணி சித்திரப் பெண்ணே - அதில் படர்ந்து
அடி பருத்து ஆடுது பாராய் முல்லை
சோடியாய் நேராய்

தேவி: பேர் பெருகும் நேசியேவாடி - பெண் நீயோடி
பேதமல்லா பூவகையின் பேரைச் சொல்லடி
என்தோழி பேரைச் சொல்லடி

தோழி: சுந்தரியே சொல்லுகிறேன் கேளாய் - சூரியகாந்தி
வாசனைகள் வீசுதே காந்தி
என்னம்மா வீசுதே காந்தி

தேவி: சோடியாய் மரத்திலிருந்து இரண்டு பட்சிகள்
சொல்லுகின்ற நாகரீகம் என்ன சோக்கடி
என் தோழி இன்னும் பாரடி

தோழி: கிஞ்சுகம் சேர் வஞ்சியே கேளாய்
கிளியினங்கள் மொழி பகரும் கீதம் கேளம்மா
அதன் நாதம் கேளம்மா

தேவி வசனம்

கேளும் தலைவனே என்னையும் தோழிமாரையும் உமது
சமூகத்திற்கு அழைத்ததை நானறியச் சொல்லும் தலைவனே

செட்டி விருத்தம்

ஊனுடலொன்றாய் இருக்கும் உத்தமியே கேள்
ரொக்க மழிந்திடிலெவர் உதவுவாரோ
வீணிலிருந்தொரு பிழைப்புழைப்பும் பாராவிட்டால்
மேதினியி' லாண்மையுண்டோ விளம்பக் கேளாய்

நாணயங்கள் அழியாமல் கடையும் போட்டு
நற்சரக்கு கொண்டு விற்றால் நயம் உண்டாகும்
வாணிபங்கள் மிகப்புரிந்து வருமட்டாக
மனையில் மகிழ்ந்திரும் மென் மனைவியாரே

வசனம்

கேளும் பெண்ணே நான் வீணாக இருந்து பொழுது போகிறதைப்
பார்க்க கடை போட்டு சரக்கு வாங்கி விற்று வருமளவும் மனையில்
இருப்பீராக.

தேவி இன்னிசை

தேவியென்றுரை பகரும் சிந்தை மகிழ் காதலனே
ஆதி பகவன் பாதத்தை அனுதினம் மறவாமல்
தாவு துன்ப துயரமின்றி சரீர சுகத்துடனே
பூவுலகில் வாணிபங்கள் புரிய மனப்பிரியமுற்றேன்

வசனம்

கேளும் தலைவனே கடவுள் பதத்தை மறவாமல் உமது
புத்தியோடு நடந்து வாரும் தலைவனே

செட்டி விருத்தம்

சொல்லரும் எனது நேச சொக்கனே கேட்பாயாக
நல்ல இவ்விடத்தில் நாமிரு பேரும் சென்று
வல்லனின் நகரில் சென்று வளர் பல சரக்கு விற்க
எல்லையில் நாங்கள் செல்வோம் ஒரு நொடிய தனிற்றானே

வசனம்

எனக்கதிக நேசமுள்ள சொக்கனே நாங்கள் இரு பேரும் இந்த
நகரில் சரக்கு விற்று மனை செல்வோம் வருவாயாக.

சொக்கன் வசனம்

அப்படியே செல்வோம் செட்டியாரே

செட்டி - சொக்கன் தரு

சரக்குக் கொள்வீரோ பல பல
சரக்குக் கொள்வீரோ

கொள்பவர் உள்ளாரோ நல்ல சரக்கிது
கொண்டு வந்தேன் உமக்கெங்கும் கிடையாது
உள்ளபடி சொல்லிக் கொள்ள விலை தன்னில்
உங்கட் கொண்டு ரண்டு ஒட்டி வைத்துத் தாறேன்

சொக்கன் தரு

சரக்கொன்றில்லையய்யா - செட்டி பையிற்
சரக்கொன்றி ல்லையய்யா

கரைக்கும் மஞ்சள் உப்புப் புளியது
கண்டறியார் வீட்டில் பெண்டுகள் அம்மியில்
அரைக்கும் போது உரைக்கும் சரக்கு
அளகுடன் கேடுப்பளகி வந்தாரையா

- சரக்கொன்றில்லையய்யா

வத்தகன் தரு

பிள்ளைச் சரக்கு பெருங்காயம் பீனாறி
பெற்ற தாய்மார்கட்கு சுக்கு மிளகுடன்
உள்ளி வசம்பு உலுவா கறுவாவும்
ஒண்டாகவே தாறேன் பெண்டுகளே வாரும்

- சரக்கு கொள்வீரோ

சொக்கன் தரு

அரைக்கும் சந்தனக்கட்டை அகிற் கட்டை
கண்ட தில்லையிப்போ கொண்டு வந்தாரோ
எரியுமோர் கள்ளிக் கட்டையுமிங்கில்லை இங்கே
மிளகளவொன்றும் பையில் இல்லை

- சரக்கொன்றில்லையய்யா

செட்டித் தரு

சந்தணம் குங்குமம் சாதிக்காய் பேதிக்காய்
சாஸ்திர வேதித் தருப்பை தன்னுடன்
விந்தை செறிந்த பாள்சாண வகைகளும்
மிச்சமிருக்குது உச்சிதமாய் தாறேன்

- சரக்குக் கொள்வீரே

சொக்கன் தரு

கூட்டும் சந்தனம் இந்துப்பு வெடியுப்பு
கொண்டு வந்தேன் என்று சொல்வதெல்லாம் பொய்யே
காட்டினால் விகாயழம் காயமும் பற்பல
நீர் சொல்லும் உபாயமுமல்லாமல் இல்லையே

- சரக்கொன்றில்லை

செட்டி தரு

பருக்கும் கொம்பைக் குய மட மாந்தர்க்கு
பட்டுப் புடவையாம் தொட்டுக் கொள் வாசனை
காதிலாளிகளும் கண்ணாடிக் காப்புகளும்
தலையில் ணியச் சீப்பும் பலபல

- சரக்குகொள்வீரோ

சொக்கன் தரு

திருத்தமான புனுகு செவ்வாதென்று
செப்பும் புனுகுக்கோர் ஒப்பனை வேறுண்டோ
கருத்துக்கான பாலாடை தயிராடை
கஞ்சியாடை கனக்கவுண்டல்லாமல்

- சரக்குக் கொன்றில்லைய்யா

சொக்கன் விருத்தம்

புகழ் வளராற் செல்வம் பொருந்திய செட்டியாரே
பழ மொழிப்படியே நாங்கள் பலசரக்கினங்கள் விற்றோம்
நிகர் தொகை ரொக்கம் மீது நிலுவையின் கணக்கு மீது
அகமகிழ்வாக நாங்கள் ஐயமே அறிகுவோமே

சொக்கன் வசனம்

கேளும் செட்டியாரே நகருக்குள் சென்று சரக்கு விற்பா நல்லுவையின்
கணக்கையும் ரொக்கப் பாக்கிக் கணக்கையும் பார்ப்போம்
வாருங்கள்

செட்டி வசனம்

அப்படியே பார்ப்போம் சொக்கப்பூ

செட்டியும், சொக்கனும் தரு

செட்டி: லாபமே லாபம் லாபம் லாபமே லாபம்
எனக்கும் சொக்கனுக்கும் லாபமே லாபம்

சொக்கன்: கோபமே கோபம் கோபம் கோபமே கோபம்
எனக்கும் என் செட்டியாருக்கும் கோபமே கோபம்

செட்டி: ஆறு கொண்டஞ்சு விற்றால் அதிகமே லாபம்
அதிலும் குறைய விற்றால் அளவற்ற லாபம்

சொக்கன்: சோபமே சோபம் சோபம் சோபமே சோபம்
எனக்குமென் செட்டியாருக்கும் சோறில்லாத் தாபம்

செட்டி: கட்டும் சரக்கு விற்றால் மட்டற்ற லாபம்
கடும் செட்டுப் பண்ணி விற்றால் அதிகமே லாபம்

செட்டி விருத்தம்

அன்பு செறியென்னுடைய சொக்கனே கேள்
ஆச்சியையும் கூட்டியெந்தன் அரிய ஊர் போய்
பின்பு சில நாள் கழித்து வருவதற்கு
பிசகறவே மனதில் வெகு பிரிய மாணேன்
முன்பு வரு நல்லுவை புது நல்லுவை
முதலிருக்கும் சரக்கெல்லாம் மோசமின்றி
இன்பமுற விற்று முதலாய் கொண்டு இருந்தருள்வாய்
மனைதனுக்கு ஏகவேனே

செட்டி வசனம்

கேளும் சொக்கனே நானும் என் தேவியும் எங்களுர் போய்
வருமளவும் வரும் நிலுவைகளை அறவிட்டுக் கொண்டு மனையில்
இருப்பாயாக.

சொக்கன் வசனம்

அப்படியே செய்கின்றேன் செட்டியாரே

செட்டி இன்னிசை

பச்சைக் குரும்பை இளங்குடத்தை
பழித்துக் கொளித்து பசிய பொன்னின்
கச்சைக் கிழிக்கும் காட்டரிய
கோட்டரிய தனத்தாளே
கெச்சை கப்புகளும் எனது நகர்
மனை போய் வர மனது கொண்டேன்
உச்சித்திறல் சேர் மனையாளே
உகந்தென்னுடன் வருவாயே

செட்டி வசனம்

கேளும் பெண்ணே எனது ஊர் போக வேண்டி இருப்பதால்
பயணத்துக்கு ஆயத்தம் பண்ணுவாயாக

தேவியும் தோழியும் தரு

தேவி: பாங்கியரே நீர் வாரும் - நானும்
பகரு மொழி நீர் கேளும்
தீங்கில்லாதே நான் பயணம் - போய்
வரச் செப்புடுவீர் உத்தாரம்

தோழி: உத்தாரம் தாருமென்றீர் - நீர் போம்
ஊர்தென்று பகரும்
வித்தாரப் பூங்குயிலே- கணவனும்
விடுவாரோ சொல் மயிலே

தேவி: கொங்காரும் சோலைகளும் - வெகு
கொங்கு தங்கியே வளரும்
சிங்கார மாபுரமே - கணவனுடன்
செல்லுவேன் அறிவாய்

தோழி: அறியுமென்றே மொழியும் - எனதரும்
ஆச்சியாரே நீர் கேளும்
பிரியமாகக் கணவனுடன் - நீரும்
பெருமையாகப் போய்வாரும்.

தேவி வசனம்

கேளும் தோழிகாள் நானெனது கணவனுடன் எனது ஊர் போய்
வருமளவும் மாளிகையில் இருப்பீர்களாக.

தோழி வசனம்

அப்படியே சுகத்துடன் போய் வருவீர்களாக

செட்டி வசனம்

கேளும் சொக்கனே நான் சென்று வருமளவும் மாளிகையில்
இருப்பீராக

தோழிகள் தரு

தோழி: சோதி மின்னும் மலர் இசை சூழும்
தோகையே மலர் மாங்குயிலாளே
பாருலகில் நடந்துமே நாங்கள் பால் மனை
செல்லுவோம் வாருமென் தோழி

தோழி: வாருமென்னுரை கூறிய தோழி வஞ்சியமலர்
கிஞ்சுகப் பெண்ணோ நேசமாக நடந்துமே
நாங்கள் நேர்மனை நாடி விரைவாக
செல்வோம் வாருமென் தோழி

தோழி: கிஞ்சக மலர் வஞ்சியே கேளாய் கீர்த்தியார்
மனை நேர்த்தியாய் சென்று
மானிலம் புகழவே நாங்கள் மகிழ்ந்திருப்போம்
வாருமென் தோழி

தோழி: பொன்னின் மாமணி சென்னியிற் சூடி புகழவே
மனை தன்னையே நாடி மானர் யாவரும்
மகிழவே நாங்கள் மாமனை செல்வோம்
வாருமென் தோழி

தோழி: சூரியன் இருள் தன்னில் மறைந்தான் சேரும்
மானர் மனைகளில் உறைந்தார்
பட்சமாகவே நாங்களுமிப்போ பார்மனை
செல்வோம் வாருமென் தோழி

தோழி: மாசமும் மாரி பொழிந்து மானர்
யாவும் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து
நேசமாய் இருந்துமே வாழ நேர் மனை
செல்வோம் வாருமென் தோழி

தோழி: சித்திரமணி மாளிகை சென்று
சீருடன் அன்னை தந்தையைக் கண்டு
பத்தியாய் அவர் பாதம் பணிந்துறையப்
பொன் மனை செல்வோம் தோழி

●●●

நொண்டி வரவு

பொன்னிர னாபரணம் பூண்டு பொல்லொன்று கரத்திலேந்தி
இன்னிலத் திறுமாப்பாக எவரையும் சன்னை பேசி
மன்னும் பொய்களவதெல்லாம் வாகடம்போலே கற்று
தன்னிகரில்லா நொண்டி சபை மீதினில் தோற்றினானே

நொண்டி தரு

மலர் தங்கு மட மங்கை சூழும் - இந்த
மண்டலத்தில் வரும் நொண்டியும் நானே
உலகிற் பொய் பகர்வதற் கேதான் - புவியில்
ஒருவரும் எனக்கின்று சரி நின்றிடாரே

சாடைக்கும் நாரதர் நிகரோ - வாயிற்
சண்டைக்கும் பெண்டுகள் தானென்ன நிகரோ.
கோடைக்கும் மாரிக்கும் நானே - தண்ணீர்
குடித்துக் குடித்துச் சண்டைபிடித்து நிற்பேனே

குளக்கட்டுத்தறிக்க நான் போனேன் - அந்த
குளக்காரன் கண்டென்னைத் துரத்தியே வந்தான்
வழுக்கலால் விழுந்தோடிப் போனேன் - அப்போ
வழுக்கி விழுந்து கால் சுழுக்கியதப்பா

பித்தியம் பிரளி சொல்வோர்கள் - கூடப்
பிறகாலே பிரியாமல் நரி போலே திரிவேன்.
புத்திகள் மிகச் சொல்லிக் கொடுப்பேன்- தோழர்
புகுந்தவர் வீட்டினில் புகுந்து கொண்டிருப்பேன்.

வேதாளம் வரவு

மருவலா வனத்தில் வாழும் வரிசடை விரித்துக் கொண்டு
கருமுறு கயிறு காட்டிற் கறுகணற் பொறுமை தீட்டி
நலமுறை யில்லாத நயவுறு உருவெடுத்து
வேதாளம் உயர் சபை தோற்றினானே

வேதாளம் தரு

கூளியும் நானே - குளப்பிணி
கூளியும் நானே

கூளியும் நானே குளறியே ஊரெங்கும்
குறித்த முறைப்படி உரைத்திடக் கேளுங்கோ

கூளியும் நானே

கூளியும் நானே எத்துக் கெத்தாத இணாப்புவது நானே
ஏவலர் தங்கட்கு இசைந்திட செய்யவும்

கூளியும் நானே

ஆருமே வந்தால் அடித்து முறிப்பேனே
அண்டியே வந்தாலும் ஆண்புத்தி சொல்வேன்

கூளியும் நானே

ஆரொரு அன்னியன் அசரீரி நான் கேட்டேன்
அடித்து முறித்துக் குடித்திட வந்தேன்

கூளியும் நானே

வேதாளம் விருத்தம்

ஆரடா ஓடும் ஆற்றங் கரை தனில் கிடக்கிறாய் நீ
பாரடா இச்சாமத்தில் பயப்படாதிருப்பதென்ன
ஊரடா சொல் லல்லாது உதைக்கிறேன் உன்னை இப்போ
பேரடா கூறு சொன்ன பிறகு நான் பேசுவேனே

நொண்டி கவி

வந்தருக்கன் போலே நிற்கும் மனிதன் இவன் தன்னைக் கண்டு
எந்தனுக்கு பயம் வருதே என்ன செய்வேன் எந்தன்கோவே
அந்தரித்த நொண்டி நான் ஆறு கடக்க வொண்ணாது
இடத்தில் கிடக்கு மென்பேர் எழில் சாத்தப்பிள்ளை யப்பா

வேதாளம் சிந்து

என்னடா சாத்தங்குட்டி - பிள்ளை
நீதான் என்னோடு நீ முன்னம் சினேகிதன் ஆகும்.
வேறு மானகர் செல்வதேது உந்தன்
மிகு மையால் இப்படி வரக்கால மாச்சோ

வாதை நானொரு புத்தி உனக்கு - அதனை
வளுத்துகிறேன் அதுவை நீர் கேளும்
கீர்த்தி சேர் எங்கள் தேசத்தொரு - செட்டியும்
மாதுவும் இதோ இங்கு வாறார்

காத்திருந்து கொள்ளும்மிடத்தில் - கன
நிதியாமவர் தான் கொண்டு வாறார்
சேர்ந்திருந்த பொன்னையும் மின்னையும்
தேடியெடுத்தால் நீ கெட்டியடா

ஆச்சியாய் நீ தேடிய செல்வமோ.
அவர்கள் பணத்தில் அரவாசி தானும்
ஆட்சியின்றி நீ செலவு செய்தால்
எவரும் உனக்காக சாட்சி பகர்வார்.

வேதாளமும், நொண்டியின் தரு

நொண்டி : துள்ளிக் கொள்வேனே - பணத்தையும்
அள்ளிக் கொள்வேனே - அவனைத்
சுளித்திடேனோ - மின்னார் கற்பும்
அழித்திடேனோ

வேதாளம் : சேமிக்கப்போடா - பையோடே
அமுக்கிக் கோடா - அங்கே வரும்
செட்டி காணும் ஒரு சிறு மட
பெட்டி தானும்

நொண்டி : அடா தம்பி நீ தான் - தயவுள்ள
சவுக்கிய வானாம் - நம்மைத்
தேடாள் ஒரு போதும்
எம்மில் கூடாள்

வேதாளம் : வாட்டம் கொண்டே - இருப்பென்ன
மோட்டிப்பென்றெ - இனி அவர்
வாட்டம் காணும் - ஒரு மிக்கச்
சுருட்டுக்காணும்

நொண்டி : வீட்டில் செல்வேன் - மாலை
போட்டுக் கொள்வேன் - முன்னம்
பணிந்தேற்றுக் கொள்வேன் - பின்னம்
சினந்தேற்றிக் கொள்வேன்.

செட்டியும் தேவியும் தரு

செட்டி: மருவாரும் பூங்குயிலே விழி
மானனையே மொழி தேனையை
திருமாமனை செல்வோம் வாரும்
தேவியரே எந்தன் ஓவியமே

தேவி: மதனார் புரந்திரனே எந்தன்
வல்லவனே குண நல்லவனே
இது நாள் நடந்தறியேன்
வெய்யில்லுருகி வேர்வை யாகுதே

செட்டி: வருந்தாதே மயிலே இந்த வாரத்திலே
அந்த நேரத்திலே
இருந்தால் முடியாது முன்னிருட்டு வந்தால்
பின் திருடர் உண்டாம்.

தேவி: அலங்கார வாசகனே மணிமார் பகனே
அணி சேர்பகனே
தலங்காவல் போன்றவனே தண்ணீர் தாக மெல்லோ
மிக வாகுதையா

செட்டி: கீற்றம் புரிநுதலே வளர்கிஞ்சுகமே
எந்தன் வஞ்சியாரே
ஆற்றங் கரை இதுவாம். இருந்தாறிக் கொள்வோம்
தாகம் தேறிக் கொள்வோம்

நொண்டி கவி

தேனணி சீராக மாலை சூடும் செட்டியார் தேவியார்க்கும்
தானதாய் இருக்கும் மேக தம்பிரான் அருளுண்டாகும்
ஆன உங்களை நான் கண்டு அறிமுகம் உண்டாம் ஐயா
மானிலத்தெங்கே போக வந்துள்ளீர் வளுத்துத்துவீரே

செட்டி கவி

அறிமுகம் போலப் பேசும் நொண்டியாரே அறியக்கேளாய்
உறுதியாய் மாமன் மாமி ஊரினில் இருந்து வாறோம்
திகழ் செறிந்திடு சிங்காரபுரமென்னும் சீர் மையென்னார்
அறிவொடு செல்ல வந்தோம் நீயாருன் பெயர் சொல்லுவாயே

வசனம்

கேளும் நொண்டியே என்னுடைய மாமன் மாமி வீட்டில் இருந்து
தாய் தகப்பன் ஊருக்கு போக வந்தேன் அறிவாயாக.

நொண்டி தரு

அப்பா நீங்கள் எங்கே போறீர்
இங்கு அறிமுகம் போல் தோணுகுது
இப்போ உங்கள் கூட வாறேன் என்னை
இரங்கியந்தக் கரை சேர்ப்பீரே

ஆறு கடந்திடக் கூடாமல் நானும்
மாறுநாளாக் கிடக்கிறேனே
வேறொருவர் தஞ்சமில்லை என்னை
வேளையக்கரை சேர்ப்பீரே

கண்ணையம்மா கோயிலுக்கு நானும்
காணிக்கையான் கொண்டு போறேன்
என்னை அந்தக் கரையிற் சேர்த்தால்
கடவுள் இரங்கி உம்மை காப்பார்

வகிறெரிந்து புகையுதப்பா கொஞ்சம்
வழிக்குணைவு கொண்டு போனால்
தயவு பண்ணித் தந்து என்னை
தாங்கியக் கரை சேர்ப்பீரே

நொண்டி விருத்தம்

சீரணி மாலை சூடும் செட்டியாரே நீர் கேளும்
ஊரது வண்டதேசம் இன்கென் பேர் நொண்டிச் சாத்தான்
காரணம் பாயு மாற்றைக் கடக்க ஏலாததாலே
ஆரொரு துணையில்லாமல் ஆறு நாளாய்க் கிடக்கின்றேனே

வசனம்

கேளும் என்னுடைய ஊரது வண்டதேசம் என்னை இக் கரையிலிருந்து
அக்கரைக்கு இழுப்பீராகில் கடவுள் அருள் உண்டாகும் அறிவீராக.

செட்டி விருத்தம்

அன்னமே மயிலே எந்தன்
ஆருயிர் துணையே கேளாய்
இன்னதோர் நொண்டி தன்னையெடுத்து
அக்கரையில் சேர்த்தால்
கண்ணகியம்மாள் பாதம்
கருணையும் நமக்குண்டாகும்
உன் மனத்தெண்ண மென்ன
உவப்புடன் உரை செய்வாயே

வசனம்

கேளும் பெண்ணே இந்த நொண்டியை இக் கரையில் இருந்து
அக்கரை சேர்த்தால் கடவுள் அனுக்கிரகம் உண்டு உன்
மனத்தெண்ணம் என்ன சொல்லும் பெண்ணே

தேவி இன்னிசை

என்னுடைய நாயகனே இங்கிவனைப் பார்க்குமிடம்
தொந்தரவான் போல சாடையிலே தோணுகுதே
எந்தவிதமோ அறியேன் இனியுமது எண்ணமதே
அந்த விதமாய் நடப்பேன் அன்புடைய காதலனே

தேவி வசனம்

கேளும் நாயகனே உம்முடைய எண்ணத்தின் படி நடக்கக் கடவுள்
அருள் செய்வார் காதலனே

செட்டி: அன்னமே பசுங்கிளியே அன்பு செறி
என்குல மின்னாளே - மெத்த
அந்தரிக்கிறானே நொண்டி
வந்திடட்டும் கூடமட மாதே

தேவி: பொன்னணி மலர்ப்புயனே நின்
மனப்படி புரிவோ மானால் - இவன்
புத்தி மிகக் குத்திரன் பொய்
தெத்து மாத்துக் காறன் செட்டியாரே

செட்டி: இத்தரையில் மிக்க வடிவுற்றிடும்
எனது மனையாளே உமக்கு - எப்படி
தெரியுமவன் தப்பிதமுள்ளோன்
எனச் சொன்னீரே

தேவி: பந்து போல் முளியும் கள்ளப் பார்வை
யுமோ நேர்மையில்லான் - இவனை
இந்தப் பாருலக மீதிலொரு போதும்
நம்பெண்ணாது செட்டியாரே

செட்டி: ஆகிலும் காலற்ற நொண்டி
ஆன படியால வனைத்தானே - இந்த
ஆற்றினுக்குள் தூக்கி விட்டால்
ஏற்றமிகு புண்ணிய முண்டாமே

தேவி: இங்குமலி யோங்கு மிகு யோக
னெனுமென் கணவனாரே - உம
தின் புறு மனதினுக்
கிசைந்த படியாகட்டும் அன்பனாரே

செட்டி விருத்தம்

நடக்க ஏலாமல் மெத்த நாளதாய் இங்கு வந்து
கிடக்குமோர் முடவனே நீர் கெஞ்சியபடியினாலே
தடக்காது வருவாய் எந்தன் தாபரமாக ஆற்றைக்
கடக்கவே செய்வோம் தேவகத்தனார் அருளுண்டாமே

வசனம்

ஆனால் கேளும் நொண்டி எங்களுடன் வருவாயாக

நொண்டி - செட்டி தெரு

செட்டி:

பாரினிலே வாரும் பயப்படாதே நொண்டிச் சாத்தான் - பையப்
பைய நடந்தய்யப்படாமலே வாராய்

நொண்டி:

காசினி மீதினில் லென்காலும் நடக்க ஏலாதே - இந்த
நானில மீதினில் நானென்ன செய்குவேன் அய்யா

செட்டி:

வாசமிகு பையும் தோளில் வலு சுமை பாரமாய் - இப்போ
வந்து உனக்குக் கை தந்திட வொண்ணாது நொண்டியே

நொண்டி:

அய்யா புவியிலுன் தையலைத் தானொரு கையினால் - சற்றே
தாபரமாய் பிடித்தால் வந்து சேருவேன் மெய்யதாய்

வசனம்

கேளய்யா செட்டியாரே, நான் ஆற்றில் விழுந்து சாகப்போகிறேன்
உங்களுடைய மனைவியாரைக் கையில் பிடித்து தூக்கி விடும்படி
சொல்லுவீராக

செட்டியார் விருத்தம்

மதிமுக மாணே எந்தன் வஞ்சியே பகரக் கேளாய்
நதி தனில் வீழ்ந்து நொண்டி நனைகிறான் இதோ பாராய்
இது வசையல்ல மெத்த இணையில்லாத் தர்மமாகும்.
அதிகரம் பிடித்துத் தூக்கி அக்கரை சேர்ப்பீர் தானே

வசனம்

கேளும் பெண்ணே நொண்டியை கையிற் பிடித்துத் தூக்கி
அக்கரை சேரும்

தேவி வசனம்

அப்படியே செய்கிறேன் காதலனே

தேவி இன்னிசை

எண்ணமில்லாக் காதலனே இங்கிவன்தான் சொல்வதெல்லாம்
துன்னிய மாசாலம் நடக்க ஏலாமலல்ல
புண்ணியமென்றீர் உமது புத்தியை நான் தட்டாமல்
நண்ணுமிவன் கரம் பிடித்து நான் அக்கரை சேர்ப்பேனே

நொண்டி விருத்தம்

ஆரிந்த வழியிற் போற அண்ணன்மார் தம்பிமாரே
தாரந்தான் இவள் என் தேவி தலைச்சுமை கூலியாள் தான்
வாராந்தான் இவனும் சற்றே வடிவுள்ளானான தாலே
பாரந்தா இரண்டுபேரும் பறைந்து தான் சிரிக்கின்றாரே

வசனம்

ஆரிந்த வழியிற் போற அண்ணன்மார் நீர் தான் கேளும். இவள் என்
பெண்சாதி. இவன் என் கூலிக்காரன் என்னை நொண்டியென்று
ஆகாது என்று இவனுடன் கூட்டிக் கொண்டு போகிறாள். இனி
என்ன செய்யப் போகிறேன் அண்ணன்மார்களே!

செட்டியும் நொண்டியும் தரு

செட்டி : கன்னக்காறப்பயலே நீ செய்வது
நன்மைத்தனம் தானோடா.
சன்னைப் படுத்த வேண்டாம் நீ என்னுடைய
மின்னாளைக் கை விட்டிடா

நொண்டி : வண்டப் பறப்பயலே உனக்கிந்தச்
சண்டித்தனம் ஏனடா
அண்டிப் பிழைக்க வந்தாய் அல்லாமலென்
பெண்டிற்கும் வந்தாயோடா

செட்டி : பிச்சைக்கு வந்தவர் தான் குட்டிப் பெண்ணுக்கு
கிச்சித் திரிவது போல்
பச்சக் கள்ளப்பயலே நீதான் என்னை
உச்சித் திரிகின்றாயோ

நொண்டி : நொண்டிப் பயலிவன் தான் எனச் சொல்லி
கண்டு கொண்டாய் பயலே
மிண்டுக்கு வந்தாயானால் தடியால்லுன்
வண்டி தறித்திடுவேன்.

செட்டி : அல்ல நொண்டிப்பயலே உனக்கிப்போ
எல்லை முடிகிச்சோடா,
கல்லை மொழிந்தாயானால் தடியாலுன்
பல்லை உடைத்திடுவேன்

நொண்டி : பட்டிக்காட்டுக் கென்னடா சிறப்புத்தான்
மட்டி போல் பேசுகிறாய்
செட்டுங்கு ஆகுமோடா உன் பேச்சு
தன் மட்டுக்குத் தானல்லோடா

செட்டி : சோற்றைக் கொடுத்தவற்கு பீயைத்
தலைச் சேற்றில் சுமத்தினர் போல்
ஆற்றைக் கடந்ததற்கோ
எனக்கிந்த மாற்றம் புரிந்தாயடா

தேவி கொச்சகம்

அன்பரே என் தலைவனாரே கேட்டருளும்
முன்பு நான் சொன்ன மொழி உணராதே புரிந்தீர்
பின் புலையன் கூடப்பேச்சேன் பண்ணுகிறீர்
மன்னன் சபை சென்று வழக்கோரம் சொல்வோமே

வசனம்

கேளும் தலைவனாரே முன்பு சொல்வழிகேளாமல் இருந்தீர்
ஆனால் இவன் கூடச் சண்டை பண்ண வேண்டாம். ராசனிடம் போய்
சொல்வோம் வருவீராக.

மந்திரி வசனம்

நீங்கள் வந்த காரியத்தை நாங்கள் அறியும்படி சொல் வீர்களாக

ராசா, மந்திரி, தேவி - விளக்கத்தரு

தேவி: பன்னாரும் மாமதி மந்திரரே - முறை
பாடொன்று சொல்ல வந்தோம் மன்னன் முன்

மந்திரி: பார்த்தீபனே உமைத் தோத்தரித்தே - முறைப்
பாடுடன் பாவை வந்தாள் அரசே

ராசா: என்ன முறைப்பாடென்றவள் - என்முன்
இயம்பச் சொல் மந்திரியே இப்போது

மந்திரி: ஏந்திளை நீ வந்த ஆந்தரங்கம் - இன்ன
தெனப் பகர்வாய் இப்போது

தேவி: அந்தகோ என்னுட அன்பனும் - நானும்
அடுத்தவர் போக வென்றே வந்தோம்

மந்திரி: ஆயிளை தன்னுடை அன்பனும் - தானும்
அடுத்தவர் போக வென்றே வந்தாராம்

ராசா: அந்தம் மிகுமிவள் அன்பனுக் காரும் - சதி
செய்ததுண்டாமோ கேள் மந்திரி

மந்திரி: தக்க உன்னபனுக்கோர் - அவத்தைகள்
சார்ந்ததுண்டோ பகர்வாய் இப்போ

தேவி வசனம்

கேளும் ராசனே நாங்கள் எங்கள் ஊர் போக வந்தோம். இந்த
நொண்டி ஆற்றங்கரையில் நடக்க முடியாமல் இருந்தான் நாங்கள்
இவனைத் தூக்கி வந்து கரையில் விட்டோம். ஆனால் இவன் என்
நாயகனுடன் சண்டை பண்ணி வாறான் ராசனே

மந்திரி வசனம்

கேளும் நொண்டியே உன் முறைப்பாட்டைச் சொல்லுவாயாக

நொண்டி விருத்தம்

வளர் மருவு புவியதனை ஒரு கோலோச்சும்
மன்னவனே ஒரு வசனம் வழுத்தக் கேளாய்
தளர் மருவு வாசல் மதி யமைச்ச ரேறே
தம்பிரான் உமக்கு நன்மை கிட்டுமையா
பகரு மொருபைக்காரன் பிரட்டில் வாறான்
பார்த்தீபனுக்கெதிர் மொழிகள் புகர்ந்து சற்றே
தெளிவு பெற என் வசத்தில் நிற்பீராகில்
சேருங்கைக் கூலிகள் தருவேன் திண்ணந் தானே

நொண்டி வசனம்

கேளும் மந்திரி எனது பைக்காரன் அதிக பிரளி பண்ணிக்
கொண்டு ராசாவுக்கு அறிவிக்க வாறான். நீ என் பக்கமாக நின்று
அந்தப் பேச்சுக்களை அழித்துப்பேசி அவன் தேவியை எனக்குச்
சேர்த்து விட்டால் வெகு மதி தருவேன் அறிவீராக

மந்திரியும் செட்டியும் தரு

செட்டி:

ஐயோ முறையிதோ வையகமாள் மக ராசனே
அல்லாத புலன் அடியேன் வழக்கினை கேளய்யா

மந்திரி:

ஐயா இவர்கள் அடிபிடயாய் வந்து நிற்கிறார்.
வழக்கானதைக்கே கேட்டு நீர் ஞாயத்தை தீர் மகாராசனே

செட்டி:

தந்திரமாக என் பைந்தொடிக் கே சண்டை செய்கிறான் - சதி
நொண்டியையா இவளெந்தன் பெண்டிலையா இது சத்தியம்

மந்திரி:

இந்த மின்னாரை இருபேரும் தன் மனை என்கிறார் - இதற்
கெப்படி நாமினி ஒப்பனை கண்டெடுப்பதாம்

செட்டி:

தப்பிதம் இல்லையென் தையலை கேளுமே சாற்றுவாள் - இவன்
சாட்சி சொன்னான் வெகு சூட்சியுடன் கூடித் தப்பவே.

மந்திரி:

ஒப்பனை இல்லா வழக்கிவர் வந்து சொல்கிறார் - இவர்
ஊரும் பேரும் வரலாறெல்லாம் பின்னுக் குரைக்கலாம்

செட்டி:

பொங்கம் மிகுந்த சிங்கார புரத்துள்ள செட்டி நான் - இந்தப்
பொய் கண்டதுண்டுமோ ஐயா இவன் கூட வந்தவன்

மந்திரி:

அங்கவர் தங்களுக்காம்படி வார்த்தைகள் சொல்லுவார் - தனித்
தாராய்ந்து அறிவறிந்துண்மை விளங்குவோம்.

செட்டி ராசாவுக்கு சொல்லும் தரு

மன்னவனே எங்களுக்கு ஒரு வழக்குளது கேட்டருளும்
என்னகர் சிங்கார புரம் ஐயா இவள் எனது தேவியர் தான்

அரங்கமென்னும நகரிருந்து ஒரு ஆற்றருகே கூடி வந்தேன்
குரங்கன் இந்த நொண்டி வந்து நானும் கூட வாறேனென்றான்
தண்ணீர்தனில் வந்தால் போலே ஐயோ சாகிறேனே என்றமுதான்
என் புயத்தில் வலு சுமையால் ஏந்திழையைத் தூக்குமென்றேன்.

ஆறு கடக்கும் வரையும் அங்கே அண்ணன் தம்பி என்றமுதான்
சேறு விட்டு கரைப்படவும் என்னுடைய தேவியை தன் தேவி என்றான்.

சண்டை பண்ணி வாறான் ஐயோ இந்தத் தையலைக் கேள் சத்தியமே
மண்டலத்தை ஆளுகின்ற முடி மன்னவனே நீதி சொல்லும்.

இராசா விருத்தம்

செய்தவிந்த வாதைதெல்லாம் செட்டி சொல்லிடவும் கேட்டேன்
வையக மீதில் இந்த மாற்றம் ஏன் புரிந்தாய் நொண்டி
மெய்யிதோ உனக்கின்றுவேறேதும் ஞாயம் உண்டோ
பொய்யில்லாது உண்மையை புகலுவாய் அறியத்தானே

வசனம்

கேளடா நொண்டி! செட்டி வந்து உன்னில் முறைப்பாடு சொல்லுகிறான்
உன்னிலிருக்கிற பொய் மெய்யறிய பொய் சொல்லாமல் உண்மையைச்
சொல்லுவாயாக

நொண்டி தரு

சந்திர வட்டக் குடை நிழல் தாங்கும்
தராதிபனே கேளாய் என்னய்யா
சுந்தர வர்த்தக சாந்தப் பிள்ளையென்று
சொல்லுவாரெல்லோருமரசே

எல்லையிலே யிந்த மெல்லியர் தன்னை
இனிய மணம் புரிந்தேன் அரசே
நல்ல நகமும் சதையும் மிணையென
நட்பொடு வாழ்ந்திருந்தேன் அரசே

கேளும் மென்னூரில் இறையவனிடத்தில் நான்
சேவகமாக நின்றேன் அரசே
காளபம் மிகுந்த மராட்டியச் சண்டையில்
கால் நொண்டி ஆனதையா மெய்யாக

ஐய்ய மில்லாமலென் ஊரில் பிழைக்கவென
மின்னாரையும் கூட்டிக் கொண்டு இப்போ
பையில் சரக்கு சுமக்க வென்றிருந்த
பையனையும் கூட்டி வந்தேன் அரசே

வந்த இடத்தில் மருந்திட்டு என்னுடைய
மாதைப் பிடித்துக் கொண்டு இப்போது
தந்திரம் பேசிறான் இந்தப்படிக்கு நான்
சத்தியம் செய்வேனே அரசே

மன்னவனே எந்தன் மின்னையாளும்
மருந்தில் மயங்கி விட்டாள். மெய்யாக
என்னை ஆகாதென்று இவன் தனக்குள்
இசைந்து கொண்டாள். அரசே மெய்யாக

ஆற்றில் இவனை நான் கூட்டி வராவிட்டால்
அந்தரித்தே போவான் மெய்யாக
தேற்றியெடுக்கச் சுமந்து கொண்டு வாவென்றேன்
இந்த தேசமெல்லாமிதை அறியும் அரசே

இராசா வசனம்

நீங்கள் மூன்று பேரும் நில்லுங்கள் உங்களுக்கு மறு மொழி
சொல்லுவேன் அறிவீராக.

இராசா மந்திரி தரு

- ராசா:** கற்ற மாமதி மந்திரியே இந்தக்
காரியத்தில் மெய்யாதென்று காண்போம்
உற்றுணர்ந்து இதற்கொருபுத்தி
உபாயமாக உரைத்திடுவாயே
- மந்திரி:** சாட்சியொப்பனை யில்லையிரு பேரும்
தன் மடந்தை யெனச் சொல்லி வாரார்
சூட்சியேது பகருவோம் நாமினி
தோன்றலே மனம் போன்றதைச் செய்யும்
- ராசா:** நீதியிங்கேது ஆண் களிரு பேரும் நிக்கிறார்.
தம்பொற் கொடியென்ன
மாது தன்னிடம் கேட்டு விளங்கி
வளுத்துவோம் பின் குளப்பமில்லாலே
- மாந்திரி:** மங்கைமார்களின் நெய்யை உதிர்த்திடும்
வார்த்தை தன்னையும் கேட்டிலாமோ
தங்களாசைக் கிசைந்திடு பேரைத்
தலைவரென்று தரித்திடுவார்கள்
- இராசா:** மட்டி வாயன் முடவனுக்கிந்த
மடந்தை தான் வந்து வாழ்க்கைப்பட்டாளோ
செட்டி தானோ இவனுக்குப் புருசன்
தெரிந்து விளம்பிடுவீரே
- மந்திரி:** நொண்டி மாந்தருக்குப் பெண்டில் இராதென்று
நுட்பமாக நாம் எப்படிச் சொல்வோம்
தண்டி யெத்தனை தெண்டல் துலங்கும்
தலைவன்மாரும் தலைவியும் தானே

வசனம்

கேளும் ராசனே விளங்கிப் பார்க்குமிடத்தில் நொண்டி தேவி போல்
காணுது இவன் கூலியாளாய் இருக்குது அறிவீராக

இராசா விருத்தம்

செட்டி நீ கேளாயெந்தன் சிந்தையிற் தெரிந்து கொண்டேன்
மட்டி நீ கூலியாள் தான் மடந்தையுன் மனையாளல்ல
விட்டுப்போ இவர்கள் தன்னை வேண்டுந்தன் கூலி தன்னை
கட்டித்தான் பையை நொண்டி கை தனிற் கொடுத்திடாயே

இராசா வசனம்

கேளாடா செட்டி! உன்னுடைய காரியத்தை விளங்கிப் பார்க்கு மிடத்தில் நீ
கூலியாள் தான், மடந்தையும் பையும் நொண்டியுடையதாய் இருப்பதால்
கொடுத்து விட்டுப் போவாயாக.

தேவி கொச்சகம்

மன்னவனே நொண்டி வலு பிரளி பேசுகிறான்
முன்னம் மறியேன் இந்த முடவனை நான் மெய்யாக
என்னுடைய காந்தர் இவரல்லால் நொண்டியல்ல
அன்னீதம் தீர்த்தீரே ஆண்டவனுக் கேராதே

தேவி வசனம்

கேளும் ராசனே நொண்டியுடைய பிரளியைக் கேட்டு அனீதம்
தீர்த்தீரே ஆண்டவனுக்கேராது ராசனே

இராசா சந்த விருத்தம்

மடைமையுறுஞ் சிறு மயிலென அன்பொடு
வந்தமுதே நின்று கொடுமையுறும்படி பிரளியுடைத்திடு
கோதை நீ மதியாமல் படியுற கணவனை பாரினில் விட்டுப்
பயமில்லாதேக உறுபளி சொல்லி மட மாதேயுன்னை
உயிருடன் விடமாட்டேன்

இராசா தரு

இப்படிப் பொய் சொல்லலாமோ - பொல்லாத நீலி
இப்படிப் பொய் சொல்லலாமோ

இப்படிப் பொய் சொல்லுமந்தத் தப்பிலிச் சிறிக்கியுன்னைப்
 செப்பமாகச் சேவகர் கையில் இப்பொழுதே ஒப்புவித்து
 பருந்தாடச்சாடேனோ - நரி நாய் உண்டு
 விருந்தாடப் போடேனோ - போட்டேயுன்னைப்
 மெய்கரக்கட்டுடன் ரத்தம் கக்கிடச்சிக்கெனப் பற்றி
 இக்கணத்து துக்கிரத்துடன் சக்கரத்தில் திரிப்பேன்.
 வஞ்சியே அழுதழுது கெஞ்சியே ஓலமிட்டு
 பஞ்சமாப்பழி அஞ்சாமலென் முன் கொண்ணந்து
 பகரவும் துணிவாச்சோ அல்லாதுந்தன்
 உளமதில் செறுவாச்சோ
 பார் பாரினி வானுலகப் பட்சிகளும் கானக நரிகளுக்கும்
 தானதே விருந்தருந்துமே பிளந்தேயெறிவேன்
 - இப்படிப் பொய்

உக்கிரத்திறல் மிகுந்த முற்றுல கத்தைப் புரக்கும்
 கொற்றவனென் நாமம் கேட்டால் கட்டியே திறையளிப்பார்
 அஞ்சாது நெஞ்சு கொண்டாய் - நான் கேட்தற்கு
 கொஞ்சமு மறியேன் என்றாய்
 பார்பாருன்னை குப்புக்குப் பெனவே ரெத்தம்
 கொப்பளிக்கவே தரையில்
 செப்பரும் மென் கை வாளாலே இப்பொழுதே
 கொல்லுவன் பார் - இப்படிப் பொய்

இராசா விருத்தம்

தெண்டித்து பேசுகின்ற திருடியே பகரக் கேளாய்
 தண்டிக்கச் சொன்னாய் கூலிக்காறன் மேல் ஆசை கொண்டு
 நிண்டிங்கே மொழிய வேண்டாம் நீ மறுத்துரைத்தால் மோசம்
 நொண்டிக்குப் பாரி நீ தான் நகருவாய்கூடத்தானே

வசனம்

கேளும் பெண்ணே உன் புருசன் நொண்டியல்லாது கூலிக்கார
 னல்ல நொண்டியோடு தான் போவாயாக

தேவி இன்னிசை

நன்னித மின்றி நடுவின்றி மந்திரி சொல்
அன்னீதம் தீர்த்த உமக்கு நடுத்தீர்வையிலே
உன்னிதம் கேட்பார் போல் உற்று எனக்கிப்பொழுது
கண்ணகித்தாய் கருணை வைத்து காத்திடுவார்

வசனம்

கேளும் ராசனே மந்திரி சொல் கேட்டு ஞாயமில்லாத் தீர்வை
சொன்னபடியால் உமக்கு நடுத்தீர்வையிலே ஆக்கினைகள்
கிடைக்கும் எனக்கு கண்ணகியம்மாளுடைய கிருபையுண்டாகும்
அறிவீராக

இராசா வசனம்

கேளடி திருடி உன்னால் சொல்லப்பட்டதெல்லாம் சாலமாய்
இருக்கிறது நொண்டியோடு தான் போவாயாக

நொண்டி கொச்சகம்

வந்தாயோ மோடா வழக்கெனை வெல்லவென்று
இந்தாடா உன் கூலி என் நிதிப்பையை தந்திட்டா
தந்தரமாச்சே இந்தத் தாரணியாள் மன்னனுக்கு
வந்ததை காட்டி மற்றதைப் பார்த்துக் கொள்ளுவேன்

நொண்டி வசனம்

கேளடா செட்டி இதோ இருக்கிறது உன் கூலி என்னுடைய
பையையும் பணத்தையும் தந்து அகலப்போடா

நொண்டி தரு

வென்று கொண்டேனே - மடந்தையை
வென்று கொண்டேனே

வென்று கொண்டேனே மடந்தையர் தன்னை தான்
 மெத்த வீறுகள் பேசியே தூறியுமிழ்ந்தாள் காண்
 ஒண்டுக்கு ரெண்டு மறுமொழி சொல்லி
 ஒரு வழி பண்ணி இது கெதியாலே நான்
 - வென்று கொண்டேனே
 அய்யா இவனையென் கூலியாளாக்கி
 அரிவையை யெனக் கமத்தித் தருகிடில்
 பையொடு பொன்னங்கி ருப்பதென்றேன்- அந்த
 பாத்திபன் இப்படித் தீர்த்து விட்டான் காண்
 - வென்று கொண்டேனே

பெண்ணே நீ ஆற்றங்கரையிலிருந்து
 புருசனுக்கென்ன மறுமொழி சொன்னாய் நீ
 மின்னே நான் உந்தனைத் தொக்கில் விடுவேனோ
 வைக்கிறேன் பாரிருனக் குப்புப் பொதியொன்று
 - வென்று கொண்டேனே
 என்னைப் போலே வழக்கார் சொல்லுவார்கள்
 எடுத்துத் தொடுக்கச் சமத்தனும் நானே
 மன்னவன் மந்திரி என் மேலிரங்கிட மடப் பொன்னின்
 ரண்டு முடிப்புக் கொடுத்து நான்
 - வென்று கொண்டேனே

செட்டி தரு

இன் நிலத்தில் என் மடந்தை சொன்ன மொழி
 கேட்டிலனே சிவமே - நொண்டி
 ஆத்திலகப்பட்டு வந்த மாற்றம்
 மீதென்றறியேனே சிவமே

நன்மை செய்யத் தீமையிது தான்
 வருமோ அறியேன் சிவமே - நொண்டி
 நானிலத்தில்லிப்படிச் செய்வானென
 முன்ன மறியேன் சிவமே

பெண்ணுள்ளத்திலே மிகுத்து எண்ணமுறுவாளே
அய்யோ சிவமே - ஊரில்
ஏச்சம் அவகீர்த்தியும் சொல் ஏச்ச
மெனக் காச்சுதையே சிவமே

புண்ணியம் புரிந்தவர்க்கு நன்மையிது
வந்ததையோ சிவமே - இந்தப்
புத்தியீனம் செய்த என்னை
பித்தனென்பார் மோசமில்லைச் சிவமே

நொண்டியோடு சண்டை செய்கில் கண்டவர் சிரிப்பார்
அய்யோ சிவமே - வீட்டிலென்
நுதலு மின் நிலத்தில் படுத்துயர் தான் பாராயோ
அய்யோ சிவமே

மண்டலத்திலின்றிவனை கொன்றிடினும்
பாவமையோ சிவமே - இந்த
மன்னவனும் தன்னகரென் றன்னீதம் செய்வானோ
அய்யோ பரனே

எந்தவிதமாக எந்தன் பைந்தொடியை
மீட்பதையோ சிவமே - இந்த
இந்நகரில் இன்னுமொரு மன்னனிலையோ
அந்தம் முடிகாணரிய குருவே எந்தன் சிவமே

செட்டி கவி

மாந்துளிர் அருமை மேனி மனைவியே செப்பக் கேளாய்
சேர்ந்ததோர் இருவர் நட்பை சேரார் பிரித்திட்டாரே
போர்ந்து நீர்ரெனக்குச் சொன்ன புத்தியைக் கேளாததாலே
இங்கெனக்கிந்த துக்கம் இடறுகள் வாராய் பெண்ணே

செட்டித் தரு

பெண்ணே யன்னமே பிரிய சொர்ணமே
கண்ணே காதலே (நீயும்)

யாதும் கவலையாகாதே மானே
மங்கையேயிளம் வஞ்சியே
எந்தன் தேனே செல்வமே
தியங்கி வாடாதே

பூவும் மணமும் போல நாமும் பொருந்தி
உலகில் இருந்து வாழ்ந்ததை எண்ணி
உள்ளம் நோகாதே
மானே உள்ளம் நோகாதே

உடலும் உயிரும் போல நாமும்
உலகில் வாழ்ந்ததை திட மதாய் எண்ணி
மானே தேம்பாதே
மானே தேம்பிச் சோம்பாதே

பொன்னும் நிறமும் போல நாமும்
புகழாய் வாழ்ந்ததைத் திடமதாய் எண்ணி
மனதில் ஏங்கி தவிக்காதே
மானே ஏங்கி தவிக்காதே

தேவி தரு

செட்டி குலத்தில் பிறந்தேன் ஆதி தேவா - நானொரு
சீமானை மண்டல் செய்தேன் ஆதி தேவா
மட்டளவில்லாதவனே ஆதி தேவா - இந்த
வசை எனக்கு வந்ததையோ ஆதி தேவா

ஆதரையில் மங்கையரில் ஆதிதேவா - நானும்
ஆகாத பாதகியோ ஆதிதேவா
தாதைமொழி கூறினேனோ ஆதிதேவா - நானும்
தாயை வசை கூறினேனோ ஆதிதேவா

எண்டிசையும் கீர்த்தியாச்சே ஆதிதேவா - நொண்டி
என்னைப் பிடித்திழுக்கவாச்சே ஆதிதேவா
தொண்டர் குரு சிவமே ஆதிதேவா - எந்தன்
சங்கைதனைப் பாருமைய்யா - ஆதிதேவா

நொண்டி கொச்சகம்

பெண்ணே நீ மெத்தப் பிரலாபங் கொள்ளாதே
கண்ணீர் சொரியக் கலங்கியழுவதா லாவதென்ன
என்னாலொரு குறையும் உந்தனுக்கு வாராது
என்னாணை சற்று இருந்து இளைப்பாறி செல்வோம்

வசனம்

கேளும் பெண்ணே அழுவதினால் காரியமொன்றுமில்லை பாக்கு
வெட்டிக்குள் அகப்பட்ட பாக்கு வெட்டிதீருகிறதேயொளிய தப்பாது.
அத்தன்மை தான் இதுவம். வா இருந்து இளைப்பாறிச் செல்வோம்.

தேவி இன்னிசை

தன்னகரில்லாதவனே தலைவனே தாபரியே
உன்னருள் தந்தென்னை உய்ய வழிபாரீரோ
என்னுடைய கற்புக்கிடர் வருத்த வாறானே
கண்ணகித்தாயே எந்தன் கற்புக் கடைக்கலமே

வசனம்

கண்ணகித்தாயே நொண்டி என் கற்பழிக்க வாறபடியால் நீ என்
கற்பைக் காத்து அடைக்கலம் பண்ணித் தரவேணும்மா

இடையர் வரவு

நல்லறிவு நூல்கள் நீதி ஞாயம்
நவின்றுமிகப் பயின்றெடுத்த நன்மையான
வல்லமை சேர் சார்புதனில் வாசமாக விளங்கி
வாழ்ந்திடு இடையர் குலத்தில் மிக்கோர்
செல்வ மிகப் பயின்றெடுத்த சிறுவரானோர்
சிந்தை மகிழ்வொடு திரண்டு கூடி
வல்ல பசுமாடு நிரை மேய்த்து சாய்த்து
வளர்பெறு சபையதனில் வருகின்றாரே

இடையபாலர் தரு

மேய்த்துச் சாய்த்து வாரும் - மாடுகளை
மேய்த்துச் சாய்த்து வாரும்

ஆச்சி கோவிக்காமல் விருப்புற்ற காட்டுடன்
திரும்பக் கோட்டை காட்டும் காட்சி பெறவே
புதுக்காடு கட்டாக்காடு தானெங்கும்
வழக்கம் போல் மேய்ப்போம் தோழமாரே
- மேய்த்து சாய்த்து

வட்டக் கண்டல் இத்திக்கண்டல் கருங்கண்டல்
அழகு பெறவே நெடுங்கண்டல் புதுக்கண்டல்
திட்டமுடனே செட்டியார் கண்டல் பழம் கண்டல்
செறிக்கும் பறப் பாங்கண்டல் வரைக்குமாகச் சென்று
- மேய்த்து சாய்த்து

மேய்த்துச் சாய்த்து வாரோம் மோட்டை வெளித் தீவில்
மாட்டு இடையர் நாமே மன்னன் பொன்னுக்கோனின்
தேட்டமிகுந்த சிறு நாவார்க்குளமும் தாண்டிச் செல்வோம்
மைந்தரே வல்லமையாக

மேய்த்துச் சாய்த்து

காட்டுக்குள்ளே சிறு கன்றுகள் நிக்ந்து
காலைப் புதைத்த கறுத்தப்பசோடுது
சேறுடன் மயிலியும் வெள்ளையும் நிக்ந்து
ஆதவன் குடதிசை கடலுள் மூழ்கமுன்
- மேய்த்து சாய்த்து

மதுரக்கோள் விருத்தம்

பானுதிக்கு முதலாறு மணியில் நாங்கள்
பட்டிறந்திங்கு வந்தோம் பரிவதாக
தேனுலகிலே மதியம் திரும்பிப் போச்சு திருந்தும்
எம் மாடுகளை மேய்த்து திகட்டிப் போச்சு
கானகத்தில் வெளித் தீவுமோட்டைத் தன்னில்
கலந்து நிற்கும் மாடுகள் கடினமாக
மானர் மேய்க்கும் படியாக மறு திசையை நோக்கி
மகிழ்வாகச் சாய்த்து விடும் மனை செல்வோமே

வசனம்

கேளும் பாலர்களே மாடுகளை மடக்கி சாய்த்து மனைக்குச்
செல்வோம் வருவீராக

பொன்னுக்கோள் ராசா வரவு தரு

மன்னவன் கொலுவில் வந்தானே பொன்னுக்கோனென்னும்
மன்னவன் கொலுவில் வந்தானே

மன்னவன் கொலுவில் வந்தான்
மாபாலர் படையே சூழ
சின்னக்கோனாம் மந்திரியும்
சேர்ந்துடனே கூட வர

இராசா பொன்னுக்கோள் விருத்தம்

நானொரு மன்னனாகும் நமது மந்திரி சின்னக்கோனாம்
கானமெம் வீரசூரன் கருதரு மருதக்கோனாம்
சேனை சூழ் கணக்கர் இந்த செல்லக்கோன் சீனிக்கோனாம்
மானமாம் குடியினோர்கள் மற்றுள்ள பொடியள் தானே

வசனம்

கேளும் பிள்ளைகாள் நான் ராசாவாகவும் மந்திரி சின்னக்கோனும்
மதுரக்கோன் சேவகனும் செல்லக்கோன் சீனிக்கோன்
கணக்கருமாய் இருந்து இராச்சிய பாரம் செய்வோமாக

மந்திரி சின்னக்கோன் கவி

தானவனான ஏக தம்பிரான் அருள் உண்டாக
ஊனதற்க்கலன் சேர்மார்பன் புவிதனக்கதிபன் நீதான்
நானுமக் கமைச்சனாவேன் நரபதி முறையதாக
கானமாம் மேடை மீது கருத்துகந் திருப்பீராக

மதுரக்கோன் கவி

பொன்னுக்கோன் என வாழும் புஜபாலா போற்றி போற்றி
சின்னக்கோன் என்னும் கற்ற திகழ்செறி அமைச்சே போற்றி
சென்னல் சேர் பவளம் சூழும் சிறந்த நல் இறைவா மெய்க்க
வன்னித புகழ் உண்டாகி மகிதலம் வாழிதானே

வசனம்

பொன்னுக்கோன் என்னும் இராசனே மற்றும் இராசாக்கள் மெய்க்க
நாங்கள் யாவரும் வாழ்க ஐயா

பொன்னுக்கோன் விருத்தம்

மதிதனில் அதிகமான மந்திரி பகரக் கேளாய்
அதிபதி மகுடதாகி அரசர் கோன் மற்றும் உள்ளோர்
சதுர் குணபதியின் மேவும் சகலரும் சுகங்கள் தானோ
புதியதாய் நமது வார்த்தை புகலுவாய் புகலுவாயே

வசனம்

கேளும் மந்திரி நமது காவிலே நடக்கப்பட்ட காரியங்கள் சுகமா

சின். வசனம்

நமது நாட்டில் ஒரு குறைகள் இல்லை மன்னா

பொன். வசனம்

கேளும் மந்திரி நமது கொலுவில் இருந்து ராச்சியபாரம் செய்வோம்
மந்திரி

சின்னக்கோள்

அப்படியே ஆகட்டும் ராசனே

நொண்டி விருத்தம்

என்னடா செட்டி நீதான் இன்னமும் தொடர்கிறாய் நீ
தானடா வலிய மீண்டும் சண்டைக்கு வாறியோடா
நானடா பிடித்தேன் இந்த நரபதி தனைக்கேளுமடா
கானடா அகலப் போடா கன்னியே வாடி போவோம்

தேவி கொச்சகம்

அன்பரனே ஏகாதியே நொண்டி இவன் மிண்டு பண்ணி
அம்புவியில் என்னைப் பிடித்திழுக்க ஞாய முண்டோ
மண்டலத்தில் மன்னவனும் வழக் கோரம் சொன்னானே
எண்டிசையில் நீதி சொல்வோர் இல்லை இதற்கென்ன செய்வோம்

பொன்னுக்கோள் வசனம்

கேளும் மந்திரி ஒரு பெண் பேதை அன்னீத மென்று சொல்லிக்
கொண்டு போறாள். அவர்களைப் பிடித்து வர நமது சேவகரை
அனுப்புவீராக

சின்னக்கோள் கவி

வீரஞ்சேர் சூரரென்னும் வில்லரும் மதிரக் கோனே
ஆரஞ் சேர் மங்கை மின்னான் ஆடவர் இரண்டு பேரும்
ஊரெங்கும் மதிக்கக் கத்தி உறு சண்டை பண்ணிப் போனார்
நீ ரங்கே சென்று கூட்டி நிமிசத்தில் வருகுவிரே

சின்னக்கோன் வசனம்

கேளும் மதுரக்கோனே ஒரு மனிசியும் இரண்டு ஆடவரும் சண்டை செய்து போறார் அவர்களை சீக்கிரம் அழைத்து வருவீராக

மதுரக்கோன் கவி

மடந்தையும் நொண்டி தானும் வழி தனில் சண்டை யேது திடன் பெறு ராசன் உம்மை சீக்கிரம் அழைக்கச் சென்றார் இடந்தனில் தனித்து நில்லா தேகிட வேணும் நீங்கள் நடந்திதோ வருக எங்கள் நரபதியிடத்தில் தானே

வசனம்

கேளடா நொண்டி உங்கள் மூன்று பேரையும் எங்கள் இராசன் வர சொன்னார் வருவீராக

நொண்டி விருத்தம்

நாடுகள் தோறும் நீங்கள் நளிநங்கள் புரிந்து மெத்த வீடுகள் தோறும் சென்று விரைவுடன் கயிற்றினாலே மாடுகள் கட்டி மேய்க்கும் மடையரே உங்கள் சொல்லுக்குப் பாரெடா வருவதில்லை பறையாமற் போடா பையா

வசனம்

கேளடா பயல்களே உங்கள் சொல்லுக்கு நாங்கள் வருவதில்லை பேசாமற் போவீராக

மதுரக்கோனும் நொண்டியும் தரு

மதுர: நான் மாட்டேன் என சொல்லியே
என்னடா சற்றே நடக்கிறாய்
விடுவேனோ போ ஆகட்டும் சிறு
பிள்ளைகள் என்றாலும் ஆளுக்கோர் கையுக்கு
நீ காணப்போமோ

நொண்டி: பிடித்தேரா என்னைத் தள்ளுறாய்
பெரும் பெலத்தவன் என்றோ எண்ணுராய்
படித்த உன் இடைப் புத்தியோ போடா
உங்கள் பாராட்டோவின் சூட்டோ
நான் மாட்டேன் போடா

மதுர: வரக்கூடாது எனச் சொல்லியே
நீயும் வழுவியே போகப்பார்கிறாய்
வழக்குகள் இங்கு இருக்குது வர
நீ குளப்பம் மறுத்தாயோ

நொண்டி: துரத்தி யெனை மறிக்கிறாய்
வழி போக்கர் போக தடுக்கிறாய்
வரக்கூடா திந்த வழியினால் என்று
சொல்லியோ இங்கு இருக்கடா போடா

மது: பழமைக்கு வழமை சொல்வோம்
எம்மை குழந்தைகளென்றெண்ணாதே
உழையிறாய் உதை வாங்குவாய்
உடன் கிழம்புவாய் சபை நாடியே

நொண்டி: இழுப்பானன் என்னை பறிப்பானேன்
மறிக்கவே கட்டளை உனக்குண்டோ
வழக்குகள் கேட்க கொழுப்பாமே
வரமாட்டேன் நீயும் போடா

மதுரக்கோன் வசனம்

புவிமீதில் அரசர் கோமான் பொன்னுக்கோன் உங்களை
அழைத்து வரச் சொன்னார். பிடிவாதம் செய்யாமல் விரைவாய்
நடந்து வாருங்கள் செல்வோம்

நொண்டி வசனம்

மோசம்தான் இனி என்ன செய்குவோம். இந்த மோடர்கள் மொழி
யென்ன என்பதை அறிய இப்பொழுதே செல்வேன்.

மதுரக்கோன் வசனம்

கேளும் சின்னக் கோன் மந்திரியே உமது கட்டளைப் படியே
ஆடவரையும் ஒரு மங்கையையும் அழைத்து வந்தோம் அறிவீராக

சின்னக்கோன் விருத்தம்

மாற்றார் உலகையாமும் மன்னனே உமது நாட்டில்
திட்டமாய் அலறிப் போன திருடரும் மடந்தை தானும்
விட்டிந்த வீரர் தம்மை விரைவுடன் அழைத்தேன் இங்கு
கட்டளை என்னவோதான் கருத்துகந் தருளுவீரே

சின்னக்கோன் வசனம்

கேளும் ராசனே சண்டை பண்ணிப் போனவர்களை அழைத்து
வந்திருக்கு அறிவீராக

பொன்னுக்கோன் விருத்தம்

மங்கையே நீ தான் மெத்த வழிதனில் அழுவது என்னவோ
எங்கே தான் இருப்பது நீ இவனுக்கா ரிந்த நொண்டி
அங்கே வரும் மனிதன் இவன் ஆர் ஒழியாதே நீயும்
மங்கையே உங்களுக்கு நல் நீதி வளுத்துவேனே

வசனம்

கேளும் மனிசியே உங்கள் ஊரும் பெயரும் இந்த நொண்டி உனக்கா
ரென்றும் சொன்னால் உங்களுக்கு மறுமொழி சொல்லுவேன் அறிவீராக

தேவி தரு

பாக்கியம் சேர் கோபாலா - குலப்
பாலகனே பார்த்தீபனே
தேக்கி யெந்தன் காந்தன் இவன் நாங்கள்
செட்டி குலம் சீர்மை துரை

தந்தை நகர் மீதிருந்து எந்தன்
தலைவன் நகர் போக வென்று

வந்தொரு ஆற்றங் கரையில் - எந்தன்
மகுடனும் நானும் தரித்தோம்.

அங்கிருந்தயிந்த நொண்டியிவன் எந்தன் அன்பனிடம்
அடி பணிந்து எங்களுடன் வாறேன் என்றான்.
நாங்கள் கூட்டி வந்த குற்றமையா.
சண்டாள நொண்டியிவன்

என்னைத் தனது மனையாளெனவும்
அன்பான என் கணவன் தன்னை
அவன் கூலியாள் எனவும்
மன்னவன் முன்புரைத்தான்

பொன் மரகத மாணிக்கமெல்லாம்
அன்னீதமாய் பறித்துக் கொண்டு எந்தன்
அன்பனையும் துரத்தி விட்டான்.
என்னையிவன் கைக்கொண்டான்

ஈனத்தனம் செய்தானையா
எனை இழுத்து வந்தானையா
ஆனதினால் நானமுதேன் இதற்கொரு
ஆங் கருமம் சொல்லுவீரே

செட்டிவிருத்தம்

கற்றாமையுடை செல்வக் கானகர் குலக் கோமகனே
உற்ற என் தேவியென்தன் ஒண்டொடி உண்மையாக
சுற்றமில்லாத நொண்டி தனக்கு நான் நன்மை செய்ய
பெற்ற பேரிந்தக் கீர்த்தி பிழை சொல்வதாரை ஐயா

வசனம்

கேளும் பொன்னுக் கோன் மன்னா நானும் எனது தேவியும் செய்த
நன்மைக்கு இந்த நொண்டி எங்களுக்குச் செய்த உபகாரம் இது
தான் அறிவீராக

பொன்னுக்கோன் விருத்தம்

வன்மையாய் எனக்கு நீங்கள் வழத்தியமொழிகள் எல்லாம்
பின்னிதமில்லாமல் நீங்கள் பதிலது சொல்லு மட்டும்
அன்னிதம் பேசி மெத்த அலறிடவே வேண்டாம் - நீங்கள்
என்னிடம் தங்கி இருப்பீர் இயம்புவேன் பிறகுதானே

வசனம்

கேளும் மடவரே நீங்கள் மூன்று பேரும் நில்லுங்கள் மறுமொழி
சொல்வேன் அறிவீராக

பொன்னுக்கோன், சின்னக்கோன் தரு

பொன்னுக்கோன்:

மன்னர் மகிழ் மந்திரியே சின்னக் கோனே இதற்கு
வல்லபுத்தியென்ன சொல்லும் சின்னக்கோனே

சின்னக்கோன்:

சொர்ணம்மிகு மன்னவனே, பொன்னுக்கோனே
ஒரு சூட்சுமம் இருக்குதையா பொன்னுக்கோனே

பொன்னுக்கோன்:

நல்ல புத்தியாகச் சொல்லும் சின்னக்கோனே - எவரும்
நம்மை மெச்சிக் கொள்ள வேணும் சின்னக்கோனே

சின்னக்கோன்:

எல்லை மகிழ் பேழை ரெண்டில் பொன்னுக்கோனே - பிள்ளை
இரண்டு வைத்தடைக்க வேணும் பொன்னுக்கோனே

பொன்னுக்கோன்:

புத்தியிது நல்ல தோடா சின்னக்கோனே - வைத்துப்
பூட்டி யென்ன செய்வோமடா சின்னக்கோனே

சின்னக்கோன்:

நத்தியே சுமத்தி விட்டு பொன்னுக்கோனே - தெரு
நாலு சுற்றும் வாருமென்போம் பொன்னுக்கோனே

பொன். கோன் :

திட்டமிது நல்லதோடா சின்னக்கோனே - என்னும்
செய்கருமம் என்ன சொல்லும் சின்னக்கோனே

சின்னக்கோன்:

பெட்டகத்தின் பேழைக்குள்ளே பொன்னுக்கோனே - இவர்கள்
பேச்சதனை எழுதச் செய்வோம் பொன்னுக்கோனே

பொன்னுக்கோன்:

அட்டதிக்கெல்லாம் மறியச் சின்னக்கோனே - நல்ல
ஆங்கருமம் சொன்னாயோடா சின்னக்கோனே

சின்னக்கோன்:

மட்டவுள்ள குளவியரைப் பொன்னுக்கோனே - இங்கு
வைத்துக் கொள்ள வேணுமையா பொன்னுக்கோனே

பொன்னுக்கோன் விருத்தம்

தத்துவ அமைச்சனாம் தயை செறி சின்னக்கோனே
புத்தியின் படியே எங்கள் போர் வீரர் தமக்கே யோதி
சித்திரப்பேழை ரெண்டு சிறப்புடன் எடுப்பித்திங்கு
வைத்திடும் பேழை தன்னை வகைப்படி புகுத்துவீரே

வசனம்

கேளும் மந்திரியே சேவகரிடத்தில் சொல்லி பேழை எடுப்பித்து
பிள்ளைகளை அதற்குள் வைக்கும் வகை புரிசுவீரே

சின்னக்கோன் விருத்தம்

ஆயர்குலம் விளங்கும் அரசதுரை கட்டளைக்கு
தூய மதுரக் கோனாம் நீங்கள் சென்று இப்போ
நேயமுடன் இங்குவந்தோர் நீதி விளங்கும்படி
தூய்ய பரும் பேழைரெண்டு சுறுக்கெழுத்து வருவீரே

மதுரக்கோன் வசனம்

அப்படியே எடுத்து வருகிறேன் ஐயா

மதுரக்கோன் தரு

மந்திரப் புயபலரா மெங்கள் துரை மன்னன் - புகழ்
சின்னக்கோனும் சொன்னபடிக்கு
செந்தாமரைத் தடாகத் தன்னில் - சூழும்
நன்நகரில் ரெண்டு பேழை கொண்டு வாருங்கள்

இங்கே ஒரு மங்கை தன்னை எனக்குனக்கென்றே
வாதமொடு ஆடவர்கள் இருவர் வந்தார்கள்
துங்கனிடம் அங்கவர் போய் சொன்னதனாலே
சூது தெரியாதவனும் நீதி தீர்த்தான் காண்

தாமவர்க ளல்ல வென்றலறி வழியில் செல்வதனை
தானறிந்தார் எங்கள் மன்னன் பொன்னுக்கோனும்
காணரிய உண்மை காணச் சின்னக்கோனும்
கற்றறிந்த வித்தகரோர் புத்தி நினைத்தார்

சூது செய்த காரியங்கள் துலக்கப் போகின்ற
சூத்திரத்தைப் பார்த்திருங்கள் ஆத்தைமார்களே
பார்த்தீபனின் கீர்த்தியை அறிந்ததால் மெய்யாய்
இக்காரியத்தாலவர் புகழோங்கிடும் தன்னால்

வசனம்

கேளும் சின்னக்கோனே உமது கட்டளைப்படி இரண்டு பேழைகள்
கொண்டு வந்தேன் ஐயா

சின்னக்கோன் விருத்தம்

தெரிந்தெடுத்த கணக்கரான செல்லக்கோன் சீனிக்கோனும்
பெருமை சேர் பேழைக்குள்ளே பேசாமல் இருந்து நீங்கள்
அருஞ்சுமை சுமந்து செல்வோர் அறைந்திடு மொழிகள் எல்லாம்
பரிவுடன் எழுதி வாடும் பகருவேன் பிறகு தானே

வசனம்

கேளும் பிள்ளைகாள் இப்பேளைக்குள் பேசாமல் இருந்து இவர்கள்
பேசும் பேச்சுக்களை எழுதி வருவீர்களாக

சின்னக்கோன் விருத்தம்

பொன்னுக் கோனெனவே வாழும் புரவலா போற்றி போற்றி
சொன்ன சொற்படியே வலு சுறுக்காயெடுத்தற்குள்ளே தான்
வண்ணமாம் கணக்கர் தம்மை மறையவே வைத்தேன் நீரும்
உன் மனத்தெண்ண மென்ன உவப்புடன் உரை செய்வாயே

வசனம்

கேளும் பொன்னுக்கோன் மன்னா. எங்களுடைய எண்ணம் போல்
பேழைக்குள் ஆள் வைத்திருக்கு அறிவீராக

பொன்னுக்கோன் விருத்தம்

செட்டியும் நொண்டி தானும் சீக்கிரமிங்கே வாரும்
பெட்டகம் மிரண்டையும் தான் பேருக்கொன்றாகத் தூக்கி
செட்டி நீ வடக்குத் தெற்காய் தென்கிழக்காய் நொண்டி
இட்ட முத்திரை தப்பாமல் இங்கே வருகுவீரே

வசனம்

கேளடா நொண்டி நீ தென்கிழக்காகவும் செட்டி வடக்குத்
தெற்காகவும் போய் சுத்தி வருவீர்களாக

செட்டி தரு

ஆரணனே சிவனே மெய்யேகனே
ஆதி பரம் பொருளே
காரண நாயகனே எனக்கு நீர்
கற்பித்த சோதனையோ

பெண் புத்தியென்றாலும்- எந்தேவி
சொல் புத்தி தான் கேட்டிடில்

பண்புக்கிடர் வருமோ - இதற்கு என்ன
பண்ணுவேன் விண்ணவனே

பாதக நொண்டியிவன் - என்னுடைய
பையின் திரவியமும்
மாதையும் தன் தாரமென்று உரைத்திட
மன்னனும் தீர்த்தானே

பைந்தொடி தன்னை - நொண்டி
பிடித்திழுத்துப் பங்கம் புரிந்தல்லால்
இந்த வலு சுமையைச் - சுமத்திட
மன்னவனும் தீர்த்தானே

அந்த இறையவன் போல் - இவனும்
அன்னீதம் புரிவானோ
எந்த விதம் வரினும் - தெருச்சுற்றி
ஏகி நடந்து செல்வேன்

நொண்டி தரு

மன்னிய பசு நிரைகள் தன்னையே மேய்க்கும் அந்த
மாட்டிடை பொடிகள் என்னும் மோட்டுப் பயல்கள்
இன்னத்திற் கிருப்பானென்று முன்னம் மறிந்தால் நானும்
இப்படி வாராமல் வழி தப்பியே சென்றிருப்பேன்

காசு கட்டி மன்னவன் முன் பேசியே வென்றேன் - இந்தக்
காளையகள் எதிர்த்த தெந்தன் வேளையோ அய்யோ
வீசுமலர் கோதையரென் ஆசை தணிக்க
ஒருவேளை வந்து சம்மதிக்க வில்லையோ அய்யோ

செட்டி பெண்டிலையும் நானும் தட்டியே பறித்தேன் - அவன்
செய்ததைப் பாராமல் பண்ப்பையையும் பறித்தேன்
விட்டிலைப் போல மாட்டுக்காறக் குட்டிக் காலிகள் -என்ன
விளம்புவாரோ எந்தன் உள்ளம் தளம்புதே அய்யா

என்புறத்தில் நிற்பதந்தோ அன்பு பாராமல்
எனக்கித்தனை பாரச்சுமையை வைத்தார் தலைமேல்
வன்புறுசுமையால் லெந்தன் கண்பிதுங்குதே
இந்த வழியதனைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்து சேருவேன்.

நொண்டி வசனம்

கேளும் பொன்னுக்கோனே உம்முடைய கட்டளைப்படிக்கு
வந்தோம் அறிவீராக

பொன்னுக்கோன் விருத்தம்

முறைதெரு சுற்றி வந்த முடவனும் செட்டிதானும்
இறக்குவீர் சுமையையிப்போ இருக்கின்ற தம்பிமாரே
சிறப்புடன் செலுத்து முங்கள் சீட்டு வாசகத்தை
மறைப்புள்ள திருடர் தன்னை வகையுட னறிகுவோமே

வசனம்

கேளும் பிள்ளைகாள் உங்கள் சீட்டு வாசகத்தைச் சொல்லுவீராக

சீனிக்கோன் சீட்டு வாசகம்

துட்டரை அடக்கி ஆள் தோன்றலே இந்த
செட்டி சொல் பேச்சை செப்புகிறேன் கேளும்
அரங்க நாடிருந்து அவனும் பாரியும்
கரம் பொலிந்தாற்றங்கரையில் வந்ததுவும்
சண்டியாம் நொண்டி தானங்கிருந்து
அன்றவர் தம்மை அடி பணிந்ததுவும்
ஆற்றுக்கிறங்கி அக்கரைச் சேர்ந்த பின்
தோறும் பிற நுதல் தோகையர் தன்னையும்
தன் தாரமெனவும் தனது பையெனவும்
கோர் முடயிவனைக் கூலியாளெனவும்
காவலன் தனக்கு கைக்கூலி கட்டியும்
பூவையை இவன் தன் புறத்தினில் கொடுத்ததும்
தன் பாவமென்று தம்பிரான் தன்னை
அன்புடன் நோக்கியே அழுது வந்தார் காண்
பூபதியாகிய பொன்னு நற்கோனே
நீதியாகிய தீர்வினி கூறுமையா

செல்லக்கோன் சீட்டு வாசகம்

வண்டமிள் மாலை மன்னவனே இந்த
நொண்டி சொல் பேச்சை நவில்கிறேன் கேளும்
தேசறு செட்டி தன் சேயிழை தனக்காய்
காசு மந்திரிக்கு கைக் கூலி கட்டியும்
பையையும் பணத்தையும் பாவையர் தன்னையும்
அய்யமில்லாமல் அவன் பிடித்ததுவும்
காட்டு வழி தனில் களறும்ப்போது
மாட்டிடை பொடியள் வந்தனரென்றும்
வழிக்கினி யெந்த வழி போகுதென்றும்
உளத்தினில் மிகுதுயர் உற்றதென்றும்
தாமிது நாளில் தையலுக்கிணங்கி
மேவிடாது இருந்து வீண்போகுதென்றும்
நிலத்தினில் குதித்து நெடு மூச்செறிந்து
வலத்தினில் வந்தான் மன்னவன் கோவே
உந்தன் உளத்தினில் அறிந்ததை
அந்தமாய் தீர்ப்பு அருள் புரிவீரே

பொன்னுக்கோன் தரு

கந்த மாமலர்ச் சிந்து மாபுகழ்
கருதலா லுயரும் விந்தை சேர்
புத்திர சேனனாம் ஞாயம்
விடுத்தான் பகை தொடுத்தான்

சந்து லாவிய வத்தகன் பெண்டில்
தன்னையே நொண்டி பாரியாய்
அன்னீத ஞாய மென்னுரை
இணக்காகவே குணக்காகவே

கைகூலிகள் வாங்கியே செய்த
கருத்தோ அதற் குரித்தோ
மங்கையர் குழல் மடவார் தன்னை
வருத்தி ஞாயம் புரிந்தான்

பைக்குள் ரொக்கம் தன்னையே
பரிவோடவன் தள்ளவே
செக்கார் பிறை நுதலான் நொண்டிக்
கிசைந்த பெண்ணெனவுரைத்தான்

உலகாளும் நல் ராசன் என்றுமே
உகந்தான் நீதி பகர்ந்தான்
இப்போதல மீதினில் அவர் செய் நீதி
தகுமோ அறைவீரே

நலவும் பொருள் மிக நன்புறு
நண்பனாம் சின்னக்கோனே
அந்த நாட்டையாளும் ராசனுக்கு
நாமோர் சீட்டனுப்ப வேண்டுமே

பொன்னுக்கோன் விருத்தம்

சொல்லுமன் கணக்காரன் செல்வக்கோன் சீனிக்கோனே
கல்லனாம் நொண்டி தன்னைக் கட்டியே இழுத்துச் சென்று
வல்ல மன்னவன் முன் வகை பெற நிருபம் காட்டிச்
சொல்லரும் பணமும் பையும் சுறுக்கினில் வாங்கி வாரும்

வசனம்

கேளும் சேவகரே இந்த நொண்டியையும் சீட்டையும்
கொண்டுபோய் புத்திரசேன மகாராசனிடத்தில் கொடுத்து
பணத்தையும் பையையும் வாங்கி வருவீர்களாக

நொண்டி தரு

என்ன செய்குவேன் என்ன செய்குவேன் - நானும்
ஏது செய்குவேன் ஏதுசெய்குவேன்
மன்னும் பிறர் பொருள் ஆசையாலிங்கு
மான பங்கம் மிக வந்ததே

வாய் பாய்யரசன் தீர்த்த படிக்கு - ஞான்
சின்ன மடந்தை தனை கொண்டேக வழியில்
ஆப்பிழுக்கப் போன குரங்கு போல்
வந்தகப்பட்டுக் கொண்டேன் என்ன செய்வேன்

நாட்டமுடனே ஞாயம் வென்று நான் - சின்ன
நாரி தனைக் கொண்டேகும் வேளையில்
மாட்டுக்காறக் குட்டிக் காலிகள் செய்த
படிப்புத் தனத்துக்கென் செய்வேன்

பேழைக்குள் ஆள் வைத்திருந்ததை முன்னோர்
பேச்சுக்களையே அறிந்தேனாகில்
ஏழைத்தனமாய் மாட்டிக் கொள்வேனா புத்தியீனம்
புரிந்தேன் இதற்க்கென் செய்வேன்

பல்லக் கேறுவதும் வாயினால் - பல்லைப்
பறியத் தானவது வாயினால்
எல்லை மொழிகள் பேசித் திரிகின்ற அந்த
எண்ணத்தினை யறிந்தேன் இல்லையே

ஒருத்தர் பொருளுக்கு இச்சையானதால் - பொல்லா
ஊசற் பேச்சும் கேட்டு
நீசன் போல் வருத்தமாகக் கட்டி இழுக்கவும்
இப்பேர் வந்ததும் தெய்வீகத் தந்தையே

●●●

சீனிக்கோன் விருத்தம்

தாதவிழ் மாலை சூடும் தலைவனே தரணி வேந்தே
நீதவான் உமைப் போலுண்டோ நில மெல்லாம் புகழுதையா
தீதில்லாவென்ற ஞாயம் தீர்த்தால் மகிழ் வற்றொங்கள்
ஏதில்லா இடையர் கோமான் எழுதும் சீட்டிதுவே காண்பீர்

வசனம்

கேளும் ராசனே எங்கள் பொன்னுக்கோன் தந்த சீட்டு வாசித்து
அறிந்து கொள்ளும் ராசனே

இராசா சீட்டு வாசகம்

நீதி முடிசூடும் நிருபதி தனக்கு
மதி முடி சூடும் மன்னவனாகும்
இடக்குல மதனை யாள் பொன்னுக்கோன்
திடத்துடன் எழுதும் திருமுகமாகும்
ஏந்தலர் வாசித் தேர்ந்து கண்டறிக
ஆய்திடு செட்டி அரிவையர் தன்னை
பொய் முடவனுக்கு பிடித்துக் கொடுத்ததாம்
பையையும் பணத்தையும் பறித்துக் கொடுத்ததாம்
என்னிடம் வந்தார் இது கதை அறிய
அன்னவர் தலையில் ஆளுக்கோர் பேழை
ஏற்றியே மொழிகள் இயம்பிடும் மொழிகளை
தேற்றியே எழுதச் சொல்லி நான் விடுத்தேன்.
அங்கவர் மொழியில் அறிந்துமே பிடித்தேன்
இங்குள்ள நொண்டி செய்தது திருட்டு தான்
செட்டி தன் பணமும் திரவியமும் தானும்
இட்டமாய் கொடுவென் றியம்பினேன்.
தம்மிடம் என்று சாற்றினான் நொண்டி
ஆனதால் இவர்களை அனுப்பினேன் உமதிடம்.
இங்கிவன் பணம் மிங்கிருப்பது மெய்யெனில்
சென்றவர் தம்மிடம் திருப்ப அனுப்பினேன்.

இராசா ஆசிரியம்

சித்தத் திலச்ச மற்றுக்கொடி புண்பிரளி
செப்புச் செலுத்து நொண்டி
நித்தம் பெருக்குற் றெறிக்குமணி மாடத்தில்
நீபிரளி நின்றோதியே
புத்திக்கு மிக்குற்ற சுத்தக் கருத்துப்
பொருந்து முயர் மந்திரியுமாய்
எத்திக்கு மெய்க்க வருவோ மென்றேகியிதை அறிவோமே

இராசன் தரு

இத்தனைக்கும் கெறுவாமோ - ஈனமுடவா
இத்தனைக்கும் கெறுவமோ

இத்தனைக்கும் கெறுவாமோ
இத்தரைதனில் பாதகா
கத்தன் நமக்கே கொடுத்த
சக்தியை மறந்த மோடா

இத்தனை.....

பக்குவத்தோடு என்முன் கெஞ்சினாய் - அழுதுநின்று
மெத்தவும் பணிந்து அஞ்சினாய்
சத்தியம் புரிந்து மிஞ்சினாய் - எனது பெண்ணென்று
உச்சிதத்தோடு கெஞ்சினாய்
பார்பாரடா உன்னைச் சக்கரத்திலே இருத்தி
தசை பிய்த்துத் தோல் வருத்தி
இக்கணம் நரி கழுகு கொக்கு நரி
காக்கை யுண்ணவே கொடுப்பேன்

இத்தனைக்கும்....

எண்டிசையும் போற்றி நில்லாரோ - என்நாமம் கேட்டால்
தெண்டிசை சூழ் வண்டர் கெஞ்சரோ
அண்டலர் கெலித்து நில்லாரோ - மறுமன்னவர்
கண்டடி பணிந்து போற்றாரோ - பார்பாரடா உன்னை
சிந்திடச்சில் இரத்தங்கள் அந்தரத் தெளுந்து தலை
பந்தெனப் பறந்துருள இந்த நேரம் தன்னின் கொல்வேன்

இத்தனைக்கும்....

பாருலகோர் தான் நகையாரோ - பொல்லாத மூடா
பாவையர்கள் தான் நகையாரோ
நேசமுறு மானகர் மீது - உந்தனை வைக்க
நீதியிங்கு ஆகுமோடா நிச்சயமாய் உந்தனுக்கு
உச்சிதமுடன் இருத்தி ரட்சணம் உயிர் வதைக்கு
இச்சணமே கையளிப்பேன்.

இத்தனைக்கும்.....

மன்னவர்கள் தான் நகையாரோ - பூதலமதில்
மந்திரர்கள் தான் சிரியாரோ
சொன்னவர் கலங்கி நில்லாரோ - தொல்லுலகினில்
என்னையும் மிகழ்ந்து பேசாரோ - முன்னாளில்
ஆப்பிளுக்கப் போன குரங்கு அகப்படடுக் கொண்டது போல்
ஆர் அரசர் தான் நகைக்க வேறு மானம் போக்கி வைத்தாய்
இத்தனைக்கும்.....

இராசா விருத்தம்

பாலகரெழுதும் சீட்டு வாசகம் பரிந்து கண்டு
வேலை போல் மனது வெட்க மாச்சேயென்ன செய்வேன்
ஏலவே அமைச்சன் செய்த இரு மடத்தமைதாகும்
சீல மாமன்னர் ராரும் செவியுற்றுச் சிரிப்பாரன்றே

இராசா ஆசிரியம்

ஓர் ராரியானவன் உருண்டு கொண்டோடிவர
உலக மெங்கெங்கு முள்ள
ஒளி பெற்ற நவரட்டின உரைமிக்கதுரைமக்களில்
பேராளர் ஆனவர்கள்
என்னாளும் மென்னுடைய பேர் சொல்ல
வாய் கூசுவார்
பிரதான முறையான திறையானதும் தருவார்
பிசகில்லை நிசமாகவே
சீரான சக்கரக் கடலடிகள் அலை மோதினும்
சிறந்தயென் ஆண்மைபோமோ
செப்பரிய கல்லு மலை தவுடு பொடியாகினும்
திவசகிரியாகி விடினும்
சீரான நரி காக்கை தின்னவே யுந்தனை
செப்பரிய வாள் கொண்டுமே
சீர்தயுற வெட்டியே பந்தென யெறிகுவேன்
திண்ணமிது திண்ணமிதுவே

இராசா நொண்டி தரு

ராசா:

ஆமிதுப்படியோ உந்தன் செயல் புவி மீதிலிப்படியோ - ஒரு
நாடொரு நகர் ரானதிற்செய்தி நீபுரிந்த பெரும் பழி
இசையவே தரு நீதியால் இளிவானதோ எனதாட்சியேயடா

நொண்டி:

ஞானமுற்றவனே அயராதுயர்ந்தருள் மேலும்பெற்றவனே
எளியேன் மன நேசமுற்றுமே தேவிமீதினில்
ஆசையுற்றுமே நான் புரிந்தனன்
புவியில் எனதுயர் குறைகள் அகலவே புகலுவீர் மலரடி
பணிவேனே

ராசா:

நீயுரைக்கிறையோ இன்னும் மென்னோடெதிராய்
மொழிதானுரைக்கிறாயோ
மாபெரும் பழி செய்த பின்னுமோர் நீபிழைத்திட கால்
பணிந்தனை
ஈனனையுனைநான் பொறுப்பனோ நாய்நரிக்கிரையாக
நல்குவேன்

நொண்டி:

ராச உச்சிதனே புவியாள் இறைவா பணி நேச உத்தமனே
புவி மீதினிலே லென்னுயிர் வாத பங்கமாய்
நாய் நரிக்கிரையாய் எறிவது
நியாயமோ முடமான எந்தனை

இராசா தரு

பேயன் எனதமைச்சன் பேசும் மொழியைக் கேட்டு
ஆயர் புவியில் இந்த அவமானமாச்சுதே
மானமில்லா நொண்டி மடிப்புத்தனத்தை நம்பி
ஈனம் கேட்க இப்போ இடர்கள் செய்தானே

எட்டுத்திசையும் மானர் எவரும் இதனைக் கேட்டால்
துட்ட னென்றெனையிப்போ சொல்வார் சிவமே
திட்டமுடனே மன்னர் எவரும் மிதனைக் கேட்டால்
திட்ட வசையுரைத்து சிரியாரோ சிவமே.

அற்ப பிழையுமில்லா அரிய செட்டி தன்னை
துன்பயீனன் என்று சொன்னேனே சிவமே
பொற்பு மிகுந்த அந்த புவை தானும்வெகு
கற்பு கன்னியென்று கருதி வந்தேனே
சற்றுமறிவில்லாத சண்டி நொண்டி செய்த
எத்துத் தனத்துக்கென் செய்வேன் சிவமே

இராசா விருத்தம்

கருதரும் எனது வாசல் கட்டியகாரா கேளாய்
தன்னிகரில்லாத எந்தன் தலையாரிமாரையிப்போ
வண்ண பூமாலை பூத்து மகிழ்ந்து நீறாகுமுன் சொன்னோர்
தன்னகர்க் குள்ளாக இப்போ சடுதியிலழைத்திடாயே

வசனம்

கேளும் கட்டியகாரா எனது வாசல்தலையாரி மாரையிப்போ சடுதியில்
அழைத்து வருவாயாக

தலையாரி தோற்றம்

தலையாரும் மகிட வேந்தன் கட்டளையென்றால் போதும்
விலையாரும் மணிபொற் பூக்கள் விளங்கிட மார்பில் பூண்டு
நிலையாரும் தெரியவொண்ணா நிருபதி வாசல் காக்கும்
தலையாரி மாந்தர்கள் தானும் சபைதனிற் தோற்றினாரே

சேவகர் தரு

நடந்திடுவோமே - சுறுக்காக
நடந்திடுவோமே

நடந்திடுவோம் சோலை கடந்திடுவோம் - மன்னன்
நாக்கு அறுத்திப்போ தூக்கி போடுவர் திண்ணம்

கற்புள்ள பெண்களை கற்பழித்தே பின்பு
கலியாணம் முடியாமல் விலகத் தந்தரம் பண்ணும்
அற்ப புத்திகளுள்ள துற் குணரை பிடித்து
ஆட்டி வாட்டி இப்போ கேட்டுக் கொள்ளுவோம் தோழா

சேவகர் விருத்தம்

அரசர்க் அரசே போற்றி அழகிய கனக நாட்டில்
பெருவரும் செங்கோலோச்சும் புத்திர சேனா போற்றி
கரையில்லா மேன்மை தங்கும் கவின் பெறு சபையின் மீது
விரைவுடன் அழைத்த சேதி விளம்புவீர் சரணம் தானே

வசனம்

சரணமே சரணம் ராசனே! அழகு தங்கிய உமது சபையில் அடியோரை
அழைத்த காரியம் இன்னதென்ன சொல்லுவீராக.

இராசா விருத்தம்

வத்தகன் தனைக்கெடுத்து மந்திரியுடனே கூடி
தத்து மெய்வருத்தமின்றி தன நீதிகளும் தப்பி
இத்தெல்லாம் புரிந்து என் பேர்க் குளப்பங்கள் செய்த - இந்தச்
இந்தச் சொத்தியை மறிய வீட்டில் துலங்கினில் அடைத்து வாரும்

வசனம்

கேளும் சேவகரே எனக்கு ஈனம் வருவித்த முடவனுக்கு விலங்கு
பூட்டி மறிய வீட்டில் வைத்து காவல் செய்து இருப்பாயாக

சேவகர்களுக்கும் நொண்டிக்கும் தர்க்கம்

சேவகர்: தாலத்துள்ளிரங்கச் சஞ்சலங்கள் மிஞ்சுகிறாய்
கோலக் கரும்பறுக்க கூலி கொடுப்பதுண்டோ
தாலத்தரசன் சொற்படிக்கு சடுதி தனில் வந்திடுவாய்

நொண்டி: அடியாதேயும் பிடியாதேயும்
அண்ணையுங்கள் கால் பிடித்தேன்
முடியாள் மன்னன் சொற்படிக்கு
முன்பு நானும் வாறேன்

சேவகர் :-

செருக்கும் நெளிப்பும் இறுமாப்பும்
மனதிற்திடமுங் கொண்டு
பாடாய் வருத்தி வழிப்போக்கன் மனைவியை
வஞ்சித்தாய் நெஞ்சமஞ்சாயோடா

நொண்டி :-

பாவியெந்தன் புத்தியாலே
பார்விலங்கிடப் போறாரே - அடியேன்
நானும் என்ன செய்வேன் என்னை
அடிக்க வேண்டாம் அண்ணமாரே

சேவகன் :-

இழுக்க வேண்டாமென்று சொல்லி இரகசியமாய்ப்
பேசிச் சலித்து நீயும் அழுவதினால் தயவுனக்குண்டாமோ
இன்னிலத்தில் உனை வாட்டி இருள் சிறையில்
வைப்போம் விரைந்திடுவாய்

நொண்டி :-

பாருலகில் நானெழியேன்
இந்தப் பாடு வருமென்ற றியேன்
பூதலத்தில் காரம்மாளே உன்
பொன்னடியைப் போற்றினேனே

சேவகர் வசனம்

கேளடா நொண்டி அரசன் கட்டளைப்படி உன்னை மறிய வீட்டில்
வைத்தோம் அறிவாயாக.

இராசா விருத்தம்

தரு நடை விருது காட்டும் தலையாரி மாரே கேளீர்
பெருவம் வெல்லை நாட்டில் பொந்தியே மாடு மேய்க்கும்
கலையாரும் பாலரோடு கணவனும் தேவி தன்னை
திருவுரை தவறாதிப்போ சீக்கிரம் அழைத்திடாயே

வசனம்

கேளும் வீரபராக்கிரம சேவகரே வெல்லையென்னும்காட்டில் மாடு
மேய்கும் பொடிகளையும், செட்டியையும் தேவியையும் அழைத்து
வருவீராக

சேவகர் விருத்தம்

இடைக்குலம் வந்துதித்து இனியதாய் மாடதெல்லாம்
திடத்துடன் மேய்க்க வந்த சிறுவரே செப்பக் கேளும்
படைத்திறை உலகைக் காக்கும் பார்புகழ் புத்திரசேனன்
சடக்கென அழைக்க சொன்னார் சடுதியில் வருகுவீரே

வசனம்

கேளும் இடைக்குலத்தில் வந்து மாடுகள் மேய்க்கும் பிள்ளைகாள்!
கனக நாடாளும் அதிபதியாகிய புத்திரசேன மகாராசன் உங்களை
அழைக்கிறார் சீக்கிரம் வாருங்கள்

இடையர், சேவகர் தரு

பொன்னுகோள்:-

ஏதென்னமாமோ துரைக்கு நாம் தீதென்ன செய்தோம்
எமையிப்போ தழைத்திட்டார் அதனைப் புகன்றிடுவீரே

சேவகர்:

மாடுகள் மேய்க்கும் இடைக்குல மைந்தரே உம்மைத்
தேடிய மன்னன் கருத்தென்ன செப்புவோம் நாமே

சின்னக்கோள்:

நான்முகம் தானோ எமக்கு நவிலுமிப்போது
துன்முகன் தானோ அதனை நீர் சொல்லும் என் அண்ணை

சேவகர்:

சீற்றங்கள் கொண்டே வெகுசினம் சிந்தையுள்ளாகி
கூற்றவன் போல உமையும் கொணர்ந்திடச் சொன்னார்

பொன்னுகோள்:

அப்படித்தானோ உமதுரையாம் படிக்கேட்டு
கடவுளைப் போற்றி அரசனைக் காணச் செல்வேனே

பொன்னுகோள்- சின்னக்கோள் - தரு**பொன்னுகோள் :**

எந்தன் மனம் மகிழ் தந்திரம் சொல்
சின்னக்கோளே இந்த எல்லை புரக்கு
மன்னன் எமையழைக்கச் சொல்வானேன்

சின்னக்கோள்:

சிந்தை தனிலெனக்கு வந்த
நினைவறிந்ததனாலே ராசன் சித்தம்
எம்மை பயமுறுத்த என்றறிவீரே

பொன்னுகோள்:

ராசன் அமைச்சனின் நியாயம் கேட்டதால் கோபமாமோ
அல்லால் லெம்மை அழைக்கத்
தூதர் தம்மை விடுத்தென்னவாமோ

சின்னக்கோள்:

தூய முடி மன்னர்க்கு போன திறைகள் தடுத்தோமோ
கோட்டை சுற்றி பிடித்தோமோ
சித்தம் பயப்படுவதேனோ பொன்னுகோளே

பொன்னுகோள்:

வேந்தன் சீற்றத்திற்கு காரணமாங் கொன்றில்லை
அவ்வைப் பேச்சே மன்னன் வெம்பிக் கோபம் கொள்ளில்
பின்பு நடக்குமோ முச்சே

சின்னக்கோள்:

என்ன யிருந்தாலு மென்ன
மன்னன் சமூக சொல்வோமே எங்கள்
ஏகனைப் போற்றியே வாகு பெறமொழி கூறுவோம்

சேவகர் வசனம்

கேளும் ராசனே உமது கட்டளைப்படி அழைத்து வந்தோம்
அறிவீராக

பொன்னுக்கோள் விருத்தம்

அத்தனார் அருளினாலே அன்புடன் உலகில்வந்த
உத்தமநீதி பாலனத்தால் காசினியெல்லாம் போற்ற
தத்துவத்துடனே செங்கோல் தளைத்திட அரசு செய்யும்
புத்திர சேனாவுந்தன் பொன்னடி சரணம் தானே

வசனம்

ஆதிபரன் கருணையினால் கனக நாட்டுக்கதிபதியாகிய புத்திர
சேன மகா ராசனே உமது பாதத்தைப் பல முறையும் வணங்கிக்
கொண்டோமைய்யா

இராசா விருத்தம்

விளங்கு மெண்டிசை யனத்தினுக்கும் மொருவேந்தனாய் அரசிருக்க
வளம் பொருந்திய என் நாட்டிலுங்கள் மனப்படி அரசு செய்ய
உள்ளங்களித்திட நன்நீதி கேட்கவும் உங்களுக்கு உத்தரவு தந்தார்
இளங்கொளுப்போ ஏளன மோ இன்னதென நானறிய இயம்புவாயே

பொன்னுக்கோள் தரு

பூதலம் புகழ் ராச சேகரா
புனித சுகுன நயன வீரா
ஓதுவேன் மொழி இதனை நீர்
மனம் உவப்பதாய்க் கேளும் தவத்தோனே

எந்தன் கானகம் மீதினில் மாட்டினங்களை
கலைத்து நீர் தனை அருந்திய வேளை
புவிமாளர் மூவர்கள் மானவீனமாம்
பலவசைப் பேசியே நசையுறக் கண்டோம்

ஏது காரணம் ஒது வீரென
இயம்பினார் மண நலம் பெறுவதிற்
தீது சேர் மடமாது மீது நவையெனத் தேர்ந்து
என் மனம் போர்ந்து

அங்குறு பேழை மீதிரு ஆளை வைத்துமே
பிரியமோடவர் சிரசிலேற்றியே
தானை சூள் தெரு நீள ஏகிடச்
சாற்றினேன் வெகு மாற்றமாகவே

கொண்டு சென்றவர் விண்ட வாய் மொழி
கூறினார் மனம் தேறவே உயர்
நொண்டியே மிகக் கள்வனென
நுட்பமாய் அறிந்தக் கணத்தினில்

கொற்ற நின் சமூகத்தவர் தம்மைக்
கூட்டியே வரக்காட்டினேன் அல்லால்
குற்றமீதல்லால் குற்றமொன் றில்லையே
கோமணைஸ்வராம நேயனே

பொன்னுக்கோள் விருத்தம்

பகரும் ராச கோவே பாரிலிங் கொரு பெண் பேதை
இகமதில் நீதி கேட்போர் இல்லை யென்றமுது போனாள்
தரு மந்தத் தகையினார் தன்னை ஆராய்ந்து பார்த்து
வகையெல்லாம் வரைந்து நிற்பால் வரச்சொன்னேன் தவறுண்டாமோ

பொன்னுக்கோன் வசனம்

கேளும் ராசனே நீதி கேட்போரில்லையென்று ஒரு பெண் அழுது போனாள். அது காரியத்தை விளங்கி உமது சமூகம் அனுப்பினேன் அறிவீராக

சின்னக்கோன் விருத்தம்

தாழ்செறி உமது கோட்டை தலங்களைப் பிடித்திட்டோமோ நாள் தோறும் உமக்கு வரு நந்திறைகளைத் தடுத்திட்டோமோ வாழ்வுறுமுமது ராசமகிமையைக் குறைத்தோமோ கோள் குளப்புகள் சொன்னோமோ குற்றமெம்மேல் இல்லையையா

வசனம்

கேளும் ராசனே உமது கோட்டை கொத்தளங்களைப் பிடித்தோமா உமக்கு வருகிற திறையை தடுத்தோமா, குளப்புதல் செய்தோமா எங்களில் குற்றமென்ன சொல்லுமையா

இராசா வசனம்

பொன்னுக்கோன் சின்னக்கோன் பிள்ளைகாள் உங்களிடம் குற்ற மில்லை என்று கண்டேன். என் சமூகத்தில் நில்லுங்கோ பின் உங்களுக்கு மறுமொழி சொல்வேன் அறிவீராக

தேவி கொச்சகம்

தற்பரன் தன்னருளால் சங்கை தனையேகாத்து நற்புறு நன்றி செய்த குலஞ் சேர் சோதரரே சாற்றக் கேளீர் மிதற்க்கிணையான நன்மை தனைத் தான் புரிந்து மன்னன் பொற்பொடு நாம் கடந்து செல்ல சொல்லுமோர் கட்டளையே

வசனம்

கேளும் மகாராசனே எங்கள் ஊர் பதிக்கே செல்ல எங்களுக்கு உத்தரவு பண்ணும் ராசனே

செட்டி விருத்தம்

திட்டாந்தமல்லாது இவ்வுலகையாளும்
தேர் சபையில் பொய் செப்பலாமோ
மட்டார்ந்த மலர் குழலாளும் மாநகர்க்கேக
தினம் மகிழ்வு கொண்டேன்
பட்டார்ந்த சிற்றிடையாள் எனது தேவி
பகர் மனைக்கு செல்ல நாங்கள் பரிவதாக
கட்டார்ந்த நீதியுடன் உலகையாளும் காவலனே
உள மதனில் அருள் செய்வீராக

வசனம்

கேளும் ராசனே நானும் எனது தேவியும் எங்கள் ஊர் பதிக்கே
சொல்ல உத்தரவு பண்ணுவீர் ராசனே

இராசா வசனம்

கேளும் செட்டியாரே நீரும் உமது மனைவியும் என் சமூகம்
இருங்கள். பின் உங்களுக்கு மறுமொழி சொல்லுவேன் எனது
கொலு அருகாமையில் வீற்று இருப்பீராக

இராசா விருத்தம்

மாற்றலர் வெருவியஞ்சும் மகத்துவ வீரர் கேளாய்
ஆற்றிரியான நொண்டிக்காகவே இசைந்து நின்ற
வேற்றுமை சேருமெந்தன் வெகுளியாம் அமைச்சன் தன்னை
சாற்றிமொழி தப்பாமல் சணமதில் அழைத்து வாரீர்

வசனம்

கேளும் சேவகரே எனக்கு ஈனம் வருவித்த மந்திரியை அரசன்
கட்டளை என்று அழைத்து வருவீர்களாக

மனுவர்

அப்படியே அழைத்து வருகிறோம் ராசனே

மளுவர் தரு

அருணன் கிரணம் பரவும் தரையில்
அரசர்க் கடங்காதவர்களைத் தோழா
அவஸ்தைப்படுத்தி வதைக்கச் சமர்த்தன்
ஆன சேவகர் நாங்களே தோழா

இரணக் களத்தில் வருமாற்றலர்கள்
எதிர்த்து வந்தோர் எவரையும் தோழா
இறைச்சி எலும்பை நொறுக்கி பொடிசெய்
தெறியும் வீரர்கள் நாங்களே தோழா

அடி வைத்ததற்குள் கடகாற் கரி
வந்தகப் பட்டாலும் பிழைக்குமோ தோழா
அடிக்கும் மிடிக்கும் உதைக்கும் மிதிக்கும்
எனக்காரும் நிகருண்டோ தோழா

படியை சுமக்கும் விஷசற்பம் உந்தன்
படத்தை திரும்பி பிரளுமோ தோழா
பதுங்கிப் பாயும் புலியை பிடித்து
பதைக்க கசக்கி யெறிகுவோம் தோழா

மந்திரியும் பெண்ணும் தரு

மந்திரி கொச்சகம்

குயிலின் மொழிகுதலை செவ்வா கொவ்வையெனும்
கனியிலு மினிய அன்னமே மங்கையே கேளாய் நாங்கள்
வெயில் செறி தெருவில் கண்டு விரும்பியே மனம் மகிழ்ந்து
உயர்மனை தன்னை தேடி உகந்து நாம் வருகுவோமே

வசனம்

கேளும் தேவியே நாங்கள் தெருவீதி பார்த்து வருவோம் வாரும்
பெண்ணே

வசனம் :- அப்படியே வருகிறேன் காதலனே

மந்திரி தரு

தெருவீதி பார்க்கச் செல்வோம் - அக மகிழ்ந்து
தெரு வீதி பார்க்கச் செல்வோம்
தெரு வீதி பார்க்கச் செல்வோம்
தீய விளையை வெல்வோம்
பரன் மேவ புகழ்ச்சி சொல்வோம்
பாங்காய் இலங்கும் நல்ல

- தெரு வீதி பார்க்க

மன்னவர் மண்டபங் கண்டோம் - அதற்கினிய
மந்திர மாளிகை கண்டோம்
பொன்னாரும் கோபுரம் கண்டோம் - தேசக்
குருக்கள்பூக்கும் மனைகளும் கண்டோம்
பண்ணும் மெளியவர்க்கும்
பற்பல தேசத்தோற்கும்
அன்னம் பகிர் சாலைகள் அனைத்தும்
கண்டோம் மகிழ்ந்தோம்

- தெருவீதி பார்க்க

ஆனை குதிரை நிரையும் - வில்வாள்
சிலம்பம் அன்பாய் பழகுவோரையும்
சேனை பொலுசு வீரரும் முறையாய்
காவல் செய்யுமிடத்தின் சீரையும்
இன்பமாய் கல்வி கற்கும் இடமும் - பல
வத்தகர் மானமுற வசிக்கும்
மனையும் கண்டோம் மகிழ்ந்தோம்

- தெருவீதி பார்க்க

மந்திரியும் பெண்ணும் தரு

பெண்: அன்பனே என்னுடை நண்பனே நீ கேளாய்
எனது தலைவா எனது தலைவா
அல்லிருள் போல மெல்லத் தெரியுது பார்
எனது தலைவா எனது தலைவா

- மந்திரி:** அன்ன நடை கொள் சின்னயிடைமின்னே
எனது மானே எனது மானே
காவலன் வாசற் பொற் கோபுரமீதடி
எனது மானே எனது மானே
- பெண்:** அந்தத் தெருவுக்கும் இந்தத் தெருவிற்கும்
எனது தலைவா - எனது தலைவா
முத்தாரம் மணிவித்தாய் கோர்ப்பது யார்
எனது தலைவா - எனது தலைவா
- மந்திரி:** கானக் கருங் குழலாரைத்தொட சாரம் மின்ன
முத்துக் கோர்த்த வண்ணப் பணிப் பெண்கள்
நன்னியுலாவுகிறார் பாராய்
எனது மானே - எனது மானே
- பெண்:** உன்னைப் பழித்துயர் விண்ணிற் பறந்தெழுந்த
எனது தலைவா - எனது தலைவா
அன்னப்பயிர் புள்ளிக் கிள்ளையுலாவுது பார்
எனது தலைவா எனது தலைவா
- மந்திரி:** தேன் மொழி வண்டு விண் மான் மொழி
அன்னமே கேள் கிழக்கே பாடும்
கீதம் பொலிவீணை நாதம் பண்பாடுகிறார்
எனது மானே எனது தேனே
- பெண்:** மாணவர்கள் செல்வக் கோகிலர் சூழ்ந்து
எனது தலைவா எனது தலைவா
கதைகள் சொல்கிறார்கள் காட்சியைப் பார்த்துச்
செல்லும் எனது தலைவா எனது தலைவா
- மந்திரி:** மின்னையப்பாலகர் நன்னேசத்துடனே
எனது மானே எனது தேனே
கல்வி கற்கும் நல்ல பள்ளியிதுவாமே
எனது மானே எனது தேனே

மந்திரி விருத்தம்

கஞ்ச மலர் தனை வென்ற முகத்தினாளே
கார் வண்டும் இசை பாடும் குழலினாளே
கொஞ்சங் கிளி மொழியாளே எந்தன்றேசக்
கோதையரே நானொன்று கூறக் கேளாய்
பஞ்சமுடன் பாஸ்கரனும் போய் மறைந்தான்
பகலிருளாய் விட்டதிப்போ பதமயமாக
தஞ்சமுடன் நாங்களிப்போ மாமனைக் கேகுவோமே
தங்கிடாதே நடந்துதான் செல்வோமே

வசனம்

கேளும் தேவியே சூரியன் மறைந்து இருளாகிவிட்டது நாங்கள்
மாளிகைக்கு செல்வோம். வருவாயாக

பெண் வசனம்

அப்படியே வருகிறேன் காதலனே

மளுவர் விருத்தம்

கார் கலி சூளும் புவியில் காதம் பண்ணினேர் நெறி
தவறும் நொண்டி நீசச் சொல்லுக்கமைந்ததால்
பார் தனையடக்கியாளும் பார்த்தீபன் புத்திரசேனன்
நேருடன்அழைக்கச் சொன்னார் நிமிசத்தில் வருகுவாயே

வசனம்

கேளும் மந்திரி நொண்டியுடைய பேச்சைக் கேட்டு அரசனுக்கு
அவமானம் செய்ததால் கோபம் கொண்டு உன்னை அழைத்து
வரச் சொன்னார் வருவாயாக

மந்திரி விருத்தம்

காந்திசேர் மகுடம் தாங்கிக் கனக நாடதனை ஆளும்
ஏந்தலாம் புத்திரசேனன் எளிலுறு கொலு முன்பாக
சாந்தமாய் ஏக நானும் சணமதில் எழுந்து வாறேன்
வேந்தர்க்கு வேந்தரான நிமலன் தாள் துணையுண்டாமே

வசனம்

கேளும் சேவகரே அரசன் கட்டளையை மறுக்க என்னால் முடியாது
ஆனால் என் தேவிக்கோர் மறுமொழி சொல்லி வருமளவும் சற்று
இளைப்பாறியிருப்பீர்களாக

மந்திரி கொச்சகம்

தேனே கரும்பே கற்கண்டுத்தெள்ளமுதே அஞ்சுகமே
மானே மயிலே மனங் கலங்க வேண்டாம் நீர்
வானால் அருமைப் பொன் மனையிற்றிரவியங்கள்
போனால் வராதனைப் புத்தியுடன் பாத்திருப்பீர்

வசனம்

கேளும் தேவியே அரசன் கோபங்கொண்டு வீரரை அனுப்பியிருக்
கிறார். நான் போய் வாறேன். நமது மனையிற் திரவியம் போனால்
வராது பத்திரம் பேணியிரும் தேவியே

மந்திரியும் பெண்ணும் தரு

மந்திரி:

சொன்ன வன்னத் துரைராசன் புத்திரசேனன்
வன்ன உக்ரமுடன் அழைத்தான் மடமானே
நான் போய் வாறேன் என் மின்னாளே
மயக்கமின்றி வீற்றிருப்பாய் இல்லாளே

பெண்:

என்ன சொன்னீர் மறக்கபோமோ
மறந்தோர் பொறுத்திருப்போமோ
அன்பனே நான் என்ன செய்வேன்
துயர் ஆரிடம் சொல்லி உய்வேன்

மந்திரி:

இகத் தரசர் பகைத்தாலும்
பாவச்சடைத் துயர் வதைத்தாலும்
அகத்தை விட்டு புறத்தினிலே
வரலாமோ என் நாயிளையே

பெண்:

காலையிலும் மாலையிலும்
இங்கு கதவடைத்து தாள் பூட்டி
வாழ்க்கையிலே கணவனின்றி
ஒரு மடமின்னும் உய்யலாமோ

மந்திரி:

பல்லிருக்கும் சொல்லிருக்கும்
கனிவாய் இதழே உருகாதே
இல்லிருக்கும் இல்லாளே
செம்பொன் நிலிரும் போய்வாறேன்

பெண்:

சித்திரம் சேர் மாமணியே
என்னுடை சீரான காதலனே
இத்தினத்தில் உமை விடுத்து
இங்கிருப்பேனோ காதலனே

வேறு தரு

மந்திரி:

தேனையென் பூங்குயிலே எந்தன் தேவியே
மன்னன் முன் போய் வாறேன்
நானே வருமளவும் மணி மாளிகையில்
போயிரும் மென் காதலியே

பெண்:

துரையே துரையரசே
எந்தன் துல்லிபம் போக்கிய மன்னவனே
எனக் கார் துணை சொல்லுமென்
மன்னவனே எந்தன் தென்னவனே

மந்திரி:

அளியே கிளி மொழியே
ஓயில் காவில் வளாவிய மாமயிலே
கிளியே கிளிமொழியெயெந்தன்
கிஞ்சுகமே நானும் போய் வாறேன்

பெண்:

காந்தார் மணிப்புனலே
என்னைக் கைபிடித்த சின்னக்காதலனே
நீந்தால் எனக்கினிய துணையார்
ஆதரவு சொல்லும் மன்னவனே

மந்திரி:

பெண்ணேயென் தெள்ளமுதே எந்தன்
ஆரணங்கே சின்ன மாமயிலே
மின்னேயுன் மாளிகையில் இங்கு
நீயிருப்பாய் நானும் போய் வாறேன்

பெண்:

என்னைத் தனியிருத்தி மனம்
ஏங்கவே துயர்தான் பொருத்தி
நீங்க மனம் வந்ததோ எந்தன்
நேசனே மாமலர் வாசனே

மந்திரி:

நொண்டிதன் பேச்சாலே இன்று
மன்னன் சினங் காணும் நாளாச்சே
அண்டே இதை அறிந்திருந்தால் அவன்
அண்டையில் நான் போயிரேனே

பெண்:

மாணைப் பிரிந்த கலை போல மாளுகிறேன்
இந்த பூதலத்தில் வாடுகிறேன்
என்னைப் போல் மங்கையர்கள் இங்கு
நையாண்டி பண்ணியும் ஏசிடுவர்

மந்திரி இன்னிசை

உருகி கசிந்து இரு விழி நீரோட மலர்க்கொப்பான முகம்
கருகிக் கதறி அழுவதனால் கண்டபலன் வேறுண்டாமோ
தரையிற் பழைய மொழி போல் தன்னால் வராத பிழையிலையோ
வசை வஞ்சகம் முற்றிடு பழி வளரும் செல் மனையாளே

வசனம்

கேளும் தேவியே சலித்தால் ஆவதென்ன துயரப்பட்டால்
ஆவதென்ன நான் ராசனிடம் போய் வாறேன் தேவியே

சேவகர் விருத்தம்

திருவளர் ஆதி நாதன் செப்பு கட்டளை யெண்ணாமல்
மறுக வாள் நொண்டிக்காக மகிழ்வுடன் பொருளை வேண்டி
ஒருவரும் மறியா வண்ணம் ஒளித்து நீ இருத்த துட்டா
நரபதி சமூகத்துக்கு நடவடா நடந்து வாடா

வசனம்

கேளும் மந்திரி அரசன் கோபிப்பதற்கு முன்பாக எழுந்து வருவாயாக

மந்திரி விருத்தம்

பொருப்புக் கிணையாய் வளர்ந்து
விம்மி பொருமிச் செருமி பொறிபடர்ந்து
கருப்புத் துரோளன் மருளு முலைகளசைய
காமியேனும் மென் மனைய
மருப் புற்றிடு மாலையாளே மன்னவன்
வரக்கட்டளை யென்றனர் வீரர்
விருப்புற் றழைத்தார் வாறேன்
மின்னே மனையில் இருப்பாயே

வசனம்

கேளும் தேவியே ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் மாளிகையில் இரும்
நான் ராசனிடம் போய் வாறேன் தேவியே

தேவி வசனம்

ஆனால் புத்தியோடு போய் வாரும் தலைவனே

மந்திரி வண்ணத்தரு

அருளாலே தினம் நிறைவாகி அந்தமில் லாதவனே
வருபரனே சோதியே சுயம்பா ஆதியுத்தமனாகிய

தேவ கத்தனே பரிபூரணப் பொருளே

சிவ நாமம் பூணுவதினால்

தீவினை சேரா புண்ணியம்மிக நிறைவுறு கொலு தாழ்ந்து பணிந்தேன்
தீயதுட்சரான வாதேவா அற்புதமே புரியிப்போது

உத்தம தூயவனாலுயிர் போக

அதிசயமாகவே நானெழுந்திட

மிகுதயவே புரிவாய் சுந்தர -ஆரணப் பொருளே

தவகாரணக் குருவே யெனதாசறுத்து

தயை செய்வாய் சிவனே

நித்தியமும் காத்தருள் செய் நிமலனே

மந்திரி அகவல்

மன்னர் மன்னவனே மகராச துரையே

பொன் முடி தரித்த பூந்தாரா போற்றி

பூதலமானும் புரவலா செங்கோல்

நீதமாயோச்சும் நிருபனே சரணம்

பாங்காய் வீரரைப் பரிவுடன் அனுப்பி

ஈகென்தனையே இன்புடன் அழைத்த

இங்குறு சரிதை உரை பகர்ந்திடுவீர்

மணங்கமழ் மாலை புனைந்த மன்னவனே

வசனம்

சரணமே சரணம் ராசனே என்னை அழைத்த காரியம் இன்னதென்று
சொல்வீராக

இராசா ஆசரியம்

உக்கிரத்திற முற்ற தத்துவப் பிரபுக
முற்றுலகத்தை ஆட்சியாற்றும்
உத்தம புத்திரசேனன் திருநாமத்தை
உளமுற்றுரை செய்கிறார்.
திக் கெட்டினுங்குற்ற அட்ட வெற்கிரிகளும்
நெறிகெட்டு நடுநடுங்கும்

சக்கரக் கடலடிகள் ளொடுங்கும்
தவள சக்கரக் குடையுள் தங்கிடும்
குடியான மந்திரி உனக்குக் கொடிய
தத்துவமுனக்கேதடா
இக்கணத்தவர் அறிய கொடுஞ் செயல் புரிந்த
ஈனப் பாதகனே உன்னை
இகல நெடு நொடிகளோடு நரி நாய் விருந்துண்ண
இரு துண்டாயரிந் தெறிவேனே

தரு

பல்லவி

இப்படி நீ சொல்லலாமோடா - எடா மந்திரி
இப்படி நீ சொல்லலாமோடா

அனுபல்லவி

இப்படி நீ சொல்லலாமோ
அப்படிக்குன் ஆண்மை போச்சோ
எப்படிக்கும் நான் உன்னையே
தப்ப விடமாட்டேன்

- இப்படி நீ

சரணம்

செப்படி வித்தைகள் கற்றாயோ - அல்லாது உந்தன்
அற்புத்தி கொண்டெதிர்த்தயோ
தற்பரன் தனை மறந்தாயோ - அடமோடா
நானிலத்தில் கெட்டலைந்தாயோ
வானிற் பறக்கும் பட்சி வந்து மண்ணிற்குந்தி
வாரியே சிற்றூனைக் கொத்தி
வைத்திடும் கண்ணிக்குள் சிக்கி
மாய்ந்தாற் போலென் கைக்குள் சிக்கி
மதிக்கரும் புகழ்கள் பேசி ஓடோடி வந்தென்
பதிக்குள் வந்து பணிந்தாயோ
பார் பாருந்தன் பட்டிடைப் புத்தியும் கொண்டுன்
சத்துருத் தொழில் புரிந்தாய்

- இப்படி நீ

எண்டிசையும் போற்றி நில்லாரோ - என் நாமம் கேட்டால்
தெண்டிசை சூள் வண்டர் கெஞ்சாரோ
அண்டலர் கெலித்து நில்லாரோ - அழுத பிள்ளை
அன்புடன் முலை குடியாதோ - அடமோடா
கொங்கு வங்காளம் தெலிங்கு
சோனகம் கருட மச்சை
சிங்களம் தமிழ் தெலுங்கு
செப்பரிய ராசரெல்லாம்
திறை தந்து போற்றி நில்லாரோ என் - நாமம் கேட்டால்
செவி கொண்டு சாய்த்து நில்லாரோ
மதிகெட்டு மாய்ந்து கொண்டாயோ - முடவன் பணம்
கெதியற்று வேண்டி நின்றாயோ
பார்பாருன்னை குப்குப்பெனவே ரெத்தம்
கொப்பளிக்கவே தரையில்
பெப்பு - மிகுவீரர் வசம் இப்பொழுதே கையளித்து
அரிந்தெறிவேன் உன்னை அவனியெல்லாம் அறிய
- இப்போ நீ.....

மந்திரி விருத்தம்

பாத்திபர் குலத்தில் பூத்தபடியுள்ளோனே
அடியிற்றாள கீர்த்தயோடுலகையாளும் செம்மலே நேர்த்தியாய்
முடவன் சொல்லால் நீதமாம் பிழைகள் செய்தேன்
ஆத்திரமில்லாமல் லென்மேல் தயவு வைத்து தாளுவாயே

வசனம்

கேளும் ராசனே இது காரியம் உண்மை அறிந்து கொள்ளும்
அரசே

இராசா சந்த விருத்தம்

அரசெனவே உரை கூறுவையோ அகமனதிலச்சமுறச்
சரமதாகிய மொழி பேசவும் அதிதத்துவ முண்டாமோ
கரைவுடனே படுவுரை செய் நாக்கை நாடாரறிய
விரைவுடனே அரிவது திட்டம் மெய்யுரைபகர்வாயே

இராசா தரு

பாரித்தல மனுசர் ஆரிப்படிச் செய்குவார்
கோணித் தலைமை கொண்டு நானிப்படியிருக்க
கொஞ்சப்பயமி ல்லாமல் நெஞ்சுத் துணிவுடனே
மஞ்சப்பணி புரிந்த பஞ்சப்பயலே பொல்லா
மதியுண்டோ திடமுண்டோ பதியுண்டோ - விதியுண்டோ
படி மீதினில் வடிவாளால் கடிவே அறிவாயே

மந்திரி

மானத்திறை மிகுந்து ஏனிப்படி நினைந்து
கோவிக்கிறீர் சினந்து வாதிக்கிறீர் நினைந்து
உண்டோ இதனை நானும் கொண்ட துண்மை
பூவில் எனையரசாள் நீதி மண்டலாதிபரனே
அறியாமலிந்தப்படி வந்த நிலைதன்னை
அகத்தில் நினைத்து நன்றாய் பகுத்தறிவீரே

இராசா

அந்தம் செறிபூங்குழல் சொந்தமுபுறு மங்கையை
பந்தமுடனழைத்து சொந்த முடவனுக்கு
சிந்தையுற வளித்து விந்தையுடன் ஒளித்தாய்
அந்தமுடன்சேதி விந்தையெனக் குரைத்தாய்
அடர்துன்னைக் கடந்து நான் இடந்தனில்
இடம் செல்லக் கட்டி மறுவாளால் வெட்டச் செய்வேனே

மந்திரி

மேட்டுமையாயுலகில் தீட்டு செங்கோல் செலுத்தி
தாட்டுமையாய் யரசாள் தீட்டுதுரையே யிவன்
மனைவியென உரைத்துப் புவியில் மெய்யாகச்
சொன்னான் தரையில் இதற்க்குத் தீர்வை
புவியிலுரைத்தேன். நானும் பயமற்று நிதியற்று
கெதியற்றுச் சதியற்றேன் அடியேன் மொழியுண்மை

இராசா

■
கூன்வற்றிலங்கு சங்கை மானத்திலமிலங்கு
கோலக் கீரீடம் துங்க தாலத்த ரசர் வந்து
குறையற்றிறைகள் தந்து முடியுற்றடிப் பணிந்து
கொடுக்கத் தனிபுரந்தன் அரசிற் குடியிருந்து
கொடுவஞ்சக் உனதங்கமிரு பங்கு
கொளமுன்னம் முளமென்ன கள விள்ளாயே

மந்திரி

அன்பு செறிபுவியில் வம்பு புரிந்தே னென்று
அந்தமுடனே மனச் சொந்தமுடன்னறிந்தால்
என்னை அடித்து மளுவர் கையில் கொடுத்து
வெகு ஆக்கினைப்பபடுத்து மரசேயென்றும்
அலுற்ற செய முற்ற புயமற்ற மலர்ப்பாதம்
அண்ணா நானொரு போதும் மறவேன் இது திண்ணம்

■ தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகத்தில் இயாடலடிகள் உள்ளன.

இராசா ஆசரியம்

அண்ட பகிரண்டமும் கிடுகிட தசையுமே
அரசனின் நாமமென்றால்
அஞ்சுவான் இவனுடைய நெஞ்சினிற் துணிவதை
அறியவே வேணுமிப்போ
தண்டாள வெண்குடை களியற்றி இவ்வுலகையாள்
தன்மையால் அரசு போச்சோ
தத்துவமிகுத்து நீ கொடுமை செய்து
இத்தாரணியில் வேறு செயலோ
கண்டவர் நடுங்கபுதி கொண்டுமோ ஓடிடு
கடியதூதுவரே கேளும்
கருதரிய ஒரு நொடியில் இவனை நீர் வதை செய்து
கட்டுவீர் மறிய வீட்டில்

வசனம்

கேளும் வீரரே இவனை நாலு தெருவும் ஒரு தெருவாய் இழுத்து
அடித்து மறியலில் இருத்தி காவல் செய்து வருவாயாக

சேவகர்தரு

அரசன் கட்டளைக்கு இங்கு அதிதூரிதமாய் ஓடி
அடித்து நீ வாடா - நீயும்
இடியடா இடித்து நீ போடா

மந்திரி

மண்ணுலகாளுமெங்கள் அண்ணல் கொண்டேக விட்ட
மகத்துவக் திறமுள்ள வீரரே - நானும் வாறேன்
இகழாதீர்கள் சூரரே

சேவகர்

அணுகிடேன் என்று சொல்லி அதிகாரம்
பேசுகிறாயடா அட்டதிசை யாறிய நாமே உன்னை
இட்டு மறியல் வைப்போம் நாமே

மந்திரி

ஓட்டா என்று சொல்லி மோடியதாகவே
சாதிக்கிறீர் அண்ணமாரே என்னை
சோதிக்கிறீர் சற்றும் இழகாது.

சேவகர் வசனம்

கேளடா மந்திரி அரசன் கட்டளைப் படி இந்த மறிய வீட்டில்
இருப்பாயாக

மந்திரி தாழிசை

சீர்குலாவு கரவேவு ஞான சித்தமே அருள் நித்தமே புவிக்குள்
நாத புண்பவக் கொடுமை தீர் வந்த கருணாகரா
ஏருலாவு மன்னன் என்னையே சினந்துன்னியே
எளியேன் மீது உந்தன் கருணைத் திடுமென்னிதயமே பத அபயமே
நேருலாவு கொடு ஈனனாம் முடவன் என்னை சதிபண்ணியே
இருத்தியே மறியல் வருத்தவே எண்ணினான் மனம் நண்ணினான்
பாருலாவுமெந்தன் பாரியாள் தனையும் பரிதவிக்க விட்டிடுமதே
பாவியானூழி மெலியானுமாக் கினைகள் பட்டுமாள வினையுற்றதே

வசனம்

முடவன் செய்த வஞ்சனையால் இந்த ஆபத்து வந்தது இது சமயம்
என்னைக் காக்க வேணும் தாயே.

இராசா விருத்தம்

நிறைகொள்ளும் மன்னர் நெஞ்சில்
நினைக்கமேதிகள் தேர்ந்து
குறைவில்லாக் காவல் செய்யும்
குலவு கட்டியனே கேளாய்
திறை கொள்ளும் நமது நாட்டில்
நீள் கொலை பொய் பிரளி பேசுவோர்
பகருறு வழக்குத் தீர்க்கும்
பாங்கரையழைதிடாயே

வசனம்

கேளும் கட்டியகாரா அரசன் கட்டளையென்று எனது ஆலோசனைமாரை
அழைத்து வருவாயாக

ஆலோசனைமார் வரவு

விரைசெறிமாலை சூடி மின்னிய பொன்னின் நத்தி
கரை செறி தாருமுண்டாசுகட்டி நற்கவசம் பூட்டி
நிறை செறிவான மன்னன் நிதம் பணிந்திடு புத்திர சேனன்
அரசெறி நீதி சொல்லும் அதிகாரிமார் வந்தாரே

ஆலோசனைமார் தரு

பொன்னார் மணி மகுடம் சென்னி சூடும் எங்கள் மன்னன்
அழைத்த சேதி போய் அறிவோம்

இன்னில மீதிலெம்மை மன்னவனும் தோழா இங்கு
அழைத்த காதை போயறிவோம்

குள்ளமடவர் கள்ளப் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொண்ட
வழக்குகள் உண்டோ சென்றறிவோம்

கள்ள மடவர் செய்யும் குள்ளங்களை
கண்டு பிடிப்பதற்கோ இன்றழைத்தார் அறிவோம்

வசனம்

கேளும் ராசனே - எங்களை வரும்படி அழைத்த காரியம்
இன்னதென்று சொல்லும் ராசனே

ஆலோசனைக்காரர் விருத்தம்

மன்னர் மன்னர் போற்றும் மகிடவா போற்றி போற்றி
தன்னாதி செங்கோல் லோங்கித் தனிமையாய் அரசு செய்யும்
மன்னரே நீருமிந்த மகழ்வுறு சபையின் மீது
அழைத்த சேதி சொல்லுவீர் சரணம் தானே

இராசா விருத்தம்

சரணமென்றெனது முன்னே தத்துவத்தோடு வந்த
திறல் மிகுமெனது நேச யூரிமாரே கேளும்
தர்மமுடை மதி மந்திரி பிரளயம் செய்ததாலே
அறமது நிலைக்க நீதி உரைத்திட அழைத்திட்டேனே

வசனம்

கேளும் ஆலோசனையாரே எனது மந்திரியும் நொண்டியும் அரசுக்
கடங்காத ஓர் அன்னீதம் செய்தார்கள் - அதை விளங்கித் தீர்க்க-
உங்களை அழைத்தேன் அறிவீராக

ஆலோ. வசனம்

அப்படியே விளங்கித் தீர்க்கிறோம் ராசனே

இராசா விருத்தம்

செட்டியாம் வணிகன் வாழ்வை திருடியே பறித்த அந்த
மட்டியாம் முடவனொடு மந்திரி தனையுமிங்கே
கட்டியே இழுத்துக் கொண்டு காற்றிலும் விரைவதாக .
இட்டயென்னுரை தப்பாமல் இங்கு வந்தருளுவீரே

வசனம்

கேளும் சேவகரே மறியலில் இருக்கிற நொண்டியையும்
மந்திரியையும் அழைத்து வருவீர்களாக

மறு வசனம் மளுவர்

அப்படியே அழைத்து வருகிறேன் ராசனே

வசனம்

கேளடா உங்கள் இருபேரையும் ராசன் அழைத்து வரச்
சொன்னார்

மனுவர் வசனம்

சரணம் சரணம் ராசனே உம்முடைய கட்டளைப்படிக்கு
மந்திரியையும் நொண்டியையும் அழைத்து வந்தோம் ராசனே

ஆலோசனை - ராசா - மந்திரி - நொண்டி விளக்கத்தரு

ஆலோ: பேருலாவு முடி மன்னனே - இப்போ
எமை வரவழைத்தது என்னவோ

இராசா: சீருலாவும் மெந்தன் நாவினால் - இப்போ
செபுகிறேன் - வழக்கொப்பவே

ஆலோ: துட்டர் மதமதமடக்கும் மன்னனே - வழக்
கிட்ட விடயமதை செப்புமே

இராசா: திட்டமுடனே நொண்டி செய் பிழை - அதைக்
விளம்புவீரே உண்மை துலக்குவீர்

ஆலோ: நொண்டி நீயும் செய்ததை - சபை
விண்டிடாய் உண்மை தந்திடாய்

நொண்டி: நானொரு ஊர் போக வந்தேனே இந்த - ஆறு
கடந்திட முடியாமல் நொந்தேனே

ஆலோ: நொந்தென்ன செய்திட்டாய் செபுவாய் - அதை
நுவலுவாய் நீதியின் சபை முன்னே

நொண்டி: வத்தகன் மனையோடு வந்தாரே - அந்த
மார்க்கமாய் போவதைக் கண்டேன்
கத்தியவர் கூடச் சென்றேனே - சென்று
எத்திப் பண்ப்பையைக் கொண்டேனே

ஆலோ: செய்தது முற்றிலும் உண்மையாம் - குற்றம்
ஒப்பானது நீதிச் சபையிலே

இராசா: செப்பரும் மந்திரி செய்ததை நீரும் விளங்கும்
ஒப்பவே இப்போதே

ஆலோசனை - இராசா மந்திரி தரு

- இராசா:** தந்திரத்திலே மிகுந்த எந்தன் மந்திரியே
இத்தரையில் செய்த பிழை என்னவென்று சொல்லும்
- மந்தி:** சொல்லுமென்று மொழி பகர்ந்த எங்கள் துரையரசே
இறையவனே நான் பகரும் மொழியதனைக் கேளும்
இந்த நொண்டி என்னிடத்தில் தன் பெண்ணென்றமுதான்
நொந்தமுததால் இரங்கி அவனிடம் விடுத்தேன்
- ஆலோ:** கையிற் பணம் தந்தவனோ களறுவாயே
கள்ளமில்லாதுள்ளபடி உண்மை தன்னை ஒதுவாயே
- மந்திரி:** தன்னுடைய திரவியமும் பையுமென்று தந்தான்
எந்தனுக்குத் தந்ததாலே சொந்த மெனக் கொண்டேன்
- ஆலோ:** செய்த பிழை மெய்யதென்று செபுகிறான் மன்னா
ஒப்புடனே மெய்ப்படி நாம் தீர்வளிக்க வேண்டும்
- இராசா:** வத்தகனும் பத்தினியும் நிந்தையது பெற்றார்
குற்றமுள்ளோர்க் குற்ற தீர்வை செப்பிடுவீரே

ஆலோசனையார் வசனம்

அரசே இவர்கள் இருவரும் முறையிலாத காரியங்கள் செய்த
காரணத்தால் தீர்வை எழுதுகிறேன் ராசனே

தீர்வை வாசித்தல்

எழுதினேன் தீர்வை இன்று கரவான் நொண்டி
பழுதுள்ளான் இவனைப் பருந்து நாய் நரிகள்
விருந்தென அருந்தி விட மிக வருத்தி
கழுவிலே வைத்துயிர் வதைக்க வழுத்தினேனறிகுவீர்

புகலுறுமந்திரி பூதலமறியபழியது செய்தான் காண்
இவனை தூக்கினில் இருத்தி துஞ்சயிர் வதைத்து
பார்த்திட நரர்கள் பகர்ந்திட உடலை பருந்து நாய்
நரிகள் விருந்துமே அருந்த இயம்பினோம் அரசே

புவியது தனிலே புகழ் பெறுமரசே பணிதனை முடித்தோம்
பரிவுடன் மனைக்கு நாம் புறப்படுகின்றோம்
பொன் னொளி மகுடம் புனைந்து நீடுழி பூபதியே நீர் வாழி
பணிவுடன் விடை தந்து ஏகினோம் நாமே

வசனம்

கேளும் ராசனே அரச துரோகம் செய்த மந்திரிக்கு தூக்கும், பெண்
பழி கொண்ட நொண்டிக்கு களு மரமும் தீர்வையாய் எழுதினோம்.
நாம் சென்று வருகிறோம் ராசனே

இராசன் விருத்தம்

அகத்ததனில் நினைத்துச் சொன்ன
அறிக்கையின் பிடி தப்பாது.
மிகத் துணிவுடன் பணி முடித்திடும்
வீரரே பகரக் கேளும்
ஜெகத்திலினிமேல் பிழைத்திடா நீதிக்காய்
தூக்கிலேயிட்டு கொலையது புரிந்து
புகலுவீரெந்தன் முன் வந்து
பொழுதது கழியுமுன்னே

வசனம்

கேளும் சேவகரே நியாயத் தீர்ப்பின் படி இந்த பாதகனை கொண்டு
போய் தூக்கிலிட்டு கொலை செய்து பின் எனக்கு வந்து
தெருவிப்பீராக

மளு. வசனம்

அப்படியே செய்கிறோம் ராசனே

●●●

மனுவர் வசனம்

கேளடா மந்திரி அரசன் உன்னை தூக்கிலிட்டு வதைக்கச் சொன்னார்
வருவாயாக

மந்திரி பரணி

வரைத்தலம் தனிலெனக்கு வானவன் ரெண்டு கல்லில்
வரைத்திடுமுரைக் கேராத வஞ்ச நெஞ்ச மஞ்ச

தரு

கரத்தினை யிளுத்தே தள்ளிச்
சிரத்தினை வளைத்தே கல்லி
கிளிக்கச் செய்தாரோ - மனது
துடிக்கச் செய்தாரோ

சேவகர் தரு

உரைத்திடற் கரிய பொல்லாங்கியற்றிடுவோனே உன்னை
உதைத்திடுவோமே தூக்கில் வைத்திடுவோமே

மந்திரி (பரணி)

மகம்பெறு நொண்டி செய்தோர் வஞ்சகமதனைக் கொண்டு
இகமதில் எனை விடுத்தான் என் செய்வேனென் பரனே

தரு

பகைத் திறமீதோர் கண்டோர்
நகைத்திடக் கைகால்
பதறுது அய்யோ - மிகு
பயம் கொண்ட லறுது அய்யா

சேவகர் தரு

அகத்தினில் மிடுக்கோ பாக்கியம் மிகுந்திடு செருக்கோ உன்னை
அடித்திடுவோமே ரெத்தம் குடித்திடுவோமே

மந்திரி

திகைத்திட விழுத்தித் தள்ளி செல்லெனக்கடிந்து சீறி
அகத்தினில் இரக்கமற்று அதட்டியே கொண்டு போறார்

தரு

புதத்தெரி அனல்போல்
கோபம் மிகுந்திட வேண்டாம் ஐயா
சற்றே பொறுத்திடு வீரே - சாற்றும்
குற்றேவல் புரிந்திடுவோரே

சேவகர் தரு

நகைத்திடுவாயோ எங்கள் மேல் பகைத்திடுவாயோ
உனைக் கொன்று நாய்க்கிரையிடுவோம் கழுகுகள் வாய்
கிரையிடுவோம்

சேவகர் வசனம்

கேளடா மந்திரி அரசன் கட்டளைக்கு உன்னை தூக்கில் இட்டு
கொல்லப் போகிறோம் வருவாயாக

மந்திரி அகவல்

பூவுலகில் செல்வம் பொருந்திமிக வாழுகின்ற
சோதி மிகு நாகம்மாள் தொல்புவியில் லென் பிழையை
ஆதரையிலே பொறுத்து அடியேனைத் தற்காக்க
தயவோடே வேண்டுகிறேன் பொன்னடியே தஞ்சமம்மா

காசினியெல்லாம் புகழும் கன்ன புரி மன்னனுக்கு
நேசமுள்ள மந்திரியாய் நீள் நிலத்தில் நான் இருந்தேன்
பாதகன் நொண்டியாலே பாருலகில் யிப்பாடு
பட்டு உயிர் நீக்க பாரில் புரிந்த பழிகாலாச்சே

பங்கமற்ற மங்கையாளை பாருலகில் நான் பிரிந்து
இங்கென் உயிர் இழக்க இட்ட பெருங் கற்பனையோ
செல்லுமெந்தன் ஆத்துமத்தை செப்பருமுன்கை சேர்த்து
நல்லதோர் மோட்சம் நானிருக்கச் செய்தருளும்

மந்திரி வேண்டுகல்

அத்தனே பரமகத்தனே அளவில் ஆதியே பரம்சோதியே!
அடியேன் செய்த பிழைக்கே அரசென்னைக் கொலைக்
குள்ளாக்கினார். கத்தனே சுகிர்த வித்தனே அதிக
சோதியே மாபர நீதியே - சூரர் செய்யும் வினையால்
எந்தன் உள்ளம் சோர்ந்துடல் தள்ளாடுதே. கத்தனே
உமது சித்தமே என்னை காத்து இரட்சியும் என் நிலையை
பார்த்தோர் இனிப் பழி புரியாதிருப்பாராக.

மந்திரி பெண்

காணேணே இன்னும் காணேணே - ஐயோ
கணவன் போனாரே துணையொன்றில்லையே
நானென்ன செய்குவேன் எப்படி உய்குவேன்
நாதனார் செய்த பெரும் தீது தானையோ
விரைவோடரசன் விடுத்த சேவகர் மெத்தச் சினந்து
குத்திரத்துடன் - துரை கட்டளையென்று போனாரே

பெண் பரணி

அறியாப்பேதை பெதும்பையென அறையும் பருவம் தான் கடந்து
செறிவாய் மங்கைப் பருவமதில் தேடி மனம் சூடிய தலைவன்

தரு

நெறி கேடுகள் புரிந்தபடியால் லெங்கள்
நிருபன் மிகமுனிந்து வாதை செய்யும்
வய வீரர் கையிற் லளித்துக் கொலை செய்தார்
இதற்க்கென் செய்வேன்

பரணி

மனதிற்கதித்த ஆசைகொண்டு மண்டல் முடித்த தின்றளவாய்
வனப்புக் கதித்த மனையை விட்டு மறுத்தோர் பதிக்கு செல்லாமல்

தரு

எனைச் சீர் பெறச் சருவி
உயிர் உடல் போல் இருந்தோம்
தினம் மருவி கலவி நலந்தனைக் காட்டிய தலைவன்
மரிக்க அறுதலியாகினேன் அய்யோ

பெண் புலம்பல்

சொல்லரும் மென் மன்னவனே சோதியே எனதுயிரே
என்னை விட்டு நீர் பிரிந்தீரோ - பிராணேசா
பல்லழகும் சொல்லழகும் பால் போன்ற மூக்கழகும்
எல்லை தனில் நீர் பிரிந்தீரோ - பிராணேசா
குயிலினம் சேர் மொழியுடைய கோதையாளை நீர் பிரிந்து
பழி விளையும் காட்டினில் மாண்டீரோ - பிராணேசா
சோதியுருப் போலவருதுரை யேயுன்னைக் காண்பதெப்போ
பாவியும்மால் நான் அலைகிறேனே - பிராணேசா

சேவகர் விருத்தம்

ஆட்டாத மணி தூக்கி நெளி நீதம் தவருமலர் பொடிந்த
நாட்டோரைக் காத்தருளும் நரபதியே மந்திரியை கொண்டேகி
காட்டோசை முளங்குமிந்த கானகத்தில் தூக்கி லிட்டோம்
நாட்டோர் மதிக்க வாழும் நரபதியே சரணம் தானே

வசனம்

சரணமே சரணம் ராசனே தங்கள் கட்டளைப்படி மந்திரியை
தூக்கில் இட்டோம் அறிந்து கொள்ளும் ராசனே

இராசா விருத்தம்

பருந்து வந்து விருந்தருந்தப் பறந்து
வட்டமிட்ட நெஞ்சஞ்சா பாலனெனும்
சொரிந்திடு வாழ் பொருந்து காச சூரரெனும்
சேவகரே சொல்லக்கேளும்

நிரந்தரயென் நகரமீது நித்தியமாய்
பங்கமற நொண்டி தன்னை
பரந்தரங்காமல் கழுவின் மீது வைத்து வந்து
எனக்கு மொழி சாற்றுவீரே

வசனம்

கேளும் சேவகரே மறியலில் இருக்கின்ற நொண்டியை கொண்டு
போய்க் கழுவில் வைத்து வந்து எனக்கு தெரிவிப்பீராக

சேவகர் வசனம்

அப்படியே செய்கிறேம் இராசனே

சேவகர் தரு

உலகொரு நீதி இயம்பிடு கொற்றவர்
இருந்தடி தாழ - இந்த
உயர் நகருத்துறு மறுவினர்யாவும்
உவப்பொடு வாழ

வளநெறியுற்றிடு அரசனுரைப்படி
சென்றிடுவோமே - அந்த
நொண்டி மறைந்திடு மறியலிலவனை
தேடிடுவோமே - நாமே

அலர்மிகவுற்றிடு நொண்டியுமகப்பட
கொண்டு செல்வோமே - தங்க
அழகுறு வித்தக மதியுறு மந்திரி
முடிவதனைப்போல்

பழியுறு நீசனை கழுவினிலேற்றியே
கடமை முடிப்போம்
அளவினிலுற்றிடு வளமைகள் முற்றும்
அகத்தினில் ஓர்வோம்

சேவகர் வசனம்

கேளடா நொண்டி அரசன் உன்னைக் களுவில் வைக்கச்
சொன்னார் வருவாயாக

நொண்டிதரு

புகழ் சேர் தவத்தோனே புவியின் மீது வருவாய் பரிசுத்தனே
இனி நீயுந்தன் பதமேதரு கத்தன்
பழிசேர் கொடுமையிது முன்வரு மென்றால்
புவிமீதினில் புரியேன் எனது குறை அகல்வாய்
பரிசுத்தனே புவியால் இறைவனென்னைக் கசடென்று
விபரீதம் புரிய நான் முன் செய்த பாவமோ தவக்குறைவா
எளியேன் உன்பதம் நமபினேன் இனியெனக்கு அருள்வாய்
துணையென்று காசினி மீதினிற் காரும் என்னையே

வசனம்

ஆனந்தக் கடவுளாகிய பரமன் தாழடிக்கு அபயம். சாத்தானின்
ஏவுதலால் பேராசை கொண்டு பெண் பழி புரிய நினைத்த எனக்கு
இத்தண்டனை தகுமே. எனினும் என்னைக் காக்க வேண்டும் பரம்பொருளே.

சேவகர் விருத்தம்

மதிக்கமழ் மாலையணி மன்னவனே வழுத்தக் கேளாய்.
மருவரசன் உரைப்படிக்கு மகிழ்ந்து கொண்டேகி
உலகறியப் பிரளி செய்த நொண்டிதனை பிடித்து நாங்கள்
உயர் கழுவில் கொலை புரிந்தோம் உண்மையிது அறிகுவீரே

வசனம்

கேளும் இராசனே உமது சொற்படி நொண்டியைக் களுவில்
வைத்தோம் ராசனே

இராசா விருத்தம்

செட்டியாம் வணிகனே நீ செப்பிடக் கேளாய்
மட்டியாம் நொண்டி செய் மாபழி யதை மறந்து
கெட்டியா யுந்தன் தேவியொடு நல்வாழ்வு நயந்து
நட்ட நின் நகர் சென்று நல் வாழ்வு வாழுவாயே

வசனம்

கேளும் செட்டியே நடந்தவையெல்லாம் மறந்து நீரும் உமது
மனைவியும் கூடி நீங்கள் நகருக்குப் போய் சுகத்துடன் நீடு நாள்
வாழ்ந்திருப்பீர்களாக

செட்டி வசனம்

அப்படியே செய்கின்றேன் ராசனே

செட்டியும் பெண்ணும்

செட்டி: வாருமெனது பெண்ணே மான் விழியாளே
சேருமனை செல்வோம் மின்னாளே
நேசம் மிகுந்த தாயார் கண்ணகி தன்னுடைய
நேச பதத்தை நம்பி இப்போது

பக்கய மாமுக மங்கய ரேவிய
மங்கையே கேளாய் என் வார்த்தையை
இங்கெந்தன் ஊருக்கு இன்பமாய் ஏசுவோம்
என் பின்னால் வா மயிலே மின்னாளே

தேவி: அன்பு செறி யெந்தன் ஆருயிர் காதலா
அன்பனே இப்பொழுது நடந்து
அன்னையாள் கண்ணகி தன்னை நினைந்து
நாம் அன்புடன் செல்வோமே கண்ணாளா

செட்டி:

சித்திரமே வியரத்தினமே யொளி
பத்தியான பெண்ணே மின்னாரே
இத்தருள் காவினில் இந்திர மானினச்
சித்திரம் பார்த்து வாடும் மானாரே

தேவி:

கங்கை செறிந்திடு எந்தனைக் காத்திடு
சாந்தனே மார்பழகான தலைவா
எங்கள் தந்தை நகரின்னும் எந்த வழியென்று
சாற்றுவீர் இப்பொழுது கண்ணாளா

செட்டி:

செல்வம் பொருந்த நற் துல்லிப்பாய் வாழ்கின்றதே
அதேயுன் ராச்சியமே பெண்ணாளே
அதைச் சொல்ல அரிதது எல்லையில் கிட்டடி
செல்லுவோம் மயிலே பெண்ணாளே

தேவி:

சென் நெல் விளைந்து தேசச் செனர்கள்
செழிப்புடன் வாழ்ந்திருக்க புவியில்
கண்ணகி யம்மாள் தன்னருள்ளுண்டாம்
கடுகி நடந்து செல்வோம் மனைக்கு

செட்டி:

மாசமும் நல் மாரி பொழிந்து மகிழ்வுடன் நற் செனர்கள்
என்னாளும் நேசமாய் வாழக்
கருணை செய்வாள் அம்மா
வா மனைக்கு செல்வோம் - பெண்ணாளே

தேவி:

பந்து சனம் சுற்றம் மெங்கும் குறையாமல்
பாலாறு போல் வாழ என்றென்றும்
சிந்தை யுகந்திடச் செய்குவாள் நாகம்மா
செம்பொன் மனைக்கு செல்வோம் இப்போது

இராசன் விருத்தம்

இடைக்குலம்தனில் உதித்த இனியதோர் பாலர் கேளும்
படைத்தல நகரைக் காக்க பண்புடன் அளித்தேன் நானும்
இடைத்தலம் தன்னில் நீங்கள் இன்பமாய் இருந்திப்போது
படைக்கலர் தனக்கஞ்சாது பாங்குடன் ஆளுவீரே

வசனம்

கேளும் பொன்னுக்கோன் இராசனே படைத்தல இராட்சியத்தை
உனக்கு முடியாகச் சூட்டினேன் உனது மந்திரி சின்னக்கோனுமாக
இருந்து இராட்சியம் ஆள்வீராக

இராசா பொன்னுக்கோன் - தரு

பொன்னுக்கோன்:

இத்தரையிலோர் குறைவுமின்றி இனிய
செங்கோல் பழுதுமின்றி
இனிமையாயரசு துணிவுடன் புரியவே
இன்பமாய் எண்ணமுற்றேன்

இராசா:

செப்பரும் நல் உமதமச்சன் - சீர்
பெருகும் சின்னக்கோனாம் - உந்தன்
சிந்தையில் மகிழ்ந்துமே நித்தம் வாழ்ந்திட
விந்தையாய் அளித்திட்டேனே

பொன்னுக்கோன்:

தத்துவம் சேர் ரெனது மந்திரி - நீரும்
தாரணியிற் சின்னக்கோனாம் - எந்தன்
தத்துவத்துடன் நானும் மற்றவர் பணிந்திட
நானிருந்தரசு செய்வேன்

இராசா:

சேனை வளம் தான் பெருகி - நல்ல
மாரி தினமும் தான் பொழிந்து
சென்றெல் செழிப்புடன் விளைந்து களிப்புற
அருள் செய்குவாய் செல்லுவேன்

பொன்னுக்கோள்:

மாசம் மூன்று மாரி பெய்து - நகர்
மகிழ்வுடனே சென் நெல்லினை யென்றும்
வாரியே கதிர் பொலி தூவியே அளந்திட
வாழ் மனை செல்வோமே

மங்களம்

ஐங்கர விநாயகர்க்கு மங்களம் - எங்கள்
ஆதி பரமேஸ்வரர்கும் மங்களம்

தோகை மயில் வாகனர்க்கும் மங்களம் - சிறி
வைகுந்த வாசகருக்கும் மங்களம்

மாமகட்கும் நாமகட்கும் மங்களம் - எங்கள்
கண்ணகியம் மாளுக்கும் மங்களம்

நாகபூஷணியாளுக்கும் மங்களம் - இந்த
நாடகத்தை ஆடியோர்க்கும் மங்களம்.

வணக்கம்

மேலும் இவ்வாறு செய்து கொள்ளுமாறு
அவர்களுக்கு உத்தேசம் செய்து கொடுக்க
பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு செய்து கொள்ளுமாறு
அவர்களுக்கு உத்தேசம் செய்து கொடுக்க
பெற்றுள்ளது.

முடிவுரை

இவ்வாறு செய்து கொள்ளுமாறு
அவர்களுக்கு உத்தேசம் செய்து கொடுக்க
பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு செய்து கொள்ளுமாறு
அவர்களுக்கு உத்தேசம் செய்து கொடுக்க
பெற்றுள்ளது.

சுருக்கம்

...

நியூ எவகிறீன் அச்சகம் (பிறைவேற்) லிமிடெட்., யாழ்ப்பாணம். 021 221 9893

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org